

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ
การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

วิทยานิพนธ์

ของ

ไพฑูรย์ โคตรชมภู

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

มกราคม 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ
การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

วิทยานิพนธ์
ของ
ไพฑูรย์ โคตรชมภู

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มกราคม 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DIGITAL LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING
THE IMPLEMENTATION OF THE STUDENT CARE SYSTEM
IN SCHOOLS UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE OF SAKON NAKHON

BY
PHAITON KOTCHOMPHU

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration and Development
at Sakon Nakhon Rajabhat University

January 2026

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ ไพฑูรย์ โคตรชมภู

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์) (รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
.....กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณิศา อินทรักษา) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทักษ์) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
.....กรรมการสอบ
(ดร.วสุฤต สุวรรณแทน) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 21 เดือน มกราคม พ.ศ. 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี ประธานกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทักษ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาแนะนำ เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมาตั้งแต่เริ่มจน สำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และกราบขอบพระคุณอาจารย์ ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาประเมินความเหมาะสมของ องค์ประกอบการวิจัย ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย และ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาเสนอแนะแนวทางการพัฒนา พร้อมทั้งได้ให้ข้อเสนอแนะอันเป็น ประโยชน์ในครั้งนี้ ตลอดจนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการ สถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ทุกท่านที่ได้ เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ให้ความเมตตาในการ สอบวิทยานิพนธ์จนลุล่วงไปได้ด้วยดี คำแนะนำ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้รับการสอบถามถือเป็น ผลกำไรที่ข้าพเจ้าจะได้นำมาศึกษาเพิ่มเติมซึ่งเป็นประโยชน์เพื่อให้ได้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มี ความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบแต่ บิดา มารดา ของผู้วิจัย และบรรพคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและ บรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน และสุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอบขอบคุณความดีและคุณค่าทั้งหมดเป็น เพราะตัวข้าพเจ้าที่มีความเพียรตั้งใจทำ ใส่ใจทำ จนงานวิทยานิพนธ์จนสำเร็จ

ไพฑูรย์ โคตรชมภู

ชื่อเรื่อง	ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
ผู้วิจัย	ไพฑูรย์ โคตรชมภู
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี ดร.ทรัพย์ศิริ ญันทรักษ์
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ใช้กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 328 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยด้านภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความเที่ยงตรงระหว่าง 0.60–1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.48–0.81 และค่าความเชื่อมั่น 0.98 ส่วนด้านการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.60–1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.49–0.78 และค่าความเชื่อมั่น 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล 4) ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล ผลจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความเหมาะสมในระดับมากทุกองค์ประกอบ

2. องค์ประกอบของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนาการเรียน 4) การป้องกันและการแก้ไขปัญหาการเรียน 5) การส่งต่อนักเรียน โดยภาพรวมมีเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

3. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

4. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

6. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการสื่อสารดิจิทัล(X_3) ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล(X_4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล(X_2) โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ร้อยละ 62.00 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .271$

สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y} = 1.126 + .343(X_3) + .251(X_4) + .168(X_2)$$

และสามารถเขียนสมการการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z'Y = .379(ZX_3) + .268(ZX_4) + .192(ZX_2)$$

7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 3 ด้าน ได้แก่ การสื่อสารดิจิทัล(X_3) ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล (X_4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_2) โดยภาพรวมแนวทางการพัฒนา มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ:ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล, การสื่อสารดิจิทัล, การเรียนรู้ดิจิทัล.

TITLE	Digital Leadership of School Administrators Affecting the Implementation of the student care system in Schools under the Secondary Educational Service area Office of Sakon Nakhon
AUTHOR	Phaitoon Kotchomphu
ADVISORS	Assoc. Prof. Dr. Wanphen Nanthasee Dr. Suphirun Jantarak
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration and Development)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2026

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the digital leadership of school administrators affecting the implementation of student care and support system under the Secondary Educational Service Area Office of Sakon Nakhon. The sample consisted of 328 school administrators, teachers responsible for student care and support system, and homeroom teachers under the Secondary Educational Service Area Office of Sakon Nakhon in the academic year 2025, obtained through multi-stage random sampling. The research instrument was a 5-level rating scale questionnaire. The digital leadership of school administrators had validity between 0.60–1.00, discrimination power between 0.48–0.81, and reliability of 0.98. The implementation of student care and support system had validity between 0.60–1.00, discrimination power between 0.49–0.78, and reliability of 0.98. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's product moment correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis. The research findings were as follows:

1. The components of digital leadership of school administrators consisted of 4 components: 1) digital vision 2) digital culture building 3) digital communication 4) digital learning. The evaluation results by experts found that the components of digital leadership of school administrators were appropriate at a high level for all components.

2. The components of student care and support system implementation consisted of 5 components: 1) knowing students individually 2) student screening 3) student promotion and development 4) student problem prevention and solution 5) student referral. Overall, all aspects were appropriate at the highest level. The digital leadership of school administrators was overall at a high level.

3. The implementation of student care and support system was overall at the highest level.

4. The digital leadership of school administrators and the implementation of student care and support system had a high positive correlation with statistical significance at .01.

5. The digital leadership of school administrators in digital communication (X3), digital learning (X4), and digital culture building (X2), all three variables could predict the implementation of student care and support system at 62.00 percent with statistical significance at .01 level and a standard error of estimate of $\pm .271$.

The multiple regression analysis equation in raw score form can be written as follows:

$$\hat{Y} = 1.126 + .343(X_3) + .251(X_4) + .168(X_2)$$

And the multiple regression analysis equation in standard score form can be written as follows:

$$Z'_Y = .379(Z_{X3}) + .268(Z_{X4}) + .192(Z_{X2})$$

6. The guidelines for developing digital leadership of school administrators affecting the implementation of student care and support system consisted of 3 aspects: digital communication (X3), digital learning (X4), and digital culture building (X2). Overall, the development guidelines had appropriateness and feasibility at a high level.

Keywords: Digital leadership, Digital Communication, Digital Learning

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย	6
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
กรอบแนวคิดของการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
1. แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา.....	16
1.1 ความหมายของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา.....	16
1.2 ความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร.....	18
1.3 บทบาทของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร.....	19
1.4 แนวคิดองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร.....	20
1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
2. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	36
2.1 ความหมายของดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	36
2.2 ความสำคัญของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ	
นักเรียน.....	38
2.3 วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	40
2.4 บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการ	
ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	41
2.5 แนวคิดองค์ประกอบของการดำเนินงานระบบการดูแล	
ช่วยเหลือนักเรียน.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	62
3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลกับการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	68
4. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ตามแนวคิด Objective and Key Results (OKRs).....	70
3 วิธีดำเนินการวิจัย	81
ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	82
ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนจากเอกสารและงานวิจัย.....	82
ขั้นตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	84
ระยะที่ 2 การศึกษาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร.....	86
2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	86
2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	90
2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	93
2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	95

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ระยะที่ 3 การศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร.....	96
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	96
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	97
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	99
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	99
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	100
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	105
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	106
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร.....	108
1.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา.....	108
1.2 ผลการศึกษาองค์ประกอบการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน.....	108
1.3 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำ เชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา.....	108
1.4 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการทำงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	109
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร.....	110
2.1 ผลการการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ แบบสอบถาม.....	110

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.2 ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร.....	111
2.3 ผลการศึกษาระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	116
2.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา กับการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร.....	122
2.5 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา ที่มีอำนาจพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร	124
2.6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีอำนาจพยากรณ์การดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร.....	124
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร.....	126
1. สรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ด้านการสื่อสารดิจิทัล.....	143

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2. สรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล.....	145
3. สรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล.....	146
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	147
สรุปผลการวิจัย	148
อภิปรายผลการวิจัย.....	150
ข้อเสนอแนะ	158
บรรณานุกรม	157
ภาคผนวก	171
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย.....	173
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ	191
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	195
ภาคผนวก ง ค่าคุณภาพเครื่องมือ	243
ประวัติย่อของผู้วิจัย	251

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารจากแนวคิด ทฤษฎี ของนักวิจัยและนักการศึกษา.....	23
2 ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล.....	27
3 ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล.....	30
4 ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของการสื่อสารดิจิทัล.....	33
5 ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของการเรียนรู้ดิจิทัล.....	35
6 การสังเคราะห์องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	45
7 ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของกระบวนการดำเนินงานระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	59
8 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 18 โรงเรียน	88
9 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษา โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 18 โรงเรียน	89
10 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่ และใหญ่พิเศษ จำนวน 9 โรงเรียน	90
11 แผนการดำเนินงานการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย	102
12 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา.....	108
13 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการทำงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	109
14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	110

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครโดยรวม	112
16 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการมี วิสัยทัศน์ดิจิทัล	112
17 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการสร้าง วัฒนธรรมดิจิทัล	113
18 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการสื่อสารดิจิทัล	114
19 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล	115
20 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ภาพรวม	116
21 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รายด้านและรายข้อ	117
22 ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การคัดกรอง นักเรียน	118
23 ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	119

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
24 ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	120
25 ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การส่งต่อนักเรียน	121
26 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จากตัวแปรทั้งหมด	123
27 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจ พยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	124
28 ผลการแสดงความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร	125
29 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	127
30 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร ด้านการสื่อสารดิจิทัล	128

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
31 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล	133
32 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	139
33 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	245
34 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร	248

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	10
2 โมเดลองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา.....	25
3 โมเดลองค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	45
4 กระบวนการขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	58
5 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	101

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกยุคดิจิทัล เป็นโลกที่มีคุณลักษณะเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ข่าวสารสามารถสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากเทคโนโลยี ส่งผลทั้งทางบวก คือความเจริญก้าวหน้าและส่งผลกระทบด้านลบหรือด้านมืดในยุคดิจิทัล ถ้าตกอยู่ในภาวะมีจุดอ่อนเพราะขาดความรู้ ความเข้าใจและความตื่นตัวในการป้องกันตนเองที่ดีพอ รายงานภาวะสังคมไทยไตรมาสสอง ปี 2565 และการประเมินสถานการณ์ที่กระทบต่อสุขภาพและสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพได้กล่าวถึงปัญหาของเด็กและเยาวชนที่ยังต้องติดตามและเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดในยุคดิจิทัล คือ การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางออนไลน์ การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ภาวะซึมเศร้านำไปสู่การฆ่าตัวตาย ภัยคุกคามออนไลน์ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565)

จากภาวะวิกฤติดังกล่าวข้างต้นนั้นนับว่าเป็นภารกิจที่สำคัญของประเทศที่ต้องดำเนินการป้องกันช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ตระหนักถึงภาวะวิกฤติดังกล่าว จึงมีนโยบายสำคัญในการสร้างความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งในและนอกกระทรวงศึกษาธิการเพื่อแก้ไขปัญหานี้ โดยได้จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบขั้นตอนโดยมีกระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินงานอยู่ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การรู้จักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและการแก้ไขปัญหานี้ การส่งเสริมนักเรียน และการส่งต่อ ด้วยเหตุนี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมพัฒนา และแก้ไขปัญหานี้ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติฉบับนี้มีเป้าหมายในการดูแล ช่วยเหลือเด็กและครอบครัวให้อยู่ในสภาพที่มีมาตรฐาน ในการดำรงชีวิตที่ดีได้รับการดูแล ให้มีพัฒนาการตามวัย และเด็กทุกคนต้องมีหลักประกัน ปลอดภัย ได้รับ ความคุ้มครองจากผู้เกี่ยวข้อง ทั้งเด็กที่ประสบปัญหาและเด็กที่ไม่ประสบปัญหา ซึ่งระบุไว้ดังนี้ หมวด 2 มาตรา 22 การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใดให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก

เป็นสำคัญ และ ไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ได้พัฒนาแอปพลิเคชัน School Health HERO (พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก, 2546) การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือ นักเรียน จึงเป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา ที่จะ ดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์พร้อมด้วยคุณลักษณะ ความเป็น คนดี มีความรู้ ความสามารถที่จะดำรงชีพในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี ด้วย ขั้นตอนวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากร หลักในการ ดำเนินงานและการมีส่วนร่วมของบุคลากร เครือข่ายที่ เกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอก สถานศึกษา อาทิ คณะกรรมการเครือข่ายของสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครู ทุกคน ฯลฯ โดยพัฒนาแอปพลิเคชัน MOE Safety Center (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครจึงได้มีนโยบายการส่งเสริม สนับสนุนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายดังกล่าวข้างต้นโดยให้ มีการส่งเสริมเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือเรียนที่มีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนา ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งทำให้เกิดโครงการ สถานศึกษาปลอดภัย (MOE SAFETY CENTER) ที่มุ่งเน้นและให้ความสำคัญความปลอดภัย ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ในรูปแบบระบบเทคโนโลยีดิจิทัล โดยสถานศึกษาในสังกัดจะต้อง รายงานผลดังกล่าว เพื่อกำกับ ติดตาม ประเมินผล ดำเนินกิจกรรม ซึ่งการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคปัจจุบัน จำเป็นต้องดำเนินงานอย่างเท่า ทันโลกยุคดิจิทัล ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลต้องเป็นเป็นระบบที่รวดเร็ว โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการดำเนินงาน ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้อง ในการนำเทคโนโลยีมาช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้การดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและดียิ่งขึ้น โดยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นส่วน หนึ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนำไปกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้

ภาวะผู้นำหมายถึงกระบวนการในการจูงใจและปฏิสัมพันธ์ให้ทุกคนในองค์กร การ เข้าใจ เพื่อให้องค์กรสามารถ ดำเนินกิจกรรมได้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และ เป้าหมายที่กำหนดไว้ กระบวนการที่ผู้นำใช้ในการบริหารงานอย่างมี ศิลปะทั้งการบอกและ

ชี้แนะสั่งการหรืออำนวยการเพื่อโน้มน้าวจิตใจผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด (ณัฐณารณ์ เอกนราจินดาวัฒน์, 2563) ภาวะผู้นำจึงเป็นสิ่งสำคัญในการผลักดันให้องค์กร ประสบความสำเร็จ กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัล ส่งผลให้ ภาวะผู้นำจำเป็นต้องมีการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ใหม่ที่ต่างไปจากเดิม คือ ผู้นำมีหน้าที่เพียงแค่วางแผนและบริหาร จัดการให้องค์กรประสบความสำเร็จตาม เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เท่านั้น แต่ปัจจุบันมีการ เปลี่ยนแปลงที่หลากหลายและ รวดเร็วโดยเฉพาะดิจิทัลเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างแพร่หลาย (รุ่งรัตน์ พลชัย, 2563)

ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลต้องรู้จักการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิด ประโยชน์ในการบริหารจัดการสถานศึกษาทุกด้าน เช่น การทำความเข้าใจว่าผู้เรียนในยุคนี้ มีการเรียนรู้อย่างไร และจะทำไมจึงให้ครูสามารถจัดการ เรียนรู้ด้วยนวัตกรรมหรือ แนวทางใหม่ ๆ ที่จะเชื่อมโยงความคิด ความรู้ โดยใช้เทคโนโลยี เป็นตัวส่งผ่านไปยังผู้เรียน ยุคดิจิทัล เทคโนโลยีในปัจจุบันที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรู้จักนำมาใช้ให้ เกิดประโยชน์ ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2558)

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลเป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษา ที่จะส่งเสริมให้ การบริหารสถานศึกษาและการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ เพราะภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลเป็นคุณลักษณะของผู้บริหาร สถานศึกษาในการมีอิทธิพล และกระตุ้น ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรดำเนินการเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา และส่งเสริมนักเรียนให้พัฒนาเต็มศักยภาพ เพื่อให้ ผู้เรียนมีคุณภาพตามจุดมุ่งหมาย และบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำดิจิทัล ล้วนมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ สถานศึกษามีประสิทธิภาพในการบริหารระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน อันได้แก่ ทำให้เกิด การสร้างสรรค์นวัตกรรมในองค์กร ทำให้การ ทำงานเกิดความคล่องตัว ทำให้เกิดความมีเหตุมีผลในการพัฒนาองค์กร ทำให้ชุมชนที่อยู่ เกิดความเข้มแข็งผู้นำที่ให้การดูแล ทำให้ เกิดความน่าเชื่อถือ ทำให้เกิดความเป็นธรรม ทำ ให้องค์กรมีการเติบโต ทำให้เกิดการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ (มลิวัลย์ ธรรมแสง, 2558) ฉะนั้นภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษาต้องสอดคล้องกับการ พัฒนาในยุคดิจิทัล สามารถบริหารจัดการได้ในทุกมิติ โดยจะต้องสร้างระบบฐานข้อมูลมี การนำเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์และเครือข่ายมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่าง เหมาะสมกับยุคสมัย และสอดคล้องกับทิศทางของการศึกษาในอนาคต รวมถึงการมี

วิสัยทัศน์ที่ก้าวไกล มีนโยบาย ที่ทันสมัยพร้อมปรับเปลี่ยนได้ตามกระแสของโลก สามารถวางแผนการดำเนินงาน คาดการณ์ และตัดสินใจได้ โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา สถานศึกษาคือองค์ประกอบที่สำคัญ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษา สร้างความเชื่อมั่น ศรัทธา การยอมรับและการให้ ความร่วมมือของบุคลากรทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะเห็นความสำคัญในการพัฒนาตนเอง บุคลากรครู ผู้เรียน ทิศทางการปฏิบัติงานด้วยการส่งเสริมสนับสนุน ช่วยเหลือให้สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการอย่างมีคุณภาพ (พรวิภา เชยกลิ่น, 2566)

จากข้อมูลที่น่าเสนอข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในยุคปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำทางการศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน สามารถถ่ายทอดความรู้ และข้อมูลไปยังบุคลากรครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับการมีความเฉลียวฉลาดและความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง นอกจากนี้ยังต้องมีความมั่นคงในอุดมการณ์และสามารถแสดงออกถึงความรู้ความสามารถที่สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในยุคดิจิทัล การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลดังกล่าวจึงเป็นแนวทางสำคัญในการเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา อันจะเป็นแรงผลักดันให้เกิดความตระหนักและการปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลที่คาดหวังจากการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลคือ ผู้บริหารสถานศึกษาจะกลายเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในยุคดิจิทัล ซึ่งจะส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถเข้าถึงปัญหาของนักเรียนได้อย่างรวดเร็วและแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ยั่งยืนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในยุคดิจิทัลต่อไป

คำถามการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัยไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษามีองค์ประกอบอะไรบ้าง
2. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อยู่ในระดับใด
3. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อยู่ระดับใด
4. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร
5. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีอำนาจพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร หรือไม่ อย่างไร
6. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
2. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
3. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

5. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

6. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อยู่ในระดับมาก
2. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อยู่ในระดับมาก
3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร มีความสัมพันธ์กันทางบวก
4. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร จะก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ได้ทราบองค์ประกอบและระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร และผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาได้

2. ได้ทราบองค์ประกอบและระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร และผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3. ได้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร และผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4. ได้ทราบระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่พยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร และผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5. ได้แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยเขตพื้นที่ใกล้เคียงที่มีบริบทคล้ายกันสามารถนำไปปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของตนเองได้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.1 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

- 1) อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 1 คน
- 2) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน และ
- 3) ครู จำนวน 2 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด

ระยะที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์และอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

2.1 ตัวแปรที่ศึกษา

2.1.1 ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 3) ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล 4) ด้านการดิจิทัลสื่อสารดิจิทัล

2.1.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและการแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อนักเรียน

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 2,248 คน จากทั้งหมด 45 โรงเรียน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้อำนวยการจำนวน 45 คน รองผู้อำนวยการ 86 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 131 คน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 90 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 1,773 คนจาก 45 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร, 2568, ออนไลน์)

2.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครปีการศึกษา 2568 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 327 คน แต่จะใช้กลุ่มตัวอย่าง 328 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 54 คน ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแล 54 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 220 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยอาศัยตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560) วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling)

**ระยะที่ 3 การศึกษาแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ
ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร**

3.1 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนว
ทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบ
การดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

3.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เลือกแบบ
เจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย 1) อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน
1 คน 2) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน และ 3) ครูจำนวน 2 คน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์รวบรวมเอกสารและงานวิจัย ดังนี้

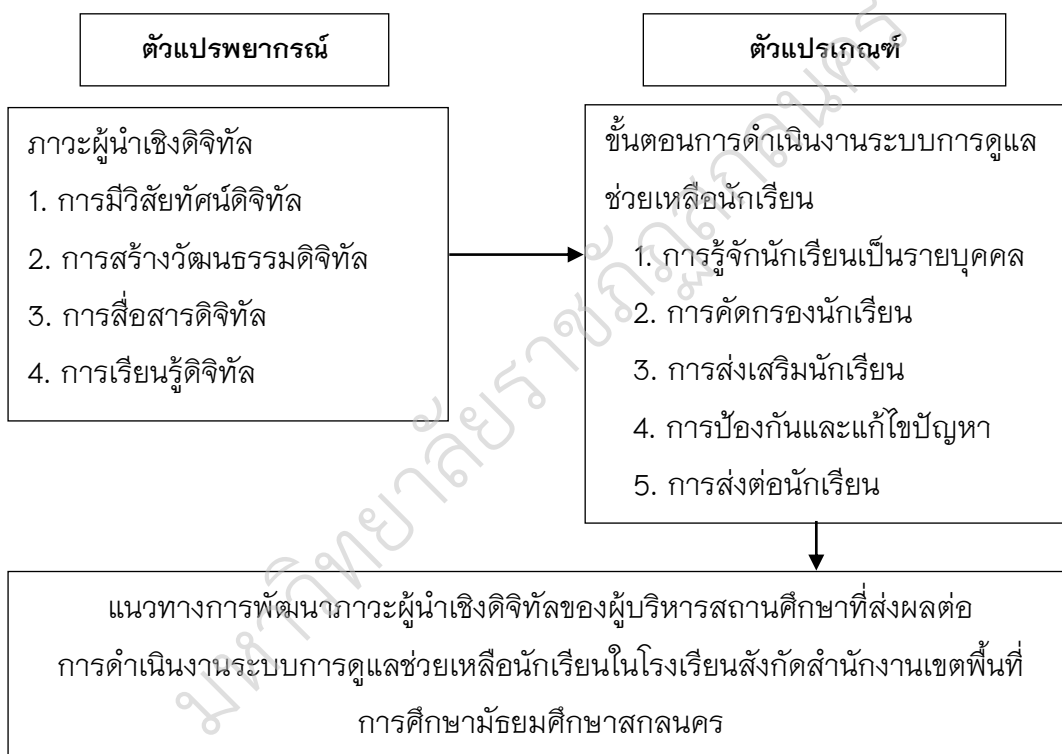
1. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีของนักวิจัย
และนักการศึกษา ดังนี้ ชูติรัตน์ กาญจนธนะชัย (2563), สกาวรัตน์ เมืองจันทร์ (2564),
มูฮัมหมัดรุซลัน ลีอากะลุดิง (2565), ณัฐธิดา ทิศภาค (2565), อธิพัชร นิธิกิตติสุขเกษม
(2565), เมฐิตา วงษ์คลองเชื้อน (2565), พรวิภา เขยกลิ่น (2566),
สุนิสา ศรีสมภาร (2566), ชญานิศ โขษิตพิมานเวช (2566), ลัทธวรรณ วงษ์โพย (2566),
นราภรณ์ คำแพงพล (2567) , สุภาพร ศรีพรหม (2567), Niyazi Aktas (2564) Danyang
Xu & Suwat Julsuwan (2567) ซึ่งมีองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล 4 ด้าน ได้แก่

- 1.1.1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
- 1.1.2 การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล
- 1.1.3 การสื่อสารดิจิทัล
- 1.1.4 การเรียนรู้ดิจิทัล

2. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ
นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ (2560) อัจฉรา สอนโว (2560) จันทรฉาย ไทยรัตน์ (2561) สำนัก
วิชาการและมาตรฐานการศึกษา) และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(2552) มี 5 ด้าน ได้แก่

- 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 2) การคัดกรองนักเรียน
- 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
- 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 5) การส่งต่อนักเรียน

จากข้อมูล que ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้สังเคราะห์องค์ประกอบเรียบร้อยแล้ว จึงได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมหรือความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาที่พยายามใช้อิทธิพลของตนหรือกลุ่มตน กระตุ้น ชี้นำ ผลักดันให้ตนเองและบุคคลอื่นในองค์การมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และเชื่อมโยง พร้อมสร้างนวัตกรรมและศักยภาพ แสดงออกถึงการความรู้ ความเข้าใจการใช้

เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการศึกษามีวิสัยทัศน์และเป็นผู้ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูนำเทคโนโลยีมาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ การสื่อสาร และการทำงานภายในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสภาพบริบทและความต้องการของผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม เพื่อผลักดันโอกาสและความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงการทำงานในยุคดิจิทัล ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกเป็นองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

1.1 การมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหาร

สถานศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมขององค์กร เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนานวัตกรรมดิจิทัล สร้างภาพอนาคตขององค์กรที่ทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล โดยการเรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง การสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับ การให้ความสำคัญสูงสุดกับงานวิชาการ และการบูรณาการกระบวนการรวมพลัง การจูงใจ การวางแผน และการสร้างนวัตกรรมทางดิจิทัลเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.2 การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหาร

สถานศึกษาในการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลภายในองค์กร โดยการส่งเสริมการเรียนรู้ การคัดเลือก การวัดและประเมินผลการทำงาน และการกำกับติดตามอย่างเป็นระบบ ภายใต้กรอบของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและจริยธรรม ด้วยความระมัดระวังและความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างแพร่หลาย พัฒนาวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่ทันสมัย สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างจริยธรรมองค์การและเป็นสังคมดิจิทัล รวมถึงการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์กร

1.3 การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่

แสดงออกถึงความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน และการกระทำเพื่อสื่อสารให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในการทำงาน โดยการสื่อสารอย่างตรงประเด็นและตรงไปตรงมาด้วยภาษาและถ้อยคำที่เข้าใจง่าย ใช้ข้อความที่ชัดเจน มีทัศนคติเชิงบวกต่อตนเองและผู้ที่สื่อสาร รวมถึงการมีทัศนคติเชิงบวกต่อการสื่อสารดิจิทัล การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารอย่างมีเหตุผล การสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ และการ

มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น เพื่อใช้ในการสื่อสารประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจร่วมกัน ระหว่างครู นักเรียน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้การ สื่อสารและการดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 การเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ แสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล มีวิจรณ์ญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัล ที่เหมาะสม สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการแก้ไขปัญหาและการบริหาร จัดการสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ สูงสุด รวมถึงการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการมีความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างเชี่ยวชาญ

2. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการ ดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการ ทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าว และมีการ ประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่ปรึกษา หรือบุคคลภายนอกรวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียน กระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี องค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ ดังนี้

2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง สถานศึกษามีการจัดเก็บ ข้อมูลด้านการเรียนด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียนทุก คน จัดให้มีกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านของนักเรียน ผ่านการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อน สนิท และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียน ระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ มีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัด กรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง มี การดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา

2.2 การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จาก การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยสถานศึกษามีการใช้แบบประเมิน SDQ ใช้ระเบียน สะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน มีการคัดกรองความสามารถพิเศษของ นักเรียน จากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน ใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์

(EQ) มีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี มีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ

2.3 การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพมีความภาคภูมิใจในตนเอง โดยสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมสอนเสริม มีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการแข่งขันในเวทีต่างๆ มีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลาย ครอบคลุมความต้องการของนักเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน มีการส่งเสริมให้มีกลุ่มนักเรียนแกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/ระดับสถานศึกษา มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้ง และมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงานเพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา

2.4 การป้องกันและการแก้ไขปัญหา หมายถึง สถานศึกษาที่ทำโดยมีการตรวจหาสารเสพติดแก่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถี และการตั้งครรภ์ในวัยเรียน มีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด O ร. มส. มพ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด มีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิตรู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม และสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น มีมาตรการพิจารณาลงโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความเสมอภาค

2.5 การส่งต่อนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนของครูผู้สอนที่มีการส่งต่อนักเรียนมีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้าน พฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก มีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียนและผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอก สถานศึกษา มีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความ

ต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกต้อง มีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่งต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และ ประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ

3. สถานภาพ หมายถึง ตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือรักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ปีการศึกษา 2568

3.2 ครูผู้รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ข้าราชการครูที่ได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมาย ให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครปีการศึกษา 2568

3.2.1 ครูที่ปรึกษา หมายถึง ข้าราชการครู พนักงานราชการ ครูอัตราจ้างที่ทำหน้าที่สอนและได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ครูที่ปรึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครปีการศึกษา 2568

4. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร หมายถึง กระบวนการศึกษาโดยผู้วิจัยหาวิธีการพัฒนาหรือปรับปรุงที่เหมาะสมในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนดีขึ้นกว่าปัจจุบัน โดยผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครโดยการประยุกต์ใช้ระบบ OKRs (Objectives and Key Results) เป็นกรอบในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ นำข้อมูลไปสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาหรือประเมินภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและรวบรวมข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมต่อไป

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
 - 1.1 ความหมายของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
 - 1.2 ความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
 - 1.3 บทบาทของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
 - 1.4 แนวคิดองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
 - 1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
2. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.1 ความหมายของดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.2 ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.3 วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.4 บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.5 แนวคิดองค์ประกอบของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
4. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ตามแนวคิด Objective and Key Results (OKRs)

1. แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

1.1 ความหมายของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

มีนักวิจัยและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารไว้ดังนี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2542) ได้กล่าวถึง หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 39 ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง คุณลักษณะ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และพฤติกรรมการแสดงออกในการบริหารจัดการของผู้อำนวยการโรงเรียนที่มีต่อครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน ในกลุ่มบริหารงานทั้ง 4 ฝ่าย โดยมีความเข้าใจ สามารถสร้างสรรค์เข้าถึง และนำเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการบริหารโรงเรียนทั้ง 4 ฝ่ายนั้น ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลด้านการบริหารทั่วไป 2) ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลด้านการบริหารบุคคล 3) ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลด้านการบริหารวิชาการ 4) ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลด้านการบริหารงบประมาณ

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2561) ได้กล่าวถึงความหมายของ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ไว้ว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล หมายถึง หมายถึง ความสามารถในการเป็นผู้นำองค์กรดิจิทัล (Digital Leadership) ซึ่งครอบคลุมมิติสำคัญหลายประการ ได้แก่ การบริหารจัดการที่งานอย่างมีประสิทธิภาพ การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ที่มีคุณภาพ การสื่อสารเพื่อสร้างแรงจูงใจและการเจรจาต่อรอง การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการเป็นแบบอย่างที่ดี (Role Model) ในการพัฒนาภาวะผู้นำให้แก่บุคลากรภายในองค์กร ทั้งนี้ เพื่อมุ่งสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลที่มีความยั่งยืน

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561) ได้กล่าวถึงความหมาย ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล คือ การที่ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมดิจิทัลเป็นเครื่องมือหลักในการบริหารจัดการองค์กร เพื่อขับเคลื่อนผลลัพธ์ สร้างระบบงานที่มีประสิทธิภาพ และนำพาสถานศึกษาไปสู่เป้าหมาย โดยเน้นการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการทำงานและการเรียนรู้ เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิผลสูงสุดในยุคดิจิทัล

วันชัย ราชวงศ์ (2562) ได้กล่าวถึงความหมายของ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ คือ การส่งเสริมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการพัฒนาและเผยแพร่วิสัยทัศน์การใช้เทคโนโลยีอย่างกว้างขวาง การวางแผนและกำกับดูแลการใช้สื่อเทคโนโลยีเชิงระบบให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนด การส่งเสริมวัฒนธรรมความ

รับผิดชอบและสนับสนุนนโยบายการพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง การใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ประกอบการตัดสินใจและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพบนฐานการวิจัย การสนับสนุนนโยบายการใช้เทคโนโลยีในทุกระดับ การวางแผนกลยุทธ์ในการจัดหางบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานท้องถิ่น ภาครัฐ และภาคเอกชน รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนการสอน

เลอศักดิ์ ตามา (2564) ได้กล่าวถึง ความหมายของ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ไว้ว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล หมายถึง ทักษะความสามารถ และคุณลักษณะส่วนบุคคลใน ฐานะผู้นำในการบริหารงานที่สามารถสร้างความเชื่อมั่น สร้างแรงจูงใจสนับสนุนการทำงานร่วมกัน มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ

Flanagan, & Jacobsen, (2003) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ไว้ว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้นำที่มีภารกิจการกระทำต่อนักเรียน มีความแน่วแน่มุ่งมั่นต่อการกิจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน มีการใช้ เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีวิสัยทัศน์ที่กำหนดให้มีการใช้เทคโนโลยีสำหรับการศึกษา

Kerdtip (2006) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ไว้ว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มีการเรียนรู้ และนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างต่อเนื่อง และสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปบูรณาการกับการ จัดการศึกษาอย่างมีความหมายและเป็นเอกภาพ

Stodd (2014) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ไว้ว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล หมายถึง คือรูปแบบของการเป็นผู้นำที่ทำหน้าที่เชื่อมช่องว่างขององค์กรที่เป็นทางการและกึ่งทางการ ให้มีปฏิสัมพันธ์กับสังคมที่เกี่ยวข้อง จัดเป็นรูปแบบของผู้นำที่สำคัญในยุคนี้ที่องค์กรต้องประสบกับการ เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทำให้การบริหารงานมีความราบรื่นคล่องตัวในการทำงาน ซึ่งรับกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

Woodward, & DeMille (2015) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ไว้ว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล หมายถึง รูปแบบของการเป็นผู้นำที่อุทิศชีวิตและทุ่มเทตาม ความสามารถ เพื่อเป็นการพัฒนาสังคม โดยไม่คำนึงถึงสถานะทางสังคม ความมั่งคั่งหรือ สิทธิผู้นำในยุคนี้เป็นผู้ให้ และนำความปรารถนาดีต่อ ผู้อื่น สร้างความงดงามแก่โลก สร้าง วิสัยทัศน์ให้กว้างไกล และความเหมาะสมเพื่อมนุษยชาติ และเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ให้แกร่ง ปกป้องสิทธิเสรีภาพ รักษาสันติภาพ และนำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรือง

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง คุณลักษณะ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และพฤติกรรมของผู้บริหารในการนำองค์กร โดยมีการบูรณาการและนำเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือหลักในการบริหารจัดการ การตัดสินใจ การสื่อสาร และการขับเคลื่อนองค์กร มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนา สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้และการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง สามารถสร้างแรงจูงใจ สนับสนุนการทำงานร่วมกัน มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความคล่องตัวในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นองค์กรดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

1.2 ความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร

มีนักวิจัยและนักวิชาการการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลดังนี้

ธนากร จันทะนาม (2563) ได้ให้ความสำคัญของ ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารโรงเรียนด้านประเด็นสังคมกฎหมายและจริยธรรมนั้น ผู้นำต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องมาใช้ เช่น การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงข้อมูลการส่งเสริม และมีการบังคับใช้มาตรการความปลอดภัยการสนับสนุน และจัดให้เกิดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย รวมถึงด้านการเรียนการสอนนั้นผู้นำต้องเป็นแบบอย่างของการเรียนรู้ และทักษะด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถสร้างความมั่นใจว่าการออกแบบหลักสูตรกลยุทธ์การเรียนการสอน และการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ได้มีการใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมืออย่าง เหมาะสม และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุดต่อการสอนของครู และการเรียนรู้ของนักเรียน ทุกกลุ่มทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มด้อยโอกาส และกลุ่มของผู้มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

จิระนันท์ มูลมาตร (2564) ได้ให้ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลว่าเป็นผู้ที่มีความวิสัยทัศน์สามารถนำเทคโนโลยีมาพัฒนาสถานศึกษา เหมาะสมกับบุคคลและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา มีความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีและความเจริญทางเทคโนโลยี ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและพร้อมเรียนรู้ บริหารเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้นำที่ใช้คำสั่งการมาเป็นการโค้ชและให้คำแนะนำ มีความยืดหยุ่นในการบริหารงาน ใช้เทคโนโลยีมาเพื่ออำนวยความสะดวกและใช้ร่วมกันได้ในหลายกลุ่มงานของสถานศึกษา ไม่สร้างภาระ

แก่บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำสารสนเทศที่ได้มาปรับปรุงและใช้ประโยชน์อย่างเป็นระบบได้

พิชญ์พิมล สุนทวงค์ (2565) ได้ให้ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล คือ เป็นการเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของผู้นำที่มี ภาวะผู้นำ และเป็นที่ต้องการของสังคม ในยุคปัจจุบันมีความจำเป็นที่จะต้องกระตุ้น และ เอื้ออำนวยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีการ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของคนและการปฏิบัติงานไปใน ทางที่ดีขึ้น และผู้นำจะต้องสามารถ เปลี่ยนแปลงความต้องการที่ตอบสนองและแนวทางให้ องค์การประสบความสำเร็จพัฒนา ไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม

สรุปได้ว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถ เอื้ออำนวยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการบริหารงาน และการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของบุคลากรในโรงเรียน และนำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพไปในทิศทางที่ดีขึ้น ผลักดันให้มีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลขึ้น เพื่อพัฒนาคน เครื่องมือ สื่อและนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดการใช้งานอย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดประโยชน์สูงสุด คุ่มค่าในสถานศึกษาและประสบผลสำเร็จ

1.3 บทบาทของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร

มีนักวิจัยและนักการศึกษาได้เสนอบทบาทของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร ไว้ดังนี้

รัตติภรณ์ จงวิศาล (2556) ได้กล่าวถึงบทบาทสำคัญของการเปลี่ยนแปลง ในยุคโลกาภิวัตน์ว่า การเปลี่ยนแปลงเป็นความรับผิดชอบของผู้บริหาร และสิ่งที่ต้องการ ของสังคมในยุคปัจจุบัน คือ ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลสูงมีความจำเป็นที่จะต้องกระตุ้น และเอื้ออำนวยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ และการปรับตัวต่อ สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และการจะนำการเปลี่ยนแปลง เพื่อไปสู่เป้าหมายสิ่งที่ดีกว่าจะต้องเปลี่ยนแปลงที่ตัวเราเองก่อน และจะต้องกระตุ้นให้ผู้อื่น มีการเปลี่ยนแปลงตาม เพื่อจะนำผู้อื่นไปสู่เป้าหมายของยุคดิจิทัลที่มีการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ (ICT) ที่หลากหลาย

บวร ปภัสราทร (2561) ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับผู้นำแบบดิจิทัล โดยอ้างถึง วารสารของ Sloan School of Management ที่ตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 2018 รายงานการวิจัยที่

รวบรวมมาจากธุรกิจ และอุตสาหกรรม 28 สาขา ที่ดำเนินงานอยู่ใน 123 ประเทศ บอกว่าองค์กรที่เป็นดิจิทัลจริงจะมีลักษณะที่เด่นชัดในหลายเรื่อง เรื่องแรกที่ได้เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือมีการกระจายอำนาจการตัดสินใจลงไปในระดับผู้ทำงาน แทนที่จะกระจุกอยู่ที่ผู้บริหาร เพราะถ้าองค์กรมีดิจิทัลมากก็ไม่จำเป็นต้องรายงานข้อมูลขึ้นไปตามลำดับขั้น เพื่อไปจบลงที่การตัดสินใจของผู้บริหาร ดิจิทัลที่เพียงพอทำให้คนทำงานทุกคน มีข้อมูลและสารสนเทศที่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องหรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นการตัดสินใจโดยมีความเสี่ยงน้อยที่สุด เมื่อกระจายการตัดสินใจลงไปในระดับล่างมากขึ้น จึงส่งเสริมให้มีการทดลองปรับเปลี่ยนการทำงานอย่างสม่ำเสมอเพราะรู้ว่าปรับการทำงานไปเป็นแบบใหม่แล้ว จะทราบว่าผลงานดีขึ้น หรือแย่ลงได้ในทันที จากการมีดิจิทัลที่เพียงพอที่จะรายงานผลลัพธ์ได้อย่างทันท่วงที

Stodd (2014) การทำความเข้าใจบทบาทของภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารจะทำให้ผู้นำสามารถทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งมีบทบาทแตกต่างกันตามแต่ละองค์กร จากการศึกษาของ พบว่าบทบาทที่สำคัญ ๆ มีดังนี้ 1) ทำให้เกิดการสร้างสรรค์นวัตกรรมในองค์กร 2) ทำให้การทำงานเกิดความคล่องตัว 3) ทำให้เกิดความมีเหตุมีผลในการพัฒนาองค์กร 4) ทำให้ชุมชนที่อยู่เกิดความเข้มแข็งผู้นำที่ให้การดูแล 5) ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ 6) ทำให้เกิดความเป็นธรรม 7) ทำให้องค์กรมีการเติบโต 8) ทำให้เกิดการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ 9) ทำให้รับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ดี 10) ทำให้เกิดภูมิปัญญาที่ไม่เคยมีมาก่อน

สรุปได้ว่า บทบาทของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารคือ การที่ผู้นำต้องมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารต้องรับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อกระตุ้นและอำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้และการปรับตัว โดยเริ่มจากการเปลี่ยนแปลงตนเองและจูงใจผู้อื่นให้เปลี่ยนแปลงตาม เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล หัวใจสำคัญคือการกระจายอำนาจการตัดสินใจไปยังผู้ปฏิบัติงาน ผู้นำในยุคดิจิทัลต้องมีบทบาทที่หลากหลาย ได้แก่ การส่งเสริมนวัตกรรม ความมีเหตุผล ความเป็นธรรม ความน่าเชื่อถือ การพัฒนาองค์กร และชุมชน การแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 แนวคิดองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงแนวคิดองค์ประกอบของภาวะผู้นำแบบดิจิทัลของผู้บริหารไว้อย่างหลากหลายผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

ชุตีรัตน์ กาญจนธนะชัย (2563) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1) องค์ประกอบความร่วมมือ 2) องค์ประกอบความรู้ดิจิทัล 3) องค์ประกอบวิสัยทัศน์ดิจิทัล 4) องค์ประกอบสื่อสาร

สการวรัตน์ เมืองจันทร์ (2564) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1) การมีวิสัยทัศน์ 2) การเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลอย่างคล่องแคล่ว 3) ความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้ 4) ความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร 5) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล

มูฮำหมัดรุซลัน ลีอบากะลูติง (2565) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1)การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2)ความรู้ดิจิทัล 3)การสื่อสารดิจิทัล 4) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

ณัฐธิดา ทิศภาค (2565) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1) การมีวิสัยทัศน์และทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 2) การสร้างวัฒนธรรมด้านดิจิทัลในองค์กร 3) การพัฒนาทักษะดิจิทัลให้กับบุคลากรในองค์กร 4) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารองค์กร 5) การใช้เทคโนโลยีเพื่อประเมินผลและพัฒนาองค์กร

อชิพัทธ์ นิธิกิตติสุขเกษม (2565) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1) วิสัยทัศน์ทางดิจิทัลและการเป็นต้นแบบทางดิจิทัล 2) ความรู้และการใช้ทักษะทางดิจิทัล 3) การสื่อสารดิจิทัล 4) การเสริมสร้างแรงจูงใจทางดิจิทัล 5) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 6) การบริหารสภาพแวดล้อมและการใช้เครือข่ายดิจิทัล

เมธิฐิตา วงษ์คลองเขื่อน (2565) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ 3) ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล 4) ด้านทักษะเทคโนโลยี 5) ด้านการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ

พรวิภา เชยกลิ่น (2566) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1) การสร้างวัฒนธรรมองค์กรทางดิจิทัล 2) การสร้างเครือข่าย 3) การยอมรับการเปลี่ยนแปลง 4) การมีทักษะทางเทคโนโลยี 5) การพัฒนาบุคลากร 6) การมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี

สุนิสา ศรีสมภาร (2566) ได้กล่าวถึง ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีองค์ประกอบดังนี้ 1) การสื่อสารดิจิทัล 2) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 3) การประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อดิจิทัล 4) กลยุทธ์การบริหารสื่อดิจิทัล 5) การปรับตัวในการทำงานยุคดิจิทัล 6) การรับรู้ทางวัฒนธรรมดิจิทัล

ชฎานิศ โขษิตพิมานเวช (2566) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1) วิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ทักษะและความรู้ดิจิทัล 3) การสื่อสารและสารสนเทศโดยดิจิทัล 4) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ลัทธวรรณ วงษ์โพย (2566) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1) ด้านการทำงานร่วมกัน 2) ด้านการพัฒนานวัตกรรม 3) ด้านวิสัยทัศน์ 4) ด้านการสื่อสาร 5) ด้านความเข้าใจในการใช้ดิจิทัล นวัตกรรม คำแห่งพล (2567) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล 3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรม

สุภาพร ศรีพรหม (2567) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 3) ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล 4) การมีทักษะและความรู้ดิจิทัล

Niyazi Aktas (2564) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของตุรกีความสามารถในการเป็นผู้นำในตนเองและทัศนคติและความสามารถที่มีต่อตนเองการใช้เทคโนโลยีในการศึกษา มีองค์ประกอบดังนี้ 1) ภาวะผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ 2) วัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล 3) ความเป็นเลิศในระดับมืออาชีพ ผีกฝน 4) การปรับปรุงระบบ 5) ความเป็นพลเมืองดิจิทัล

Danyang Xu & Suwat Julsuwan (2567) ได้ศึกษาความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีส่วนประกอบของครูผู้สอนการจัดการศึกษาศิลปะสาธารณะในเมืองหนานหนิง กวางสี มีองค์ประกอบดังนี้ 1) วิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี 2) ความสามารถด้านเทคโนโลยี 3) การพัฒนาวิชาชีพด้านเทคโนโลยี 4) บุรณการเทคโนโลยี

จากแนวคิดและผลงานวิจัยที่กล่าวมาสามารถจำแนกเป็นตารางได้ดังนี้

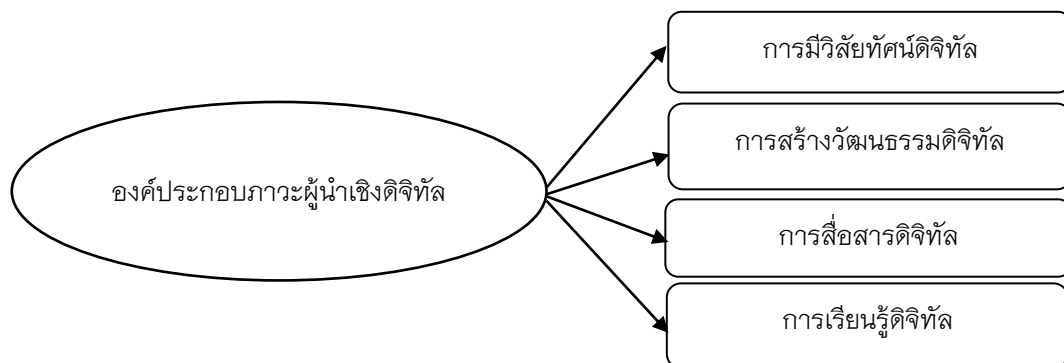
ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล	ชูติรัตน์ กาญจนธัญชัย (2563)	สการรัตน์ เมืองจันทร์ (2564)	มูฮัมหมัดรุซสัน ลีอปากะลูติง (2565)	ณัฐธิดา ทิตาภาค (2565)	อธิพัชร นิธิกิตติสุขเกษม (2565)	เมธิดา วงษ์คลองเชียง (2565)	พริมา เขยกลั่น (2566)	สุวิภา ศรีสมภาร (2566)	ชญานิศ โสณิตพิมานเวช (2566)	ลัทธธรธรณ วงษ์โพย (2566)	นราภรณ์ คำแห่งพล (2567)	ศุภาพร ศรีพรหม และ (2567)	Niyazi Aktas (2564)	Danyang Xu & Suwat Julsuwan (2567)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่จะศึกษา
10. การพัฒนาทักษะดิจิทัล															2	14	
- การพัฒนาทักษะดิจิทัลให้กับบุคลากรในองค์กร				✓													
- การพัฒนาวิชาชีพด้านเทคโนโลยี													✓				
11. การเสริมสร้างแรงจูงใจทางดิจิทัล					✓										1	7	
12. การบริหารสภาพแวดล้อมและการใช้เครือข่ายดิจิทัล					✓										1	7	
13. ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล						✓									1	7	
14. การมีทักษะทางด้านเทคโนโลยี															4	28	
- การมีทักษะทางเทคโนโลยี				✓		✓											
- ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี									✓				✓				
15. การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารองค์กร				✓											1	7	
16. การใช้เทคโนโลยีเพื่อประเมินผลและพัฒนาองค์กร				✓											1	7	
15. ด้านการปฏิบัติอย่างมีอาชีพ						✓									1	7	
16. การสร้างเครือข่าย															2	14	
- การสร้างเครือข่าย							✓										
- ด้านการทำงานร่วมกัน										✓							
17. การยอมรับการเปลี่ยนแปลง							✓								1	7	
18. การพัฒนาบุคลากร							✓								1	7	
19. การประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อดิจิทัล								✓							1	7	
20. กลยุทธ์การบริหารสื่อดิจิทัล								✓							1	7	
21. ด้านการทำงานร่วมกัน									✓						1	7	

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล	ผู้ติดตาม กาญจนรัชชัย (2563)	ศการรัตน์ เมืองจันทร์ (2564)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลีอาภาคุณ (2565)	ณัฐธิดา ทศภาค (2565)	อริพัชร นิธิกิตติสุขเกษม (2565)	เนติดา วงษ์ชลทอง (2565)	พริภา เชยกลิ่น (2566)	ศุณิสา ศรีสมภาร (2566)	ชญาณี โสณิตพิมานเวช (2566)	ลัทธวรรณ วงษ์โพย (2566)	นราภรณ์ คำแห่งพล (2567)	ศภาพร ศรีพรหม และ (2567)	Niyazi Aktas (2564)	Danyang Xu & Suwat Julsuwan (2567)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่จะศึกษา
22. ด้านการพัฒนานวัตกรรม										✓					1	7	
23. ด้านความเข้าใจในการใช้ดิจิทัล										✓					1	7	
24. ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล												✓			1	7	
25. ความเป็นเลิศในระดับมืออาชีพ ฝึกฝน													✓		1	7	
26. การปรับปรุงระบบ													✓		1	7	
27. ความเป็นพลเมืองดิจิทัล													✓		1	7	
	4	5	5	6	6	5	5	5	4	5	4	4	5	3			

จากตาราง 1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยใช้เกณฑ์ที่มีความถี่ร้อยละ 40 ขึ้นไป (ความถี่ตั้งแต่ 6 ขึ้นไป พบว่ามี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 100 องค์ประกอบที่2 การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 71 องค์ประกอบที่3 การสื่อสารดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 50 องค์ประกอบที่4 . การเรียนรู้ดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 43 จากการสังเคราะห์องค์ประกอบหลักภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสามารถเขียนเป็นโมเดลได้ดังภาพประกอบ2 นี้

ภาพประกอบ 2 โมเดลองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

จากภาพประกอบ2 สรุปได้ว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้เกณฑ์ที่สอดคล้องกันตั้งแต่ความถี่ 6 ขึ้นไป (ร้อยละ 40 ขึ้นไป) ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบที่1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล องค์ประกอบที่2 การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล องค์ประกอบที่3 การสื่อสารดิจิทัล องค์ประกอบที่4 การเรียนรู้ดิจิทัล มีรายละเอียดดังนี้

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

1.1 มินักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลไว้ดังนี้

รักเกียรติ หงษ์ทอง และธนพงษ์ อุดมทรัพย์ (2559) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ไว้ว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการนำองค์การ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์การในทางที่ดีขึ้น ผ่านการติดต่อสื่อสารให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความเข้าใจแนวทางการปฏิบัติงานที่ตรงกันรวมถึงการรวมพลังใจเพื่อให้สมาชิกขององค์กรแสดงพฤติกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของตนและองค์การตลอดจนให้สมาชิก ร่วมกันแสดงความคิดเพื่อนำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์ อันก่อให้เกิดความคิดใหม่ วิธีการ และกระบวนการทำงานอย่างสร้างสรรค์

นิศาชล บำรุงภักดี (2563) ได้ให้ความหมายของ ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง พฤติกรรม ที่ผู้บริหารโรงเรียนแสดงออกถึงการมีความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์กำหนด เป้าหมาย ภาระงาน และตัวชี้วัดความสำเร็จทางเทคโนโลยี

สุชนา โกมลวานิช (2563) ได้ให้ความหมายของการมีภาวะผู้นำ และวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ว่า พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการดำเนินงาน ในสถานศึกษาสามารถสร้างกลยุทธ์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรสามารถเรียนรู้ ปรับตัว พัฒนาตนเอง และสร้างนวัตกรรม มีการกำหนดนโยบายดิจิทัลและข้อตกลงร่วมกันในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานอยู่เป็นประจำ

เอกรัตน์ เชื้อวงศ์ (2563) ได้ให้ความหมายของการมีภาวะผู้นำ และวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ว่า พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งแสดงออกถึงการดำเนินงาน ที่สามารถสร้างวิสัยทัศน์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่การสร้าง

วิสัยทัศน์ที่มุ่งดิจิทัล การมีส่วนร่วมในการวางแผน และการสร้างวิสัยทัศน์ ที่ส่งเสริมการพัฒนาและสร้างนวัตกรรม

กันตชาติ กุตนอก (2565) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ และวิสัยทัศน์ เทคโนโลยีดิจิทัลได้ว่าเป็นพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงออกถึง การดำเนินงานในสถานศึกษา สามารถสร้างกลยุทธ์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานการสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการ วางแผนด้านดิจิทัลของโรงเรียน วิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนด้านดิจิทัล รวมทั้ง แผนพัฒนาโรงเรียนหรือแผนการสอน อื่น ๆ สนับสนุนการใช้ดิจิทัลในแผนพัฒนาโรงเรียน

จากที่นักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย สรุปว่า ความหมายของการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษา โดยมีความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์ กำหนดเป้าหมาย และกลยุทธ์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน มีการสื่อสารให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกิดความเข้าใจแนวทางการปฏิบัติงานที่ตรงกัน ส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนด้านดิจิทัลของโรงเรียน มีการกำหนดนโยบายดิจิทัลและข้อตกลงร่วมกันในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล วิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนด้านดิจิทัลกับแผนพัฒนาโรงเรียนหรือแผนการสอนอื่น ๆ ตลอดจนส่งเสริมให้ครูและบุคลากรสามารถเรียนรู้ ปรับตัว พัฒนาตนเอง และสร้างนวัตกรรมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์กรในทางที่ดีขึ้น

1.2 พฤติกรรมบ่งชี้ของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

จากการศึกษางานเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลและกำหนดเป็นพฤติกรรมบ่งชี้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวบ่งชี้
องค์ประกอบที่ 1 การมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล	ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมขององค์กร เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนานวัตกรรมดิจิทัล สร้างภาพอนาคตขององค์กรที่ทันสมัยและสอดคล้อง	1. ผู้บริหารมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์บริบทขององค์กร 2. ผู้บริหารมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 3. ผู้บริหารมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาสร้างและพัฒนานวัตกรรม

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวบ่งชี้
	กับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล โดยการเรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง การสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับ การให้ความสำคัญสูงสุดกับงานวิชาการ และการบูรณาการกระบวนการรวมพลัง การจูงใจ การวางแผน และการสร้างนวัตกรรมทางดิจิทัลเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้	4. ผู้บริหารมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน 5. ผู้บริหารมีการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง 6. ผู้บริหารมีการพัฒนาเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2. การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล

2.1 มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมทางดิจิทัล ไว้ดังนี้

ดิเรก ภาโส (2560) ได้กล่าวถึง การสร้างวัฒนธรรม ไว้ว่า หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ให้ความสำคัญ กับงานแต่ละส่วนในองค์กร มีการคัดเลือกเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม มีระบบการ ดำเนินงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มีการประเมิน กำกับ ติดตามผลการปฏิบัติงาน และดำเนินงานอย่างยั่งยืน

ชูชาติ พุทธิลา (2561) ได้กล่าวว่า การที่ผู้บริหารพัฒนาทักษะในด้านวิชาชีพของตนเอง และบุคลากร โดยมีการสนับสนุนองค์ความรู้และเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการบริหารจัดการ และจัดให้มี ศูนย์การศึกษาตลอดชีวิตเพื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ตลอดจนส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายคุณภาพการศึกษาและการ เรียนรู้ที่มุ่งเน้นคุณธรรมนำความรู้อย่างแท้จริงควบคู่ไปกับการใช้เทคโนโลยี

ภาณุมาศ จันทร์ศรี (2562) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมหรือกระบวนการของ ผู้บริหารที่มีแบบแผน อุดมการณ์ วิสัยทัศน์ ในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลต่อการปฏิบัติงานขององค์กรในทาง เดียวกันส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

จิตรกร จันทร์สุข, จีรนนท์ วัชรกุล (2564) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสร้างวัฒนธรรมการทำงานและบรรยากาศสถานศึกษาให้มีการใช้ดิจิทัลผู้บริหารสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้บนโลกยุคดิจิทัลและผู้บริหารสร้างวัฒนธรรมองค์การโดยให้ครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการเรียนการสอน

วันชัย ราชวงศ์ (2562) ได้กล่าวถึง การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัลไว้ว่าหมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกถึงการเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีด้วยความระมัดระวัง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ตรงตามความต้องการ ภายใต้กรอบพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและหลักจริยธรรม ซึ่งสามารถสรุปเป็นตัวบ่งชี้พฤติกรรมได้ 5 ประการ ดังนี้ 1) การให้นักเรียนทุกคนเข้าถึงเทคโนโลยีได้ตรงตามความต้องการ 2) การผลักดันให้มีการใช้กฎหมายและจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบ 3) การกำหนดข้อบังคับการใช้เทคโนโลยีเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้งาน 4) การกำหนดข้อบังคับการใช้เทคโนโลยีเพื่อความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อม 5)การมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎหมายสิทธิและทรัพย์สินทางปัญญา

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2565) ได้กล่าวถึง การสร้างวัฒนธรรม เรียนรู้ทางดิจิทัลไว้ว่า หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารการสร้างวัฒนธรรมการทำงาน และบรรยากาศสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยี เช่น การจัดการเรียนการจัดการเรียนการสอนของครู การบริหารงานสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ รวมถึงการให้นักเรียนเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ผ่าน Internet ได้ตลอดเวลาบแห่งการเรียนรู้ เทคโนโลยีดิจิทัลมอบหมายความรับผิดชอบให้ทำงานที่เหมาะสมที่สุดสำหรับแต่ละบุคคล และสร้างบรรยากาศการร่วมมือกันระหว่างผู้บริหารกับบุคลากรบนพื้นฐานของเหตุผล และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลขับเคลื่อนกระบวนการทำงาน

จากการที่มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย สรุปได้ว่า การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถ สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล มีการส่งเสริมการเรียนรู้ การคัดเลือก การวัดและประเมินผลการทำงาน การกำกับติดตามการสร้างบรรยากาศ ทั้งนี้ในการทำงานสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต้องไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารและจริยธรรม ด้วยความระมัดระวังและมีความรับผิดชอบต่อสังคม และให้มีบรรยากาศการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลอย่างแพร่หลาย มีวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่ทันสมัย สามารถแก้ปัญหาความ ขัดแย้ง และสร้างจริยธรรมองค์การและเป็นสังคมดิจิทัล

2.2 พฤติกรรมบ่งชี้ของการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล

จากการศึกษางานเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลและกำหนดเป็นพฤติกรรมบ่งชี้ ดังตาราง 3

ตาราง 3 ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวบ่งชี้
องค์ประกอบที่ 2 การสร้าง วัฒนธรรมดิจิทัล	ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลภายในองค์กร โดยการส่งเสริมการเรียนรู้ การคัดเลือก การวัดและประเมินผลการทำงาน และการกำกับติดตามอย่างเป็นระบบ ภายใต้กรอบของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและจริยธรรม ด้วยความระมัดระวังและความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างแพร่หลาย พัฒนาวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่ทันสมัย สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างจริยธรรมองค์การและเป็นสังคมดิจิทัล รวมถึงการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์กร	2.1 ผู้บริหารมีการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล 2.2 ผู้บริหารมีการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล 2.3 ผู้บริหารมีการการวัดผลและประเมินผลการทำงานในองค์กร 2.4 ผู้บริหารมีการกำกับติดตามการทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 2.5 ผู้บริหารมีการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในองค์กร

3. การสื่อสารดิจิทัล

3.1 มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการสื่อสารดิจิทัลไว้ดังนี้

ณัฐวีร์ ตันติสัจธรรม, ชัยพัชร เลิศรักษาทวีกุล (2564) ได้กล่าวถึง การสื่อสาร (Communication) คือการสื่อสารที่ไปในทิศทางเดียวกันจะทำให้การสื่อสารมีความเข้าใจกันหรือการ แนะนำการส่งเสริมคอยให้กำลังใจที่มากกว่าการออกคำสั่งที่ทำให้เกิดความกดดันและรู้จักการเรียนรู้ ที่จะพัฒนาตัวเอง (Self-Learning) ให้เป็นคนที่ดีขึ้นได้

ชีวิน อ่อนละออบ และคณะ (2563) ได้กล่าวถึงการส่งเสริมการสื่อสารการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและมีความเชื่อมั่นในทักษะการใช้เทคโนโลยี

GDS (2022) ได้กล่าวถึง การสื่อสาร (Communication) คือผู้นำดิจิทัลต้องสามารถสร้าง เครือข่ายการสื่อสารที่แข็งแกร่งผู้นำดิจิทัลต้องมีกลยุทธ์และเข้าใจการสื่อสาร Esther Shein (2021) ได้กล่าวถึงการมีทักษะการสื่อสารที่ดี (Excellent communication) คือความสามารถในการสื่อสารมีการเจรจา กับพันธมิตรภายในและภายนอกโดย ผู้นำดิจิทัลจะต้องมีวิธีในการจูงใจผู้อื่นในการทำงาน

Digital Marketing Institute (2018) ได้กล่าวถึง การสื่อสาร (Communication) คือผู้นำ ดิจิทัลจะต้องมีกลยุทธ์และทักษะในการสื่อสารและเข้าใจในการสื่อสารของแต่ละบุคคล

Sullivan (2017) ได้กล่าวถึง การสื่อสาร (Communication) คือรูปแบบการสื่อสาร ของผู้นำซึ่งผู้นำดิจิทัลจะต้องมีการอัปเดตข้อมูลและทันสมัย

Hood, D. (2017) ได้กล่าวถึง การสื่อสาร (Communications) การสื่อสาร เป็นสิ่งที่ทำ ทายการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต้องใช้วิธีการที่หลากหลายและความสามารถในการเข้าใจวิสัยทัศน์

Broadribb, K. (2014) ได้กล่าวถึง ทักษะการสื่อสาร (Communication skills) คือมีการ สื่อสารและการคำแนะนำที่ชัดเจน

Sheninger, E. (2013) ได้กล่าวถึง การสื่อสาร (Communication) คือสามารถสื่อสารได้ หลายช่องทาง

ชูชาติ พุทธิลา (2561) ได้กล่าวว่า การนำเอาข้อมูล ข่าวสารจากบุคคลหรือองค์กรใด ๆ ไปสู่อีกคนเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดเห็นเจตคติและค่านิยมตลอดจนบรรลุ 24 วัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง ดังนั้นหัวใจสำคัญของการ ประชาสัมพันธ์จึงหนีไม่พ้นการสร้าง ความเข้าใจที่ถูกต้องระหว่างองค์กรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ภาณุมาศ จันทร์ศรี (2562) ได้กล่าวว่า กระบวนการที่ผู้บริหารแสดงออกถึงการสื่อสารและ ประชาสัมพันธ์ที่ขยายความคิด ความเชื่อ ให้กับสถานศึกษาอื่นตลอดจนหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและ เอกชนที่เกี่ยวข้องเข้าใจ เป็นที่ยอมรับของทุกองค์กรนำไปสู่การปฏิบัติ ด้วยรูปภาพ การเขียนการใช้ สัญลักษณ์ ผ่านช่องทางการสื่อสารสังคมออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพ

สุจรรยา ขาวสกุล (2563) ได้กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้ การสื่อสารผ่านเครื่องมือต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การในการประสานงานกับบุคลากรในองค์กรอย่างเป็นกันเอง การใช้ในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก การใช้ในการทำความเข้าใจเนื้อหาที่สื่อสารได้เป็นอย่างดีและในการสืบค้นข้อมูลจากเครื่องมือค้นหาต่าง ๆ เช่น Google เป็นต้น

สุชนา โกมลวนิช (2563) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ และการสร้างเครือข่าย โดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการสื่อสารกับนักเรียน ครู บุคลากร และชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่นักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย สรุปได้ว่าการสื่อสารดิจิทัล หมายถึง ทักษะความสามารถในการสื่อสารของผู้บริหารที่มีวิธีการที่หลากหลายผ่านช่องทางและเครื่องมือโซเชียลมีเดียต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเข้าใจถึงวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ และรูปแบบการสื่อสาร มีการอัปเดตข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอ มีความสามารถในการเจรจาและประสานงานกับพันธมิตรทั้งภายในและภายนอกองค์กร มีวิธีการจูงใจผู้อื่นในการทำงาน สามารถสร้างเครือข่ายการสื่อสารที่แข็งแกร่ง มีการให้คำแนะนำและคำปรึกษาที่ชัดเจน ตลอดจนสามารถสื่อสารและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องระหว่างองค์กรกับนักเรียน ครู บุคลากร ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

2.3 พฤติกรรมบ่งชี้ของการสื่อสารดิจิทัล

จากการศึกษางานเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของการสื่อสารดิจิทัลและกำหนดเป็นพฤติกรรมบ่งชี้ ดังตาราง 4

ตาราง 4 ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของการสื่อสารดิจิทัล

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวบ่งชี้
องค์ประกอบที่ 3 การสื่อสารดิจิทัล	พฤติกรรมของที่แสดงออกถึง ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน และการกระทำเพื่อสื่อสารให้เกิด ความสัมพันธ์อันดีในการทำงาน โดยการ สื่อสารอย่างตรงประเด็นและตรงไปตรงมา ด้วยภาษาและถ้อยคำที่เข้าใจง่าย ใช้ ข้อความที่ชัดเจน มีทัศนคติเชิงบวกต่อ ตนเองและผู้สื่อสาร รวมถึงการมีทัศนคติ เชิงบวกต่อการสื่อสารดิจิทัล การนำ เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารอย่าง มีเหตุผล การสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์ อย่างมีประสิทธิภาพ และการมีปฏิสัมพันธ์ ที่ดีกับผู้อื่น เพื่อใช้ในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจ ร่วมกันระหว่างครู นักเรียน ชุมชน และผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษาให้การสื่อสารและการ ดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	3.1 ผู้บริหารมีการแสดงออกถึง ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน 3.2 ผู้บริหารมีการมีสื่อสารตรง ประเด็นและตรงไปตรงมาโดยภาษา ที่เข้าใจง่าย 3.3 ผู้บริหารมีการมีทัศนคติเชิงบวก ต่อตนเองและผู้อื่น 3.4 ผู้บริหารมีการมีทัศนคติเชิงบวก ต่อการสื่อสารดิจิทัล 3.5 ผู้บริหารมีการใช้ข้อความที่ ชัดเจนในการมอบหมายงานผ่าน เทคโนโลยีดิจิทัล 3.6 ผู้บริหารมีการนำเทคโนโลยี ดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารอย่างมี เหตุผล 3.7 ผู้บริหารมีการมีการสื่อสารผ่าน สังคมออนไลน์สร้างความเข้าใจ ร่วมกัน

4. การเรียนรู้ดิจิทัล

4.1 มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ดิจิทัลไว้ดังนี้

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
จำเป็น จะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และ
ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อ การบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อการใช้ ICT ให้เหมาะสมและเกิด
ประโยชน์สูงสุดอย่างคุ้มค่า ที่แท้จริง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลควรมีลักษณะ
ดังนี้ คือ สามารถบริหารจัดการโครงสร้าง พื้นฐานให้สามารถใช้งานได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ ได้แก่ Hardware, Software, Network และ เครือข่ายไร้สายต่าง ๆ ของ
สถานศึกษา และสามารถสร้างวัฒนธรรมการทำงานและบรรยากาศภายในสถานศึกษา
โดยให้มีการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรทุกคนของ สถานศึกษาให้มีความรู้ความสามารถ

ชูชาติ พุทธลา (2561) ได้กล่าวว่า การแสดงออกถึงความสามารถในการวางแผนและใช้ เทคโนโลยี สามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการทำงาน และใช้เทคโนโลยีเพื่อการติดต่อสื่อสาร เพื่อการ เข้าถึงแหล่งบริการสารสนเทศและเพื่อนำมาใช้บริหารจัดการภายในโรงเรียนอย่างเป็นระบบ รวมถึง ความสามารถในการจัดระบบสารสนเทศโรงเรียนให้อยู่ในรูปเทคโนโลยีดิจิทัลได้

สุจรรยา ขาวสกุล (2563) ได้กล่าวว่า ความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้ การมีความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น อีเมล การประชุมทางไกล (Video Conference) วิกี (Wiki) ระบบส่งข้อความ (Messaging) และเครื่องมือสำหรับการทำงานร่วมกัน (Collaboration Tools) การแบ่งปันข้อมูล การมีความสามารถในการคัดกรองและรวบรวมข้อมูลได้อย่างรวดเร็วเพื่อใช้ในการตัดสินใจ การมีความคล่องตัว และปรับตัวได้ในโลกดิจิทัล เสริมสร้างความรู้ของบุคลากรในองค์กร การประชาสัมพันธ์หน่วยงานผ่านช่องทางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์หรือสมาร์ทโฟน การมีความสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการอย่างเป็นที่ยอมรับ การมีความสามารถในการใช้สื่ออุปกรณ์ดิจิทัลและแอปพลิเคชันต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี การนำแพลตฟอร์มดิจิทัลไปใช้ส่งเสริมการเรียนรู้แบบใหม่ๆ การมีความสามารถในการวิเคราะห์และตัดสินใจโดยนำข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ที่มีอยู่ในโลกอินเทอร์เน็ตมาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้เครื่องมือในการนำเสนอ (Presentation Tools) ได้เป็นอย่างดี

สุชนา โกมลวนิช (2563) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงให้เห็นว่ามีความสามารถในการค้นหาการประเมินการใช้การแบ่งปัน และการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การสร้างนวัตกรรม และการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

จากที่นักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย สรุปว่า การเรียนรู้ดิจิทัลหมายถึง ความสามารถเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมถึงเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ โดยมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด สามารถบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัล สามารถวางแผนและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา สามารถสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานด้วย

ระบบดิจิทัล สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และสามารถเข้าถึงแหล่งบริการสารสนเทศ เพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา

2.4 พฤติกรรมบ่งชี้ของการเรียนรู้ดิจิทัล

จากการศึกษางานเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของการเรียนรู้ดิจิทัลและกำหนดเป็นพฤติกรรมบ่งชี้ ดังตาราง 5

ตาราง 5 ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของการเรียนรู้ดิจิทัล

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวบ่งชี้
องค์ประกอบ บที่ 4 การเรียนรู้ ดิจิทัล	พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล มีวิจรรย์ญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสม สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการแก้ไขปัญหาและการบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการมีความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างเชี่ยวชาญ	4.1 ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล 4.2 ผู้บริหารมีวิจรรย์ญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสม 4.3 ผู้บริหารมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการแก้ไขปัญหา 4.4 ผู้บริหารมีการเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด 4.5 ผู้บริหารมีการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4.6 ผู้บริหารมีความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัล

1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล

Ribble, Baily, & Ross (2004) ได้พัฒนาเกี่ยวกับองค์ประกอบ ของผู้นำแบบดิจิทัลว่ามี 10 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) มีความรู้เกี่ยวกับแพลตฟอร์ม (Platform) และเทคโนโลยีใหม่ ๆ 2) วิเคราะห์เนื้อหาดิจิทัลที่มีคุณภาพจากข้อมูลที่ถูกต้อง และไม่ถูกต้อง 3) รู้จักตนเองสะท้อนภาพดิจิทัลภายในตนเอง 4) การบริหารเวลา เพื่อส่วนรวม ทั้งสร้างขอบเขตความเป็นส่วนตัว 5) มีกลยุทธ์การสร้างแบรนด์แบบออนไลน์ เชิงวิชาชีพ 6) สร้าง

เครือข่ายการเรียนรู้ส่วนบุคคล 7) บุคลากรเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าเป็น ผู้นำการแสดงตน 8) แก้ปัญหาความขัดแย้งทางไซเบอร์และการใกล้ชิด 9) กลยุทธ์ การตัดสินใจแบบดิจิทัล อิงตามกิจกรรมที่เป็นบวก และมีความเป็นผู้นำที่แท้จริง และกิจกรรมสร้างสรรค์และ 10) การใช้สื่อสังคมเพื่อประโยชน์ทางสังคม

Duickert (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพันธกิจของผู้บริหาร ระบบดิจิทัล สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำแบบดิจิทัล ได้ว่า 1) มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความไว้วางใจ และกล้าทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ 2) ประชาสัมพันธ์สื่อดิจิทัลและฐานงาน (Platform) เพื่อเพิ่มความเร็วและความยืดหยุ่นของงาน ผ่านระบบเครือข่ายดิจิทัล 3) สนับสนุนการจัดการความรู้ มีการปรับความรู้ใหม่ ๆ ให้ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอ ใช้ความรู้ที่ดีที่สุดในการทำงาน 4) การพัฒนาผู้บริหารไปพร้อมกับบุคลากรและสนับสนุน บุคลากรในการเรียนรู้ที่ทันสมัยที่ครบวงจรอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะเป็นกุญแจ สำคัญในการดำเนินชีวิตในอนาคต 5) มีความโปร่งใสในหน้าที่ที่รับผิดชอบ เพื่อให้มั่นใจ ได้ว่าปลอดภัยและชัดเจนสำหรับทุกคนที่เกี่ยวข้อง

Gerald (Jerry) Kane (2018) ได้นำเสนอองค์ประกอบของ ภาวะผู้นำแบบดิจิทัลไว้ว่าประกอบด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ 1) ได้วิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์2) สร้างเงื่อนไขที่จะทดสอบผู้บริหาร3) ช่วยให้เห็นที่คิดแตกต่างกัน 4) ให้ความร่วมมือข้ามพรมแดน

2. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.1 ความหมายของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้ให้ความหมาย ไว้ดังนี้

วรมน วีตะเสวีระ (2557) ได้ให้ความหมายถึงกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยจะต้องมีครูเป็นบุคลากรหลักในการประสานความร่วมมือกันกับครูที่เกี่ยวข้องหรือ บุคลากรภายนอก รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียน โดยมีวิธีการดำเนินงานตามขั้นตอนที่ชัดเจน เครื่องมือ มีหลักเกณฑ์ มีหลักฐานสามารถดำเนินการเพื่อประกันคุณภาพได้

บุญสวัสดิ์ พันธุ์วัฒน์ (2559) ได้ให้ความหมายของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหมายถึงจัดการข้อมูล สารสนเทศในการส่งเสริมพัฒนาป้องกัน

และแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีความชัดเจนในแต่ละขั้นตอนและต่อเนื่อง โดยความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอก

นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ (2560) ได้ให้ความหมายของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหมายถึงกระบวนการช่วยเหลือให้บุคคล รู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บุคคลนั้น ๆ สามารถตัดสินใจวางแผนการดำเนิน ชีวิตในอนาคตของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เช่นเดียวกับระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนก็เพื่อเป็นการส่งเสริมการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างมี ระบบและมีประสิทธิภาพในการดำเนินการดังกล่าว ต้องมีการประสานงาน ความร่วมมือ อย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอกรวมทั้งการได้รับการสนับสนุนจากทาง โรงเรียน ดังนั้นกระบวนการดำเนินงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูทุกคนมีส่วน

อัจฉรา สอนโว (2560) ได้ให้ความหมายของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า หมายถึง การดำเนินงานของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะชีวิตในการดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุขบนพื้นฐานของการเป็นคนดี โดยมีบุคลากร 5 ฝ่าย ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว เครือข่ายผู้ปกครอง และนักเรียน ดำเนินการตาม 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

จันทร์ฉาย ไทรัตน์(2561) ได้ให้ความหมายของกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องภายในและบุคคลภายนอกสถานศึกษา รวมทั้งได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากทางโรงเรียน

Good (1973) ได้ให้ความหมายการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า หมายถึงกระบวนการช่วยเหลือที่ให้นักเรียนเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข มีการพัฒนาตนเองตามศักยภาพ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีคุณภาพ โดยมีระบบงานที่ชัดเจน ตั้งแต่การส่งเสริม ป้องกัน แก้ไขปัญหา และส่งต่อ เมื่อจำเป็น ซึ่งครูที่ปรึกษาและบุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการดูแลอย่างเป็นระบบ

English and Ava (1974) ได้ให้ความหมายดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า หมายถึงกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถเลือกตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมเพื่อจะได้ประสบผลสำเร็จในชีวิต

สรุปได้ว่าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหมายถึงขั้นตอนกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและ เครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าว และมีขอความร่วมมือกับครูที่ปรึกษาหรือบุคคลภายนอก รวมทั้ง การสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียนกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน และการส่งต่อนักเรียน

2.2 ความสำคัญของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

เพ็ญศรี นิตยา (2551) กล่าวว่า ความสำคัญของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า เป็นกระบวนการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพครบทุกมิติ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรมจริยธรรม ความสามารถ และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามเป้าหมายของสังคม การพัฒนาดังกล่าวดำเนินการผ่านกระบวนการทางการศึกษาที่ไม่เพียงแต่มุ่งเน้นการส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาอีกด้วย ในบริบทของสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการเปิดรับข้อมูลข่าวสารแบบไร้พรมแดน ส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระดับโลกอย่างกว้างขวาง เด็กและเยาวชนจึงได้รับอิทธิพลจากความคิด ค่านิยมทางเศรษฐกิจ และรูปแบบพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหายาเสพติดที่แพร่ระบาดในกลุ่มนักเรียนและนักศึกษา ปัญหาพฤติกรรมกบฏการบริโภคที่ฟุ่มเฟือยและไม่เหมาะสมของวัยรุ่น ตลอดจนปัญหาพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตและความสุขของสังคม ด้วยเหตุนี้ ความสำเร็จในการพัฒนานักเรียนให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งบุคลากรครูทุกคนในสถานศึกษาที่ต้องดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตา พร้อมทั้งตระหนักและภาคภูมิใจในบทบาทหน้าที่ที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชน เพื่อให้เติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณค่าและเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาสังคมต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ได้กำหนดแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่าเด็กและเยาวชนยังมีพฤติกรรมที่ไม่ดีเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคม เช่น การติดการพนัน การมั่วสุมในหอพัก ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียนทำร้ายรังแกกันเอง หมกมุ่นกับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ นิยมบริโภคอาหารกรูบกรอบอาหารที่ไม่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ เครียดซึมเศร้า มองโลกในแง่ร้าย ไม่สนใจต่อปัญหาสังคม อย่างไรก็ตามสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชน มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ปัจจัยเสี่ยงต่อสภาพครอบครัว ปัจจัยเสี่ยงจากโรงเรียน ปัจจัยเสี่ยงจากชุมชนและสังคม ปัจจัยเสี่ยงจากเพื่อน ปัจจัยเสี่ยง ต่อบุคลิกภาพหรือตัวนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีบทบาท ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้เล็งเห็นภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้นต่อเด็กและเยาวชน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในอนาคตจึงมีนโยบายที่จะต้องร่วมมือกับทุกฝ่าย เพื่อแก้ไขปัญหา คือการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาดำเนินการอย่างจริงจัง เนื่องจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพเป็นระบบ ที่ช่วยป้องกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ รวมทั้งยังช่วยเสริมสร้างคุณภาพที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจสติปัญญา สังคมความสามารถมีคุณธรรมจริยธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นสุข

กรมสุขภาพจิต (2554) กำหนดไว้ว่า ความสำคัญของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่าเป็นกระบวนการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพอย่างรอบด้านทั้งด้านร่างกายจิตใจ สติปัญญาความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมคาดหวัง อย่างไรก็ตาม การดำเนินการด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนตามกระบวนการทางการศึกษาเพียงอย่างเดียวนั้นยังไม่เพียงพอเนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป ทั้งด้านการสื่อสารและเทคโนโลยีต่าง ๆ ดังนั้น การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนานักเรียน โดยครูที่ปรึกษาคือตัวสำคัญในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์ และมีความภาคภูมิใจในบทบาทสำคัญต่อการ

พัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคม ทั้งนี้ ครูจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานให้ทันต่อยุคสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการทำงานที่ชัดเจน มีหลักฐานการปฏิบัติงาน มีเทคนิควิธีการหรือเครื่องมือต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดผลดีต่อทุกฝ่ายทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม เมื่อนักเรียนมีปัญหา ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตัวนักเรียนเอง ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม จะต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน โดยสถานศึกษามีความจำเป็นต้องพัฒนานักเรียนทุกคนให้มีคุณภาพตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ผ่านการใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

เพลินพิศ สิงห์คำ (2560) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ในทุก ๆ ด้าน มีคุณธรรมและจริยธรรม ในการใช้ชีวิต สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต

สรุปได้ว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญ และความจำเป็นโดยนักเรียนจะได้รับการส่งเสริมและพัฒนาในด้านการเรียน ด้านสุขภาพ และด้านพฤติกรรมให้มีคุณภาพ ครูที่ปรึกษาใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางการเรียน ข้อมูลสุขภาพของนักเรียน และข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน

2.3 วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการการศึกษา ได้ให้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของกระบวนการการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้ 1) เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระบบมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อให้โรงเรียนคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองชุมชนองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจน มีร่องรอยหลักฐานการปฏิบัติงานสามารถตรวจสอบและประเมินผลได้

กรมสุขภาพจิต (2554) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือไว้ดังนี้ 1. เพื่อให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน เป็นไปอย่างมีระบบมีประสิทธิภาพ 2. เพื่อให้โรงเรียนผู้ปกครองหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือชุมชนมีส่วน

ร่วมในการดำเนินการ พร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานการปฏิบัติงานขั้นตอนของการทำงาน ทั้งหมดนั้นสามารถตรวจสอบได้

เพลินพิศ สิงห์คำ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า วัตถุประสงค์ของการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน คือ เพื่อให้โรงเรียนครูผู้รับผิดชอบรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมดูแลช่วยเหลือ นักเรียน เพื่อให้มีคุณภาพมาตรฐาน และสามารถตรวจสอบได้ สรุปได้ว่าวัตถุประสงค์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการทำงานตามขั้นตอนการดำเนินงาน และมีการบันทึก หลักฐานที่สามารถตรวจสอบและประเมินได้

2.4 บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้ให้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของหน่วยงาน และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) กำหนดไว้ว่า บทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องศึกษา บทบาทหน้าที่ตามกรอบการทำงานให้ชัดเจน ดังนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้
 - 1.1 กำหนดนโยบายและหน่วยงานที่รับผิดชอบในสำนักงาน
 - 1.2 ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างเป็นเครือข่าย
 - 1.3 ส่งเสริมพัฒนาและสนับสนุนกิจกรรมกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเกิดการ พัฒนาองค์ความรู้สู่การปฏิบัติ
 - 1.4 สนับสนุนและช่วยเหลือให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสามารถดำเนินงาน การดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.5 ส่งเสริมให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีระบบการติดตาม ประเมินผลและมีการรายงานความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง
2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีบทบาทหน้าที่ ดังนี้
 - 2.1 นำนโยบายการช่วยเหลือนักเรียนสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาเกิดการ พัฒนาองค์ความรู้และความสามารถในการปฏิบัติ
 - 2.2 สนับสนุนส่งเสริมและช่วยเหลือให้สถานศึกษาสามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบมีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ

2.3 ช่วยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.4 ติดตามมีการประเมินผลและรายงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของสถานศึกษาอยู่เสมอ

2.5 มีการบริหารจัดการให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของ
สถานศึกษาที่เป็นเอกสารหรืออย่างมีขั้นตอนและมีประสิทธิภาพ

2.6 มีการประสานงานระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงาน อื่น ๆ เพื่อเป็น
การสร้างเครือข่าย และบุคคลภายนอก เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง องค์กรต่าง ๆ ชุมชน
สาธารณสุข โรงพยาบาล สถานีตำรวจ

2.7 ดูแล กำกับนิเทศติดตามประเมินผลสนับสนุนและให้ขวัญ
กำลังใจในการดำเนินงาน

3. ครูประจำชั้น หรือครูที่ปรึกษา มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

3.1 รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.2 คัดกรองนักเรียน จำแนกนักเรียน

3.3 จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนา

3.4 จัดกิจกรรมป้องกันแก้ไขช่วยเหลือและส่งต่อ

3.5 รายงานผล

4. ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีบทบาทหน้าที่

ดังนี้

4.1 สนับสนุนครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือ

4.2 จัดกิจกรรมมีการส่งเสริมความสามารถและพัฒนาพฤติกรรม

4.3 จัดกิจกรรมการป้องกัน การแก้ไข เพื่อช่วยเหลือนักเรียน

4.4 ส่งต่อนักเรียน

5. นักเรียน มีบทบาทหน้าที่ คือ ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ
นักเรียนต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษาอยู่เสมอ

6. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีบทบาทหน้าที่ คือให้การ
สนับสนุนให้คำปรึกษาเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมพัฒนา และแก้ไขปัญหาให้นักเรียน
และการประสานงานเมื่อสถานศึกษาต้องการความช่วยเหลือ

7 ผู้ปกครองหรือเครือข่ายผู้ปกครอง มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

7.1 อบรมสั่งสอน ดูแลและเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิต
ครอบครัว มีความรัก ความเข้าใจและให้ความอบอุ่น

7.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ความร่วมมือ วางแผนร่วมกับ
สถานศึกษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนา ป้องกัน
และแก้ไข ปัญหานักเรียนที่เกิดขึ้น

7.3 เป็นที่ปรึกษาหรือแนะนำการดำเนินชีวิตที่ดีแก่นักเรียน

8. ชุมชนมีบทบาทและหน้าที่ สนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมสุขภาพจิต ศูนย์อนามัย สาธารณสุข
อำเภอ และสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาล กระทรวงแรงงานและสวัสดิการทางสังคม
สื่อมวลชนและอื่น ๆ มีความสามารถในการให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือ ดังนี้

8.1 ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมและพัฒนาการเด็ก
วัยต่าง ๆ

8.2 กำกับติดตามดูแล ให้ความช่วยเหลือเด็กและ เยาวชน ทั้งด้าน
ความปลอดภัยและการแก้ปัญหาพฤติกรรม

8.3 ร่วมกับสถานศึกษา ดำเนินการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมและ
พัฒนานักเรียน ให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

8.4 เป็นแหล่งการเรียนรู้และฝึกงาน และเพิ่มพูนประสบการณ์ แก่
นักเรียนตามความรู้ความสามารถความสนใจและความถนัด

8.5 ติดตามผลการทำงานสะท้อนปัญหาและแสดงความคิดเห็นที่เป็น
ประโยชน์ต่อการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

8.6 ให้ความร่วมมือและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ ข้อมูล
ข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ

8.7 ให้การสนับสนุนในการพัฒนาและการขยายผลการดำเนินงาน
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

2.5 แนวคิดองค์ประกอบของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้ให้กล่าวถึงแนวคิดองค์ประกอบของการ
ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้หลากหลาย ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ได้กล่าวว่า ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องมีกระบวนการและขั้นตอน ที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้ 1) การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน 5) การส่งต่อนักเรียน โดยแต่ละขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นมีวิธีการ และเครื่องมือที่แตกต่างกันไป แต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน อันจะนำไปสู่การให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอย่างเป็นระบบ

อัจฉรา สอนโว (2560) ได้กล่าวว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีวิธีการและเครื่องมือที่ดี มีคุณภาพและมีหลักฐานในการทำงานที่ตรวจสอบ โดยมีครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินงาน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน 5) การส่งต่อนักเรียน

นิษากรณีย์ เหล่าเขตกิจ (2560) ได้กล่าวว่า การดำเนินงานตามระบบการดูแลนักเรียนมีกระบวนการ 5 ขั้นตอน คือ การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อนักเรียน

จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561) ได้กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเป็นกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน 5) การส่งต่อนักเรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไข ปัญหา และ 5) การส่งต่อนักเรียน

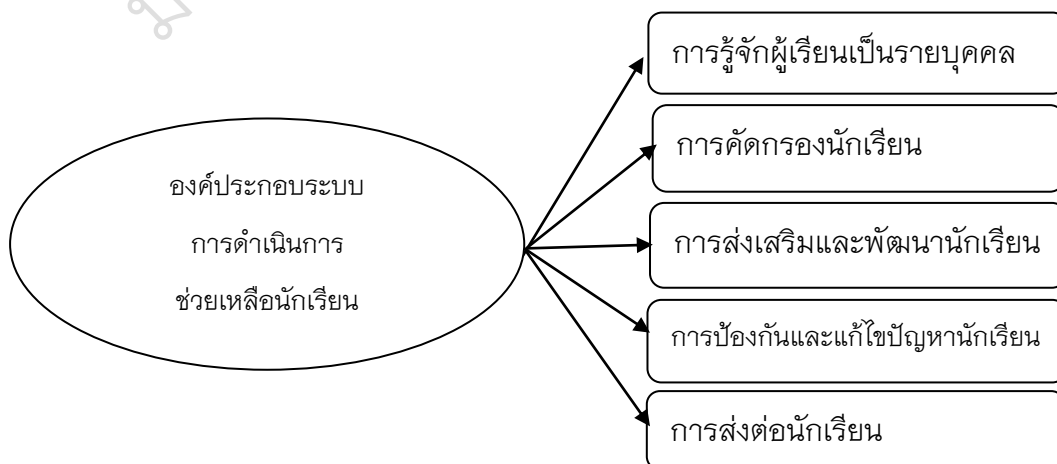
สรุปได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบของการดำเนินงานที่มีขั้นตอนชัดเจน โดยวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน มีหลักการทำงาน ที่สามารถตรวจสอบได้ ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริมและพัฒนา การช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อนักเรียนนักเรียน โดยมีผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และผู้ใกล้ชิด มีบทบาทสำคัญในการพัฒนา นักเรียน เพื่อให้ นักเรียน

เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทุกด้าน จากแนวคิดและงานวิจัยที่กล่าวมาจำแนกเป็นตาราง
สังเคราะห์ได้ดังนี้

ตาราง 6 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

องค์ประกอบระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	สพฐ. 2559	นิยามกรณีย์ เหล่าเสด็จกิจ	อัฉรา สอนโก 2560	จันทร์ฉาย ไทยรัตน์	สวค. 2552	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่จะศึกษา
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	✓	✓	✓	✓	✓	5	100	✓
2. การคัดกรองนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5	100	✓
3. การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5	100	✓
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5	100	✓
5. การส่งต่อนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5	100	✓
รวม	5	5	5	5	5	25	100	

จากตาราง 6 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน โดยใช้เกณฑ์ที่มีความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไป พบว่ามี 5 องค์ประกอบ ได้แก่
องค์ประกอบที่1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล องค์ประกอบที่2 การคัดกรองนักเรียน
องค์ประกอบที่3 การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ไข
ปัญหา นักเรียน องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อนักเรียน จากการสังเคราะห์องค์ประกอบ
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถเขียนเป็นโมเดลได้ดังภาพประกอบ3 นี้

ภาพประกอบ 3 โมเดลองค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากตาราง 6 สรุปได้ว่า องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เกณฑ์ที่สอดคล้องกันตั้งแต่ความถี่ 5 ขึ้นไป (ร้อยละ 50 ขึ้นไป) ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบที่1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล องค์ประกอบที่2 การคัดกรองนักเรียน องค์ประกอบที่3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อนักเรียน มีรายละเอียด ดังนี้

1. กระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผู้วิจัยได้นำแนวคิด กระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552) กรมสุขภาพจิต (2556) และสำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2562) ได้กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษา เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่มีส่วน เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มีวิธีการดำเนินงานและเครื่องมือที่ชัดเจน มี มาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยกระบวนการและขั้นตอน ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ 1) การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริม พัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและ แก้ไขปัญหานักเรียนและ 5) การส่งต่อนักเรียนนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) ข้อมูลที่นำมาใช้ในการ วิจัยครั้งนี้ นำมาจากคู่มือแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน สถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้านได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรอง นักเรียน 3) การส่งเสริมและการพัฒนา 4) การป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา 5) การส่งต่อ นักเรียนนักเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล มีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือ ที่มี มาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

1.1 ความสำคัญ ด้วยนักเรียนแต่ละบุคคลมีพื้นฐานของชีวิตที่ไม่ เหมือนกัน ทำให้เกิดพฤติกรรมที่หลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวก และด้านลบ สิ่งสำคัญที่

จะทำให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมพัฒนา การป้องกันแก้ไข และ ช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว คือ การรู้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อ คัดกรองนักเรียน แก้ไข ปัญหาของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดความผิดพลาดได้น้อยที่สุดต่อการช่วยเหลือนักเรียน

1.2 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างน้อย 3 ด้านใหญ่ ดังนี้

1.2.1 ด้านความสามารถ

1.2.1.1 ด้านการเรียนรู้ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรายวิชาผลการเรียนเฉลี่ยในแต่ละภาคเรียนหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา พฤติกรรมการเรียน เช่น การมาเรียน เวลาเข้าชั้นเรียน

1.2.2 ด้านสุขภาพ

1.2.2.1 ด้านร่างกาย ได้แก่ ความปกติ ความพิการ หรือ บกพร่องทางร่างกาย โรคประจำตัว ส่วนสูง น้ำหนัก เป็นต้น

1.2.2.2 ด้านจิตใจ – พฤติกรรม ได้แก่ อารมณ์ซึมเศร้าวิตกกังวล ความประพฤติ พฤติกรรมที่ไม่อยู่นิ่ง สมาธิสั้น บุคลิกภาพเก็บตัว ขี้อาย เป็นต้น

1.2.2.3 ด้านครอบครัว

1) ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับในการมาเรียน รายได้ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ภาระหนี้สิน อาชีพของผู้ปกครอง

2) ด้านการคุ้มครองนักเรียน ได้แก่ การใช้สารเสพติด การติดสุรา การพนันจำนวนพี่น้อง ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว บุคคล ในครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

1.3 วิธีการ และเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ได้ข้อมูล ที่ครอบคลุม หลากหลาย ด้านสุขภาพ ด้านความสามารถ และด้านครอบครัว ครูที่ปรึกษาควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่สำคัญ คือ

1.3.1 ระเบียบสะสม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน และครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษา พิจารณาทำความเข้าใจนักเรียนเบื้องต้น โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูลเอง หาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียน จากเพื่อน ๆ ของนักเรียนหรือครูท่านอื่นเป็นต้น รวมทั้งใช้ เครื่องมือแบบทดสอบต่าง ๆ หากครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการได้ และรายละเอียดใน

ระเบียบสะสมของโรงเรียนต้องครอบคลุมข้อมูลทั้งด้านการเรียน ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว ระเบียบสะสมเป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนจึงเป็นความลับ และเก็บไว้อย่างดีมิให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเด็กอื่น ๆ มารื้อค้นได้ ระเบียบสะสมควรเก็บ ข้อมูลอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา หรือ 6 ปีการศึกษา และส่งระเบียบสะสมไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ในปีการศึกษาต่อไปหรืออาจจัดครูที่ปรึกษาติดตามดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่องจนจบมัธยมศึกษาในแต่ละตอนหรือจนจบ 6 ปีการศึกษาก็ได้

1.3.2 แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) ไม่ได้เป็นแบบวัดหรือแบบทดสอบ แต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรมปรับตัวมี ผลเกี่ยวข้องกับสภาพจิต มีความเที่ยง และความตรง จำนวนข้อไม่มาก คณะผู้จัดทำของกรมสุขภาพจิต โดยแพทย์หญิงพรพิมล หล่อตระกูล เป็นหัวหน้าคณะที่ได้ทำการวิจัย ซึ่งจะช่วยครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณานักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก เป็นเครื่องมือที่กรมสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยพัฒนาจาก (SDQ) ประเทศเยอรมนี ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลายในยุโรปเพราะเพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงและความตรงของแบบประเมิน และหาเกณฑ์มาตรฐานเด็กไทย แบบประเมินเด็กมี 3 ชุด คือ

1.3.2.1 ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมิน

1.3.2.2 ชุดที่พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน

1.3.2.3 ชุดที่เด็กประเมินตนเองทั้ง 3 ชุด ซึ่งมีเนื้อหา และจำนวนข้อเท่ากัน ทางสถานศึกษาอาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียว หรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเพื่อความแม่นยำยิ่งขึ้น โดยใช้ระยะเวลาที่ประเมิน ไม่ควรห่างกันจากนักเรียนประเมินตนเองเกิน 1 เดือน ซึ่งเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุด พร้อมกันเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมา

1.3.3 วิธีการและเครื่องมือเสริม เมื่อข้อมูลจากระเบียบสะสม และแบบประเมินพฤติกรรมมีความไม่ครบถ้วน หรือต้องการข้อมูลประกอบเพิ่มเติม ครูที่ปรึกษาอาจประยุกต์ใช้เทคนิคอื่น ๆ เช่น การสังเกตกิจกรรมในชั้นเรียน การสนทนาเชิงลึก และการเข้าเยี่ยมครอบครัว เป็นต้น ด้วยเหตุที่ผู้เรียนแต่ละรายมีภูมิหลังและบริบทการเติบโตที่ไม่เหมือนกัน จึงส่งผลให้มีการแสดงออกที่แตกต่างกันหลากหลายรูปแบบ ทั้งในทางสร้างสรรค์และทางลบ การเข้าถึงข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับผู้เรียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาสามารถทำความเข้าใจผู้เรียนได้อย่างลึกซึ้ง นำข้อมูลมาประมวลผลและจำแนกกลุ่มผู้เรียน เพื่อใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมศักยภาพ

พัฒนาทักษะ ป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม โดยยึดหลักการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์แทนการอาศัยสัญชาตญาณหรือการคาดการณ์ ทั้งนี้จะช่วยลดโอกาสเกิดความคลาดเคลื่อนในกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนให้อยู่ในระดับต่ำสุด โดยเฉพาะในการจัดการกับประเด็นปัญหาต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียน ด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียนทุกคน จัดให้มีกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านของนักเรียนผ่านการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อนสนิทและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนที่เกี่ยวข้อง มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ มีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไข ปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง มีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา

2. การคัดกรองนักเรียน

การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรอง นักเรียนมีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 17-22) ได้นำเสนอ ถึงการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ไว้ดังนี้

2.1 ความสำคัญของการคัดกรองนักเรียน เป็นกระบวนการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเพื่อจำแนกกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

2.1.1 กลุ่มปกติ หมายถึง นักเรียนที่ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของสถานศึกษาแล้ว มีผลอยู่ในระดับปกติ

2.1.2 กลุ่มเสี่ยง หมายถึง นักเรียนที่มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยงหรือมีแนวโน้มเกิดปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษาจำเป็นต้องให้การช่วยเหลือ ป้องกัน หรือแก้ไขตามความเหมาะสม

2.1.3 กลุ่มมีปัญหา หมายถึง นักเรียนที่มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มที่มีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษาต้องดำเนินการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน

2.1.4 กลุ่มพิเศษ หมายถึง นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษหรือมีความเป็นอัจฉริยะ แสดงออกซึ่งความสามารถที่โดดเด่นในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านอย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเทียบกับผู้ที่มีอายุในระดับเดียวกันภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งสถานศึกษาจำเป็นต้องส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพและความสามารถพิเศษดังกล่าวจนถึงขั้นสูงสุด การจำแนกกลุ่มนักเรียนมีคุณค่าต่อครูที่ปรึกษาในการกำหนดแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขปัญหให้ตรงกับสภาพปัญหาของนักเรียน เนื่องจากมีฐานข้อมูลของนักเรียนในมิติต่าง ๆ อย่างครบถ้วน ในทางตรงกันข้าม ครูที่ปรึกษาที่ละเลยกระบวนการคัดกรองนักเรียนจะขาดความชัดเจนในทิศทางการดำเนินงาน ส่งผลต่อความล่าช้าในการให้ความช่วยเหลือ ซึ่งในบางสถานการณ์จำเป็นต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน อย่างไรก็ตาม ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่งในการจัดการผลการคัดกรองนักเรียน เพื่อมิให้นักเรียนรับรู้ว่าคุณถูกจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหาซึ่งแตกต่างจากกลุ่มปกติ แม้ว่านักเรียนจะตระหนักดีถึงพฤติกรรมของตนเอง เนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อเพื่อนและเพื่อนในชั้นเรียนในระยะยาว โดยเฉพาะนักเรียนวัยรุ่นที่มีความอ่อนไหวต่อการรับรู้หรือประสบกับสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงเพื่อป้องกันการถูกตีตราหรือล้อเลียนจากกลุ่มเพื่อนด้วย ดังนั้น ครูที่ปรึกษาต้องใช้ความละเอียดรอบคอบในการสื่อสารเพื่อมิให้ผู้ปกครองเข้าใจผิดว่าบุตรหลานของตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ผิดปกติหรือมีความแตกต่างจากนักเรียนทั่วไป ทั้งนี้ ต้องเก็บรักษาผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับอย่างเคร่งครัดตามหลักจริยธรรมวิชาชีพ

2.2 แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียน ให้อยู่ในดุลพินิจ ของครูที่ปรึกษา โรงเรียนควรมีการจัดการประชุมการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียน เพื่อพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกันให้มีมาตรฐานหรือแนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกัน เป็นที่ยอมรับของครูในโรงเรียน รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง หรือมีปัญหาคัดกรองเป็นกิจกรรมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ครูที่ปรึกษา ต้องทำอย่างรอบคอบ และควรกำหนดช่วงเวลาของข้อมูลการคัดกรอง หากข้อมูลต่าง ๆ ของ

นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ควรทบทวนข้อมูลการคัดกรองใหม่และควรใช้ข้อมูลจากหลายจุด เพื่อความเที่ยงในการคัดกรองนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียนนั้นให้อยู่ในดุลยพินิจของครูที่ปรึกษาโดยการยึดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักด้วย

สรุปได้ว่า การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยสถานศึกษามีการใช้แบบประเมิน SDQ ใช้ระเบียบสะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน มีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน ใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) มีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี มีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียน ออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ

3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 17 – 22) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ไว้ดังนี้

1. ความสำคัญของการด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน เป็นการสนับสนุนให้ นักเรียนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา อยู่ในความดูแลของครู ที่ปรึกษา มีความภาคภูมิใจในตนเองและมีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติจะกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียน กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชน คาดหวังต่อไป

2. วิธีการและเครื่องมือด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน มีแนวทางการดำเนินงานที่หลากหลาย แต่กิจกรรมหลักที่มีความสำคัญที่สถานศึกษาพึงดำเนินการ ประกอบด้วย

2.1 การจัดกิจกรรมโฮมรูม เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นการส่งเสริมผู้เรียนทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม สามารถจัดได้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยประกอบด้วยกิจกรรมที่สร้างประโยชน์ต่อผู้เรียนในหลากหลายมิติ อาทิ การสร้างความเข้าใจในตนเอง การพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม การเสริมสร้างทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัว และการวางแผนอนาคต เป็นต้น ทั้งนี้ ควรให้มีการมีส่วนร่วมระหว่างครูและผู้เรียนในการออกแบบและดำเนินกิจกรรมร่วมกัน คุณค่าของการจัดกิจกรรมโฮมรูมอยู่ที่การช่วยให้ครูที่ปรึกษาเข้าใจผู้เรียนในมิติที่ลึกซึ้ง และสามารถระบุแนวโน้มของปัญหาเพื่อดำเนินการป้องกันได้อย่างทันท่วงที แนวทางการดำเนินการจัดกิจกรรมโฮมรูม มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 การกำหนดและจัดทำกิจกรรมโฮมรูม ให้มีการบันทึกในรูปแบบฟอร์มการจัดกิจกรรมหรือเอกสารที่จัดทำเป็นการเฉพาะ พร้อมทั้งประเมินผลและจัดทำรายงานสรุปผล โดยยึดหลักการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นแกนหลัก ดำเนินการสำรวจความต้องการของผู้เรียนและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการพิจารณาคัดเลือกประเด็นและรูปแบบการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการหรือเหมาะสมกับบริบทปัจจุบัน การจัดกิจกรรมโฮมรูมแต่ละครั้งควรมีการจัดทำเอกสารประกอบทั้งก่อนและหลังการดำเนินการ ซึ่งอาจจัดทำในรูปแบบบันทึกกิจกรรมหรือรูปแบบอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

2.1.2 สถานศึกษากำหนดแนวทางหรือคู่มือการจัดกิจกรรมโฮมรูมที่มีวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา ทั้งนี้ ครูที่ปรึกษาสามารถกำหนดหัวข้อและแนวทางการดำเนินกิจกรรมได้อย่างยืดหยุ่น เหมาะสม และทันสมัย โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนและนโยบายของสถานศึกษา

2.2 การจัดประชุมผู้ปกครองระดับชั้นเรียน เป็นกลไกในการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองผู้เรียนเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีและร่วมมือกันในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการส่งเสริมคุณภาพและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน รวมถึงการประสานความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียน ทุกคนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพมีความภาคภูมิใจในตนเองโดยสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมสอนเสริมมีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการแข่งขันในเวทีการประกวดในกิจกรรมต่าง ๆ มีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลายครอบคลุมความต้องการของนักเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียนมีการส่งเสริมให้ มีกลุ่มนักเรียน แกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/ระดับสถานศึกษามีการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นให้นักเรียนได้ พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้งและมีการประเมินผล การจัดกิจกรรมและจัดทำรายงาน เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริมและ พัฒนานักเรียน ของสถานศึกษา

4. การป้องกันและการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน

การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่มีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือ ที่มี มาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียน ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 17 – 22)

ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกัน และ แก้ไขปัญหา ไว้ดังนี้

4.1 ความสำคัญ การดูแลช่วยเหลือผู้เรียนควรมีการบันทึกเป็น หลักฐานอย่างเป็นระบบ ครูที่ปรึกษาพึงให้ความเอาใจใส่ผู้เรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่สำหรับผู้เรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหานั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้การดูแล เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และกำหนดแนวทางการช่วยเหลือทั้งในเชิงป้องกันและแก้ไขปัญหา ของผู้เรียนอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ การช่วยเหลือผู้เรียนในทุกมิติจึงถือเป็นภารกิจที่ ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาผู้เรียนให้เจริญเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพต่อ สังคมต่อไป

4.2 วิธีการและเครื่องมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน การ ป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับผู้เรียนมีเทคนิคและวิธีการที่หลากหลาย แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษา จำเป็นต้องดำเนินการมี 2 ประการสำคัญ ได้แก่

4.2.1 การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่ผู้เรียน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมี การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่พึงประสงค์ เป็นการช่วยเหลือบรรเทาและลดปัญหาทั้ง

ในด้านอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนของผู้เรียน ปัจจัยที่ส่งเสริมให้การให้คำปรึกษามีประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ครูที่ปรึกษาควรมีพื้นฐานความรู้ และทักษะพื้นฐาน ดังนี้

4.2.1.1 จิตวิทยาวัยรุ่น

4.2.1.2 ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทั้งร่างกาย และจิตใจ

4.2.1.3 กระบวนการและทักษะการปรึกษาเบื้องต้น ที่สำคัญ ๆ

คือ การสร้างสัมพันธภาพ การใช้คำถาม การรับฟังทั้งเนื้อหาและความรู้สึก การช่วยเหลือ แก้ไข

4.2.1.4 แนวทางการแก้ไขปัญหาของนักเรียนในแต่ละลักษณะของปัญหา เช่น ด้านการเรียนสุขภาพครอบครัวหรือการใช้สารเสพติดการพนันนักเรียน เป็นต้น

4.2.2 การจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน นอกจากการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแล้ว การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนถือเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากจะทำให้การช่วยเหลือมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของครูทุกคนรวมถึงผู้ปกครอง

4.3 ข้อพึงตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหาลูกศิษย์ มีดังนี้

4.3.1 การรักษาความลับ ข้อมูลและเรื่องราวของผู้เรียนที่ได้รับการช่วยเหลือแก้ไขต้องไม่นำไปเปิดเผย ยกเว้นกรณีที่ต้องประสานความร่วมมือในการช่วยเหลือผู้เรียนจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยไม่เปิดเผยชื่อ-นามสกุลที่แท้จริงของผู้เรียน เอกสารบันทึกข้อมูลการช่วยเหลือผู้เรียนควรเก็บรักษาไว้ในสถานที่ที่มีความปลอดภัยและสะดวกต่อการเข้าถึง การรายงานผลการช่วยเหลือผู้เรียนควรนำเสนอเฉพาะในส่วนที่เหมาะสมต่อการเปิดเผย โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีและประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนเป็นหลัก

4.3.2 การแก้ไขปัญหา การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาลูกศิษย์ต้องวิเคราะห์ต้นเหตุของปัญหาอย่างรอบด้านและกำหนดแนวทางการช่วยเหลือให้สอดคล้องกับต้นเหตุนั้น ๆ เนื่องจากปัญหาไม่ได้เกิดจากปัจจัยเดียว แต่มักเกิดจากหลายปัจจัยที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ปัญหาของผู้เรียนแต่ละรายไม่จำเป็นต้องมีต้นเหตุที่เหมือนกัน และแนวทางการช่วยเหลือที่ได้ผลกับผู้เรียนรายหนึ่งอาจไม่เหมาะสมกับผู้เรียนอีกรายหนึ่ง

อันเนื่องมาจากความแตกต่างเฉพาะตัวบุคคล ดังนั้น ครูพึงศึกษาและพัฒนาแนวทางการกระบวนการ หรือทักษะการให้ความช่วยเหลือ เพื่อนำไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับลักษณะปัญหาและบริบทของผู้เรียนแต่ละราย

สรุปได้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน หมายถึง สถานศึกษาที่ทำโดยมีการตรวจสอบหาสาเหตุต่อนักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถี และการตั้งครรภในวัยเรียนมีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติดผลการเรียนบกพร่องคือ 0 ร. มส. มผ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด มีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือ และส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่องมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิตรู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นมีมาตรการ พิจารณาลงโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความเสมอภาค

5. การส่งต่อผู้เรียน

การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนด้านการส่งต่อผู้เรียนมีความสำคัญและมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่ได้มาตรฐาน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ได้นำเสนอแนวทางการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนด้านการส่งต่อผู้เรียนไว้ดังนี้

5.1 ความสำคัญ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหามาของผู้เรียนโดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการในข้อ 4 นั้น อาจพบบางกรณีที่ปัญหามีความซับซ้อนเกินกว่าจะช่วยเหลือได้ หรือให้ความช่วยเหลือแล้วแต่ผู้เรียนยังคงมีพฤติกรรมที่ไม่ดีขึ้น จึงควรดำเนินการส่งต่อผู้เรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป การส่งต่อผู้เรียนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

5.1.1 การส่งต่อผู้เรียนภายในสถานศึกษา ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังบุคลากรที่มีความสามารถในการให้ความช่วยเหลือผู้เรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหา อาทิ ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือครูฝ่ายปกครอง เป็นต้น

5.1.2 การส่งต่อผู้เรียนภายนอกสถานศึกษา ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อผู้เรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก หากพิจารณาเห็นว่าเป็นกรณีที่มีความซับซ้อนเกินกว่าศักยภาพของสถานศึกษาจะสามารถดูแลช่วยเหลือผู้เรียนได้

สำหรับการส่งต่อผู้เรียนภายในสถานศึกษา หากส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครอง มักเป็นกรณีปัญหาที่มีความซับซ้อนเกินกว่าความสามารถของครูที่ปรึกษา เช่น ปัญหาด้านจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก หรือปัญหาพฤติกรรมที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น บุคลากรที่รับการส่งต่อต้องให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ และประสานการทำงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ แต่หากพบว่ายังคงเป็นกรณีที่ยากต่อการช่วยเหลืออีก ก็จำเป็นต้องส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกสถานศึกษาเช่นกัน

5.2 แนวทางการพิจารณาในการส่งต่อนักเรียนโดยครูที่ปรึกษาการส่งต่อนักเรียนไปพบครูอื่น ๆ เพื่อให้การช่วยเหลือต่อไปนั้นมีแนวทางการพิจารณาในการส่งต่อสำหรับครูที่ปรึกษา ดังนี้

5.2.1 นักเรียนมีพฤติกรรมคงเดิมไม่ดีขึ้น หรือแย่ลง แม้ว่าครูที่ปรึกษา จะดำเนินการช่วยเหลือด้วยวิธีการใด ๆ

5.2.2 นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือของครู ที่ปรึกษา เช่น นัดให้มาพบแล้วไม่มาตามนัดอยู่เสมอ ให้ทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือก็ไม่ยินดี ร่วมกิจกรรมใด ๆ

5.2.3 ปัญหาของนักเรียนที่เป็นเรื่องเฉพาะด้าน เช่น เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความซับซ้อนของสภาพจิตใจที่จำเป็นต้องให้การช่วยเหลือ อย่างใกล้ชิด และได้รับการบำบัดทางจิตวิทยา ควรพิจารณาส่งผลต่อให้มีผู้มีความรู้ เฉพาะทางเพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่อไป

5.3 แนวทางการดำเนินการส่งต่อนักเรียนนักเรียน

5.3.1 ครูที่ปรึกษาประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียน ต่อไปเพื่อให้ทราบล่วงหน้าก่อน

5.3.2 สรุปข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการ ช่วยเหลือ และวิธีการรวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือที่ผ่านมา นั้น ให้ผู้รับการ ช่วยเหลือนักเรียนทราบ เพื่อขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง โดยมีแบบบันทึกการส่งต่อนักเรียน หรือประสานงาน

5.3.3 ครูที่ปรึกษาควรชี้แจงให้เข้าใจตามแต่กรณีทีครู ที่ปรึกษาพิจารณาตามความเหมาะสมถึงความจำเป็นในการส่งต่อนักเรียน โดยใช้คำพูด ที่สร้างสรรค์ระมัดระวังไม่ให้นักเรียนเกิดความกังวล โกรธ หรือรู้สึกผิด เป็นต้น แต่ให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีจากการ ส่งต่อ ยินดีไปพบครูที่จะช่วยเหลือ

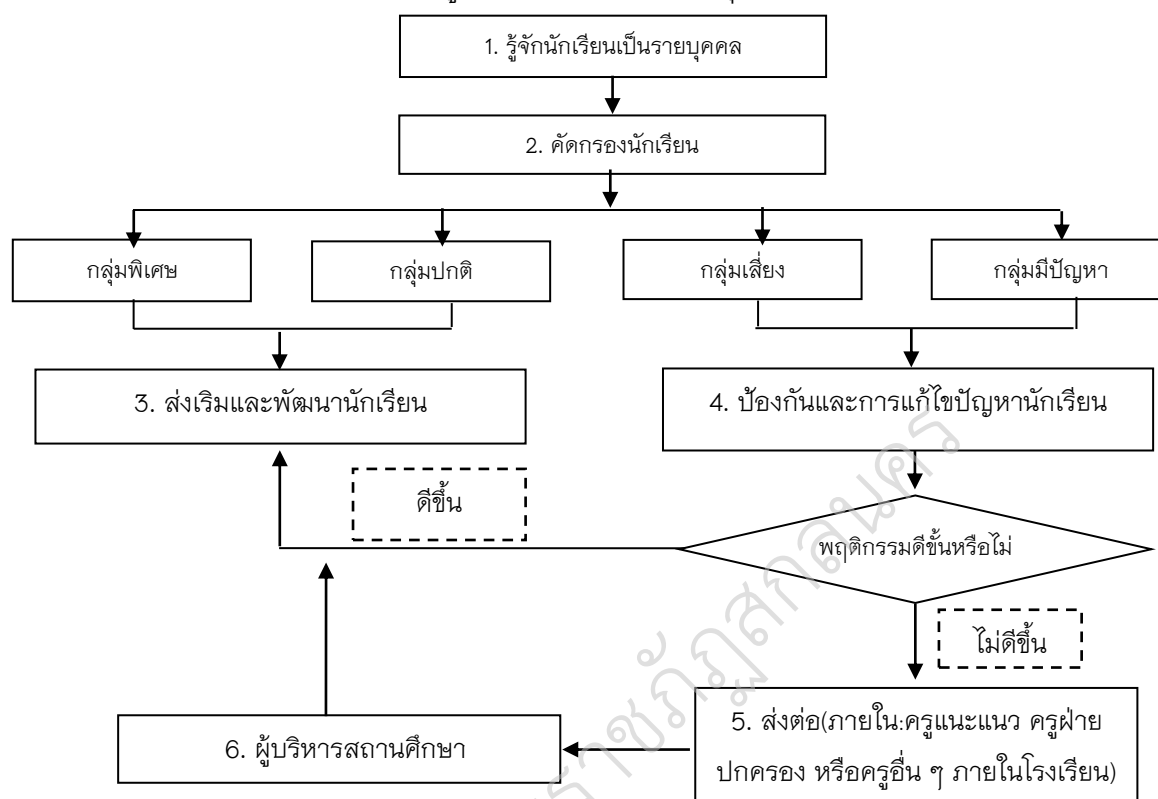
5.3.4 ครูที่ปรึกษากำหนดวัน เวลา และสถานที่นัดพบกับครูหรือผู้เชี่ยวชาญที่จะรับช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินการส่งต่อให้เรียบร้อย

5.3.5 ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือหรือได้รับการช่วยเหลือแล้วแต่พฤติกรรมไม่ดีขึ้น ควรส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การส่งต่อนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน ของครูผู้สอนที่มีการส่งต่อนักเรียนนักเรียนมีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนนักเรียนที่มีปัญหาด้าน พฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก มีการชี้แจง เหตุผลแก่นักเรียนและผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียนนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอก สถานศึกษา มีการส่งต่อนักเรียนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกต้อง มีการดำเนินการบันทึกข้อมูล การส่งต่อนักเรียน รายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และ ประเมินผลการส่งต่อนักเรียนนักเรียน อย่างเป็นระบบ

จากการศึกษาเอกสารสรุปได้ว่า การดำเนินงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างมีขั้นตอน ในการวิจัยครั้งนี้มีการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่จะใช้ศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและการพัฒนา นักเรียน 4) การป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน 5) การส่งต่อนักเรียน และจากการค้นคว้าจากหนังสือสำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีภาพขั้นตอนกระบวนการในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังภาพประกอบ4

ขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสรุปเป็นภาพประกอบได้ดังนี้

ภาพประกอบ 4 กระบวนการขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ที่มา: สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย(2562,หน้า185)

2. พฤติกรรมบ่งชี้ของกระบวนการการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สรุปความหมาย
ของกระบวนการการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และกำหนดเป็น
พฤติกรรมบ่งชี้ ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของกระบวนการการดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวบ่งชี้
องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลด้าน การเรียนรู้ด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของ นักเรียนทุกคน จัดให้มีกิจกรรมออก เยี่ยมบ้านของนักเรียน ผ่านการพูดคุย กับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อนสนิท และ แลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของ นักเรียน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล นักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับ ครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง มีการ บันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็น ระบบ มีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์ เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง มีการ ดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปี การศึกษา บันทึกการตรวจสุขภาพ ประจำปีมีการคัดกรองนักเรียนจาก การเยี่ยมบ้านและการสังเกต พฤติกรรมของนักเรียนมีการวิเคราะห์ ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียน ออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมี ปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถ พิเศษ	1.1 สถานศึกษามีการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนตัวของนักเรียนในด้านต่าง ๆ อย่างเป็น ระบบ 1.2 สถานศึกษามีการดำเนินกิจกรรมออก เยี่ยมบ้านนักเรียน 1.3 สถานศึกษามีการสัมภาษณ์นักเรียนและ ผู้ปกครองเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูล พฤติกรรมของนักเรียน 1.4 สถานศึกษามีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ระหว่างครูผู้สอนและครูที่ปรึกษากับครูผู้สอน ในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง 1.5 สถานศึกษามีการบันทึกและเก็บข้อมูล ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคลอย่างเป็น ระบบ 1.6 สถานศึกษามีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์ เพื่อคัดกรองนักเรียน ส่งเสริม การป้องกันและ การแก้ไขอย่างถูกต้อง สถานศึกษามีการ ดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษาจากแบบบันทึก ประจำปี 2.6 สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนจาก การเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน 2.7 สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนนำ ข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียน ปกติ เสี่ยง มีปัญหาและกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ

ตาราง 7 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวบ่งชี้
องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยสถานศึกษามีการใช้แบบประเมิน SDQ ใช้ระเบียนสะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน มีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียน จาก การสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน ใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) มีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี มีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้าน และการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ	2.1 สถานศึกษามีการคัดกรองโดยใช้แบบประเมิน SDQ และ EQ 2.2 สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลจากระเบียนสะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน 2.3 สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนด้านความสามารถพิเศษจากการสัมภาษณ์ 2.4 สถานศึกษามีการใช้แบบประเมิน EQ เพื่อประเมินคัดกรองความฉลาดทางด้านอารมณ์ 2.5 สถานศึกษามีการคัดกรองสุขภาพนักเรียนจากแบบบันทึกประจำปี 2.6 สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียน ปกติ เสี่ยง มีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ
องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพมีความภาคภูมิใจในตนเอง โดยสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริม มีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการประกวดแข่งขันในเวทีต่าง ๆ มีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลาย ครอบคลุมความต้องการของนักเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่นักเรียน มีการส่งเสริมให้มีกลุ่มนักเรียนแกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/	3.1 สถานศึกษามีการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนให้เป็นผู้มีความภาคภูมิใจในตนเอง 3.2 สถานศึกษามีการส่งเสริมกิจกรรมสอนเสริมให้แก่นักเรียนทุกคน 3.3 สถานศึกษามีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการประกวดแข่งขันในกิจกรรมต่าง ๆ 3.4 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลาย ครอบคลุมความต้องการของนักเรียน 3.5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม ให้แก่

	นักเรียน
--	----------

ตาราง 7 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวบ่งชี้
	ระดับสถานศึกษา มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้ง และมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงานเพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา	3.6 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะความสามารถของตนเอง 3.7 สถานศึกษามีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังกิจกรรมทุกครั้งและจัดทำรายงานเพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา
องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและ การแก้ไขปัญหา นักเรียน	ความสามารถของสถานศึกษาที่ทำโดยมีการตรวจหาสารเสพติดแก่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถี และการตั้งครมในวัยเรียน มีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มผ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด มีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิตรู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น มีมาตรการพิจารณาลงโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความเสมอภาค	4.1 สถานศึกษามีการตรวจหาสารเสพติดแก่นักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง 4.2 สถานศึกษามีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถีและการตั้งครมในวัยเรียน 4.3 สถานศึกษามีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มผ. และนักเรียนที่ไม่จบตาม 4.4 สถานศึกษามีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ 4.5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง 4.6 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิต รู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ 4.7 สถานศึกษามีมาตรการพิจารณาโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด

ตาราง 7 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวบ่งชี้
องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อนักเรียน นักเรียน	การดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน ของครูผู้สอนที่มีการส่งต่อนักเรียน นักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครู ที่ปรึกษา ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียน ที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะ แก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว ครูที่ ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนนักเรียน ที่มีปัญหาด้าน พฤติกรรมไปยังครู ฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อ นักเรียนนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไข ปัญหาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก มี การชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียนและ ผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียน นักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอก สถานศึกษา มีการส่งต่อนักเรียน นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการ พิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนา อย่างถูกต้อง มีการดำเนินการ บันทึกข้อมูลการส่งต่อนักเรียน รายงานผลการติดตามช่วยเหลือ นักเรียน และ ประเมินผลการส่งต่อ นักเรียนนักเรียนอย่างเป็นระบบ	5.1 ครูผู้สอนมีการส่งต่อนักเรียน นักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ ปรึกษา 5.2 ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียน นักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่ จะแก้ไขไปยังครูแนะแนว 5.3 ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียน นักเรียนที่มีปัญหาด้าน พฤติกรรมไปยัง ครูฝ่ายปกครองหรือกิจการนักเรียน 5.4 สถานศึกษามีการดำเนินงานส่งต่อ นักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไป ยังหน่วยงานภายนอก 5.5 สถานศึกษามีการชี้แจงเหตุผลแก่ นักเรียนและผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อ นักเรียนนักเรียนไปยังหน่วยงาน ภายนอก สถานศึกษา 5.6 สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียน นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็ก อัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกต้อง 5.7 สถานศึกษามีการดำเนินการบันทึก ข้อมูลการส่งต่อนักเรียน รายงานผลการ ติดตามนักเรียน และประเมินผลการส่ง ต่อนักเรียนนักเรียนอย่างเป็นระบบ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน

จุฑาทิพย์ พงษา (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 พบว่า 1) สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับได้ ดังนี้ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมา คือ การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การส่งต่อนักเรียน การคัดกรองนักเรียน และการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน 2) ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนและการส่งต่อนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรองนักเรียน

ณัฐดนัย รุ่งกลิ่นขจรก (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งระดับสูงสุด ได้แก่ การส่งต่อนักเรียน และระดับต่ำสุด ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ทั้ง 5 ด้าน มีดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรจัดทำการรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจน โดยประสานข้อมูลจากครูที่ปรึกษา ครูประจำวิชา ผู้ปกครองของนักเรียน และชุมชน 2) การคัดกรองนักเรียน ควรส่งเสริมให้จัดทำเอกสารสารสนเทศผลการจำแนกคัดกรองนักเรียนระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษา และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ควรให้ผู้ปกครองและชุมชนของนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในด้านต่าง ๆ 4) การป้องกันและการแก้ไขปัญหา ควรให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในด้านต่าง ๆ 5) การส่งต่อนักเรียน ควรจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน และจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง

อัญทิรา วาตี (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านผู้บริหาร และปัจจัยด้านนักเรียน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร สุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักเรียน ในขณะที่มีความสัมพันธ์ในระดับสูง ได้แก่ ความรู้ความสามารถของครู การปฏิบัติงานของครู พฤติกรรมผู้บริหาร การรู้จักตนเองและฟังตนเองได้ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ตัวแปรพยากรณ์จำนวน 4 ตัวแปรประกอบด้วย พฤติกรรมผู้บริหาร การปฏิบัติงานของครู การรู้จักตนเองและฟังตนเองได้ของนักเรียน และสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักเรียน สามารถพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรวิมล บุตรศรีภูมิ (2563) ได้ทำการวิจัย เรื่อง สภาพ และแนวทางการดำเนินการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า 1) โดยรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมาก ไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ดังนี้ ด้านการคัดกรองนักเรียน การส่งต่อนักเรียนนักเรียน การป้องกัน และช่วยเหลือนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และส่งเสริมนักเรียนตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา พบว่า ครูที่ปรึกษาควรมีการสังเกตพฤติกรรม ของนักเรียนเป็นรายบุคคลครบทุกคน พร้อมทั้งจับบันทึกพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว สถานศึกษาควรมีการ ประชุมวางแผนในการคัดกรองให้เป็นแนวเดียวกัน และควรใช้ข้อมูลในการคัดกรองจัดทำ แผน/โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนา นักเรียนให้ครอบคลุมนักเรียนทุกคน

จักรพงษ์ ตระการไทย (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล พบว่า เป็นกระบวนการดำเนินการช่วยเหลือและดูแลนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยมีครูประจำชั้นและครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน ร่วมกับการมีส่วนร่วมของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ดังนั้น สถานศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการกิจการนักเรียน ต้องมีระบบการจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การผนวกเทคโนโลยีดิจิทัลที่ประกอบด้วย 1) คลาวด์คอมพิวติง 2) อุปกรณ์สื่อสาร 3) เครือข่ายสังคมออนไลน์ และ 4) อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังนั้น เทคโนโลยีดิจิทัลจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ภายในประเทศ มีประเด็นสำคัญในการบริหารจัดการ คือ ด้านการรู้นักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนด้านการส่งต่อนักเรียน เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลือ อย่างถูกต้องถูกวิธีและรวดเร็วขึ้นอย่างเป็นระบบ

Hutson (2006) ได้ศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการใช้โปรแกรมด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีชื่อว่า "กลยุทธ์เพื่อการประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการ SAS 100" (Strategies for Academic Success) ของมหาวิทยาลัยนอร์ทแคโรไลนา กรีนส์โบโร ที่มีต่อระดับประสิทธิภาพในตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการภาคทัณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสำรวจซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นจาก Samejima's Graded Response Model ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมการวิจัย 279 คน ทั้งก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลัง โดยระบุถึงระดับการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม การเตรียมความพร้อมทางวิชาการ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การเสียสละ การมีความรู้ในตนเอง และความมั่นใจ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์นักศึกษาแบบรายบุคคล พร้อมกับการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อค้นหาสาเหตุที่นักศึกษาแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจนต้องได้รับการ

ภาคทัศน์ และเพื่อทดสอบว่าโปรแกรมกลยุทธ์เพื่อการประสบความสำเร็จทางวิชาการ ส่งผลอย่างไร อย่างไรก็ตาม ยังได้มีการทดสอบปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษาจำนวน นักศึกษาโดยใช้วิธีการผสมผสานข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ ระบุนิยามคุณลักษณะของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการภาคทัศน์ออกเป็น 4 กลุ่มที่มีลักษณะเฉพาะผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพยืนยันว่า โปรแกรมด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีชื่อว่า "กลยุทธ์เพื่อการประสบความสำเร็จ ทางด้านวิชาการ SAS 100" มีผลในเชิงบวกโดยพัฒนาและอำนวยความสะดวกในการ ปรับปรุงกลยุทธ์ทางวิชาการ นอกจากนี้ ยังพบว่าแบบสำรวจชุด Student Strategies for Success Survey เป็นเครื่องมือที่มีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำมาใช้ในการวัดและ ประเมินผลการพัฒนานักศึกษาที่ได้รับการภาคทัศน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Williams (2007) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน ประเด็นการศึกษา การรับรู้ด้านการบริหารจัดการองค์กร และการรับรู้ด้านทฤษฎีเกี่ยวกับการ สร้างความเชื่อมโยงกับสุขภาพของเยาวชน โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ กรณีศึกษาด้านการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่ออธิบายและประเมิน โมเดลการดำเนินงาน 3 รูปแบบ ได้แก่ การใช้รูปแบบที่มการดำเนินงาน โดยอาจารย์ที่ ปริญญา และรูปแบบการดำเนินงานแบบบูรณาการหลายวิธี จุดประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อสำรวจความแตกต่างด้านโครงสร้างของโมเดลทั้ง 3 รูปแบบที่นำมาใช้ในการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในรัฐนิวแฮมป์เชียร์ และเพื่อสำรวจว่านโยบาย ของรัฐในปัจจุบันมีข้อจำกัดด้านใด โครงการใดบ้างที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ สนับสนุนอย่างเป็นทางการ รวมถึงโครงการใดบ้างที่เกิดจากความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานด้านการศึกษาและหน่วยงานด้านการดูแลสุขภาพเชิงพฤติกรรมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างในพฤติกรรมด้านการเชื่อมโยงและองค์ประกอบย่อยใน แต่ละโมเดล โดยมีความโดดเด่นที่สุดในด้านการบริหารกระบวนการติดตามผล นอกจากนี้ ยังพบว่าผลกระทบต่อนักเรียนที่รับบริการจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วย

Biddle (2009) ได้ศึกษาผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ฆ่าตัวตายการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ชอบและเข้าร่วม ในระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นผลเนื่องมาจากการมีความคิดฆ่าตัวตายการแสดง ทำทาง หรือพยายามที่จะละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภท แอลกอฮอล์ ลดลงรวมทั้งระดับการถูกสั่งพักการเรียนลดลง อย่างไรก็ตามจากการรายงาน ของ

นักเรียนที่ชอบและเข้าร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาการคิดฆ่าตัวตายและปัญหาอื่น ๆ สามารถทำให้ทำนายรูปแบบการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยา เสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่องและพบว่ารูปแบบการบริการที่มีค่านัยสำคัญทางด้านสถิติสูงที่สุดในการทำนายผลการลดระดับการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงคิดฆ่าตัวตาย ผลการวิจัยครั้งนี้ต้องได้รับการถ่ายทอดไปสู่บุคลากร และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่มี ความสำคัญต่อโรงเรียน ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตคือควรทำการศึกษาวิจัย ในระดับเขตซึ่งแบ่งตามสภาพของเมืองและสภาพทางเศรษฐกิจเพศและเชื้อชาติรวมทั้งยัง จำเป็นต้องมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน ภายหลัง ด้วยยิ่งไปกว่านั้นควรทำการเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่เข้าร่วมในระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับนักเรียน ที่ไม่ต้องการใช้บริการจากระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ด้วยจึงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ล่าสุด คือการเปลี่ยนให้ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน เป็นกระบวนการป้องกันสำหรับนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการที่ต้องมีการสร้าง องค์ความรู้ โดยอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่าย ตั้งแต่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ ปรึกษา ครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรอื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้อง การพัฒนาเพื่อให้ความรู้กับครูที่ปรึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น การศึกษาดู งานโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประชุม เชิงปฏิบัติการ และการนิเทศภายในหลังการพัฒนาครูที่ปรึกษาและบุคลากร ที่เกี่ยวข้อง ให้มีความรู้ความเข้าใจสามารถดำเนินงานตามขั้นตอนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ อย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบมากขึ้น นักเรียนจะได้รับการดูแลช่วยเหลือได้ตรงปัญหาและ ความต้องการ ส่วนวิจัยที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบของภาวะ ผู้นำเชิงดิจิทัลที่ทำให้การ บริหารจัดการสถานศึกษาประสบความสำเร็จ คือ ผู้นำจะต้องมี วิสัยทัศน์ทางด้านดิจิทัลมีการพัฒนาบุคลากรทางด้านดิจิทัล การวัดและประเมินผลด้วย เทคโนโลยีดิจิทัล การใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลตามหลักกฎหมายที่ควบคุม สะท้อนให้เห็นถึง ความสำคัญของผู้บริหาร ในฐานะผู้นำกับการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียน ซึ่งแสดงออก ด้วยการดำเนินงานในสถานศึกษาที่สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

ดิจิทัล ในการบริหารโรงเรียนทุก ๆ ด้าน เพื่อให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำเร็จได้ตามเป้าหมาย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลกับระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน

3.1 ผู้วิจัยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จากเอกสารและงานวิจัยของนักวิชาการ ซึ่งมีดังนี้

พิชามญช์ ม่วงแก้ว (2559) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของ ผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี ผลวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ภาวะผู้นำโดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุดเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ หลักในการทำงาน ความมุ่งมั่นประสงค์ และการมองไกล การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสัมพันธ์โดยรวมและ เป็นรายด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรกคือ การส่งต่อนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรองนักเรียน โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

กาญจนา เขียวหวาน (2567) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร สถานศึกษาโดยใช้การบริหารโดยทฤษฎีระบบและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาคันทบุรีเขต 1 ผลวิจัยพบว่า การบริหารสถานศึกษาโดยใช้ทฤษฎีระบบโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ศุภกรเกษม ประมูล (2560) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของ ผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 ผลการวิจัยพบว่าระดับภาวะผู้นำโดยรวมและราย ด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ความยืนหยัด การมองการณ์ไกล และความจำเป็นพื้นฐานระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมและ

รายด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน และการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยโดยรวมพบว่าความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นครินทร์ นิยมมา (2564) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การมีอิทธิพลเชิงอุดมการณ์ รองลงมาได้แก่ การสร้างแรงบันดาลใจ และการกระตุ้นการใช้ปัญญา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ส่วนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมาได้แก่ ด้านการคัดกรอง นักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนและด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาและด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับต่ำ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เกรียงไกร สมรูป (2563) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ผลวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนภาพโดยรวมในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่มี ความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากที่ กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสัมพันธ์กันในระดับมาก มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.1 ฉะนั้นแล้วความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับการดำเนินงานระบบ

การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากและมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง สรุปแล้วภาวะผู้นำมีความสำคัญต่อกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาก ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรในการปฏิบัติงาน

4. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผู้วิจัยศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยของนักวิชาการ ซึ่งมีดังนี้

กนกกาญจน์ สุรñana (2566) ได้ศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภูเก็ต พบว่า แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภูเก็ต เมื่อจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภูเก็ต โดยใช้เกณฑ์ของค่า PNI สูงที่สุด 3 อันดับแรก พบว่า 1) ด้านการมีความรู้ด้านดิจิทัล 2) ด้านการมีวิสัยทัศน์และ 3) ด้านการสื่อสาร เป็นประเด็นที่ควรหาแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภูเก็ต

ณัฐธิดา ทิศาภาค (2565) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1 พบว่า การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีนโยบายและการวางแผนในด้านความพร้อมของเทคโนโลยี ผู้บริหารควรส่งเสริมและให้ความรู้กับบุคลากรในองค์กรในการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี เลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เหมาะสมในการประเมินการบริหารงาน ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาวิสัยทัศน์และทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนและเชื่อมโยงกันไปตามลำดับ 1) การมีวิสัยทัศน์และทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 2) การพัฒนาทักษะดิจิทัลให้กับบุคลากรในองค์กร 3) การสร้างวัฒนธรรมด้านดิจิทัลในองค์กร 4) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารองค์กร

โรจนศักดิ์ อินทน (2566) ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาตรงกันมากที่สุด สรุปได้ดังนี้ 1) ผู้บริหารควรมีความรู้ความเข้าใจความสามารถของสมาชิก มอบหมายงานให้แต่ละคนที่มีความรู้ ความสามารถในแต่ละด้านบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน 2) ผู้บริหารควรมีการประชุมปรึกษา ร่วมคิด วางแผน การทำงานพึงพาอาศัยกันมีวางแผนดำเนินงาน 3) ผู้บริหารควรพูดความจริง ทำจริง ร่วมแรง ร่วมปฏิบัติงาน ร่วมรับผิดชอบกับสมาชิกทีม 4) ผู้บริหารควรรู้จักเทคนิควิธีพัฒนาการสร้างนวัตกรรม การวิจัย แก้ปัญหา ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

นุจรี เมฆพิทักษ์ (2565) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักไตรสิกขา ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 1 โดยได้แยกออกเป็นด้านการรู้จักเรียนผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนครูให้จัดทำข้อมูลอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง ด้านการคัดกรองนักเรียนส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์และสรุปผล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและควรจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ให้คำปรึกษา ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ควรส่งเสริมให้มีการสำรวจความถนัดความสนใจจัดกิจกรรมตามความสนใจของนักเรียน พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนครูรับการอบรมพัฒนาผู้บริหารครูเป็นแบบอย่างที่ดี ด้านการส่งต่อนักเรียน ควรมีการติดต่อประสานกับหน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือนักเรียน พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการติดตาม ประเมินสรุปผลหลังจากการส่งต่อนักเรียน ส่งเสริมให้ครูที่ปรึกษาชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจเหตุผลของการส่งต่อนักเรียนด้วยการพูดความจริง มีความเมตตาและปรารถนาดีต่อนักเรียนทุกคน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญส่งเสริมสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ผู้บริหารต้องพัฒนาตนเองควรมีความรู้ความเข้าใจ ควรมีการประชุมปรึกษาร่วมคิดวางแผน พัฒนาทักษะให้กับตนเองและบุคลากรภายในองค์กร โดยเฉพาะผู้บริหารต้องพัฒนาทัศนคติวิสัยทัศน์ การสื่อสาร การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ สรุปแล้ว

ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนครูผู้ปฏิบัติงานตามรายด้าน และพูดความจริงกับนักเรียน มีความเมตตาและปรารถนาดีกับนักเรียนทุกคน

4.1 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามแนวคิด OKRs

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาแนวทางการภาวะเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนเพื่อจัดทำวิธีการพัฒนาแบบ OKRs โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1. ความหมายของแนวคิด OKRs

จากการศึกษาเครื่องมือต่าง ๆ พบว่า เครื่องมือทางการจัดการที่ช่วยให้หลายองค์การประสบผลสำเร็จอย่างมาก คือ การดำเนินงานที่มีการกำหนดตัววัดผลหรือผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Key Results) เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายและสัมฤทธิ์ผล ได้ในทุกระดับหรือที่เรียกว่า Objective and Key Results (OKRs) จากการศึกษาข้อมูลพบว่า มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของ Objective and Key Results (OKRs) ไว้ดังนี้

นกดล ร่มโพธิ์ (2561) ได้เสนอว่า OKRs มาจากคำว่า Objectives and Key Results คือ ระบบบริหารจัดการที่เน้นเรื่องการตั้งเป้าหมายและการติดตามผลอย่างต่อเนื่องในสิ่งที่สำคัญโดยสร้างจากแรงจูงใจภายใน โดย “O” มาจาก Objectives คือ วัตถุประสงค์หลักเป็นการบอกจุดมุ่งหมายของหน่วยงาน (What) และ “K” มาจาก Key Results คือ ผลลัพธ์หลัก เป็นการบอกว่าจะทราบได้อย่างไรว่าเราบรรลุจุดมุ่งหมายนั้น

พิชญ์พจี สายเชื้อ (2561) ได้เสนอว่า OKRs หรือ Objective and Key Results คือ วิธีการตั้งเป้าหมายเพื่อวัดผลความสำเร็จ โดยการกำหนด objective หรือ วัตถุประสงค์ที่เราต้องการทำให้สำเร็จ และการกำหนด key results หรือผลลัพธ์ที่จะวัดเพื่อให้รู้ว่าเราบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ภวัต สุวรรณธนะ (2564) กล่าวว่า การตั้งเป้าหมายเพื่อวัดผลความสำเร็จ (OKRs) หมายถึง วิธีการตั้งเป้าหมายเพื่อวัดผลความสำเร็จ วิธีการตั้งเป้าหมายของแต่ละบุคคลในองค์กรให้มีเป้าหมายที่สอดคล้องกันทั้งองค์กร โดยมีวัตถุประสงค์หลัก (Objectives) ซึ่งเป็นการบอกจุดมุ่งหมายขององค์กรในระดับต่าง ๆ และมีผลลัพธ์หลัก (Key results)

สภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ (2564) ได้เสนอว่า OKRs เป็นเครื่องมือในการกำหนดเป้าหมายและขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติและใช้เป็นแนวทางในการกำกับทิศทางของการดำเนินงานที่มีเป้าหมายร่วมกันในทุกภาคส่วน โดยมีการตั้งเป้าหมาย (Objective) และกำหนด ตัววัดผล หรือผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Key Results) เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายและสัมฤทธิ์ผลได้ในทุกระดับ

พิชามญชุ์ อินทะโม (2565) ได้เสนอว่า OKRs ย่อมาจาก Objective and Key Results เป็นระบบบริหารจัดการที่เน้นเรื่องการตั้งเป้าหมาย และการติดตามผลในสิ่งที่สำคัญโดยสร้างจากแรงจูงใจภายใน

Wodtke (2016) ได้อธิบายว่า Objective and Key Results (OKRs) เป็นเครื่องมือทางการจัดการที่ช่วยให้บริษัทมุ่งเน้นความพยายามของทั้งบริษัทไปยัง สิ่งที่มีความสำคัญจริง ๆ ที่วัตถุประสงค์ซึ่งเป็นสิ่งที่บริษัทต้องการที่จะบรรลุ จะต้องชัดเจน มีความสำคัญ และนำไปสู่การปฏิบัติ ส่วนผลลัพธ์สำคัญของวัตถุประสงค์ข้างต้นจะต้องชัดเจน มีระยะเวลา และวัดหรือระบุได้ว่าบรรลุผลสำเร็จหรือไม่

กล่าวโดยสรุปคือ OKRs หรือ Objective and Key Results เป็นเครื่องมือวัดผลการปฏิบัติงานขององค์การรูปแบบหนึ่งมีลักษณะการกำหนดเป้าหมายแบบระดับบนลงล่างโดยเริ่มจากผู้บริหารกำหนดเป้าหมายขององค์การ จากนั้นกำหนดเป้าหมายระดับหน่วยงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายองค์การ และบุคลากรแต่ละคนจึงกำหนดเป้าหมายของตนให้สอดคล้องกับเป้าหมายระดับหน่วยงาน ซึ่งเป้าหมายของทุกระดับใช้ค่าเป้าหมาย

4.1.2. การวัดความสำเร็จของแผนตามแนวคิด OKRs

การวัดความสำเร็จของแผนตามแนวคิด OKRs เป็นแนวคิดการวัดผลที่ให้มากกว่าคำจำกัดความเพียงแค่การกำหนดเป้าหมายและการวัดผล หากแต่เป็นแนวความคิดสำหรับการคิดเชิงวิพากษ์ และให้ความสำคัญมากกับการส่งเสริมวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมในการทำงาน โครงสร้างของ OKRs มีนักการศึกษาได้นำเสนอไว้ ดังนี้

สัญญา เคนาภูมิ และเสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร (2560) ได้ระบุลักษณะของวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

- 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) ควรกำหนดวัตถุประสงค์ 3-5 ข้อ ต่อหน่วยงานและองค์การ โดยควรมีลักษณะ คือ ทำทาย (challenging)

เฉพาะเจาะจง (specific and measurable) ปฏิบัติให้บรรลุได้ (attainable) เกี่ยวข้องโดยตรงกับงาน (relevant and result oriented) และมีกรอบเวลา (time limited)

2) การกำหนดผลลัพธ์ (Results) ภายใต้วัตถุประสงค์แต่ละข้อควรกำหนดตัวชี้วัด 3-4 ตัวชี้วัด โดยแต่ละตัวชี้วัดควรกำหนดเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ อาทิ จำนวนครั้ง จำนวนโครงการ จำนวนคน ร้อยละความสำเร็จ อัตราส่วน เป็นต้น แม้ว่าแต่ละตัวชี้วัดจะมีความยากและท้าทายแต่ต้องมีความเป็นไปได้ที่จะดำเนินการให้สำเร็จและทำให้วัตถุประสงค์ขององค์การประสบความสำเร็จ

4.1.3. ส่วนประกอบของแนวคิด OKRs

จากการศึกษาเอกสารถึงส่วนประกอบของแนวคิด OKRs มีนักวิชาการได้ให้ความหมาย แนวคิด เกี่ยวกับส่วนประกอบของแนวคิด OKRs ไว้ดังนี้

ไทโยวินเนอร์ (2564) ได้เสนอว่า ส่วนประกอบของแนวคิด OKRs มีอยู่ 2 อย่าง ดังนี้

1) Objectives หรือ การตั้งเป้าหมาย หมายถึง เป้าหมายการทำงานของพนักงานแต่ละคน โดยที่เป้าหมายการทำงานนี้จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับบทบาทของเราในองค์กรและในทีมของเรา การตั้งเป้าหมายส่วนมากเริ่มจากการคิดเป้าหมายหลัก 3-5 อย่าง ที่เราสามารถทำให้บริษัท ทีม หรือตัวเองพัฒนามากขึ้น เป้าหมายที่ดี คือ เป้าหมายที่ทำให้เรารู้สึกท้าทาย แต่เป้าหมายก็ควรสามารถทำได้จริงและวัดผลได้ด้วยการตั้งเป้าหมายสำหรับพนักงานระดับล่างหรือพนักงานใหม่อาจจะประกอบด้วยเป้าหมายเพื่อบริษัทและเพื่อทีมที่ร่วมคิดกับหัวหน้าและทีม และเป้าหมายส่วนตัวที่พนักงานออกแบบ มาเพื่อช่วยพัฒนาตนเองในทิศทางที่พนักงานสนใจ บางที่เราสามารถให้พนักงานหลายคนตั้งเป้าหมายของทีมร่วมกัน แต่พนักงานแต่ละคนไม่ควรมิตัววัดความสำเร็จซ้ำกันทุกอย่าง

2) Key Results หรือ การวัดผลความสำเร็จ หมายถึง วิธีวัดผลความสำเร็จของเป้าหมายที่เราตั้งไว้ด้านบน เป้าหมายแต่ละหัวข้อควรมี 3-5 จุดที่สามารถ วัดผลได้ การวัดผลความสำเร็จของเป้าหมายมีความสำคัญมากเพราะการวัดผลจะทำให้เราและทีมของเราสามารถตรวจสอบประเมินผลการทำงาน ก้าวผ่านปัญหาต่าง ๆ และหาวิธีพัฒนาหรือแก้ปัญหาใหม่ ๆ อยู่เสมอ

4.1.4. ขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้พบว่า นักวิชาการได้ให้ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้ได้ดังนี้

นกดล ร่มโพธิ์ (2563) ได้เสนอขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้ ดังนี้

1) อธิบายทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด OKRs 2) ออกแบบแนวคิด OKRs ให้มีความสอดคล้อง เชื่อมโยงกัน 3) สื่อสารให้ทุกคนเข้าใจวิธีการใช้แนวคิด OKRs 4) เริ่มนำไปใช้ในทางปฏิบัติ

4.1.5. หลักการกำหนดเป้าหมายและตัววัดผลแบบ OKRs

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการตั้งเป้าหมายและกำหนดตัววัดผลแบบ OKRs ได้มีนักวิชาการได้ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการตั้งเป้าหมาย และกำหนดตัววัดผลแบบ OKRs เสนอไว้ ดังนี้

HREX asia (2564) ได้กล่าวว่า Objective หรือ เป้าหมาย คือ จุดที่ทำให้บรรลุความสำเร็จตามที่องค์กรคาดหวังไว้ การตั้งเป้าหมายในหน่วยย่อยลงมานั้นควรให้สอดคล้องกับเป้าหมายหลักขององค์กรด้วย และเป้าหมายในแต่ละแผนกหรือส่วนงาน ตลอดจนเป้าหมายส่วนบุคคลอาจจะไม่เหมือนกันแต่ต้องไปในทิศทางเดียวกัน และมีส่วนเสริมให้องค์กรประสบความสำเร็จได้เช่นกัน โดยมีหลักการตั้งเป้าหมายแบบ OKRs ดังนี้ 1) ไม่ควรตั้งเป้าหมายที่ต่ำเกินไป บรรลุเป้าหมายได้ง่าย เพราะ จะไม่ก่อให้เกิดแรงผลักดันหรือแรงกระตุ้นในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ 2) ควรตั้งเป้าหมายให้สอดคล้องกับเป้าหมายหลักขององค์กร และเป้าหมายย่อยควรส่งเสริมเป้าหมายใหญ่ให้สำเร็จได้ 3) เป้าหมาย OKRs ของแต่ละแผนกหรือบุคคลไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน ตั้งให้เหมาะสมกับงานของแต่ละคน 4) เป้าหมายที่ทำให้เราสามารถบรรลุและทำสำเร็จได้อาจจะเป็นผลลัพธ์ที่ดี แต่อาจจะไม่ใช้การตั้งเป้าหมายที่ดี 5) หากเป้าหมายยากเพียงไร จะสามารถช่วยกระตุ้นให้ทุกคนมีพลังในการบรรลุเป้าหมายได้มากเพียงนั้น 6) ไม่ควรตั้งเป้าหมายที่สูงจนเกินไปจนทำให้ไม่อยากปฏิบัติและบรรลุมันให้สำเร็จ 7) การตั้งเป้าหมายควรอิงจากข้อมูลความเป็นจริงที่มีอยู่ ไม่ใช่ตั้งขึ้นมาจนเกินที่จะปฏิบัติได้ 8) การตั้งเป้าหมายที่ดีจะสามารถบ่งบอกถึงวิธีบรรลุเป้าหมายได้อย่างชัดเจน Key Results ตัววัดผล หมายถึง ผลลัพธ์ที่เราตั้งไว้ว่าอยากให้มันออกมาอย่างไหนนั่นเอง แต่มันก็สามารถแปลงไปเป็นคีย์สำคัญที่กลายเป็นตัววัดผลลัพธ์ได้เช่นกัน ซึ่งนี่คือเกณฑ์ที่เราตั้งไว้ที่จะสามารถบอกได้ว่าผลลัพธ์จากการกระทำของเรานั้นสำเร็จหรือล้มเหลว โดยมีหลักการกำหนดตัววัดผลตามแนวคิด OKRs ดังนี้ 8.1)

ควรกำหนดตัววัดผลให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ผลลัพธ์นี้จะเป็นตัวบ่งบอกวิธีทำให้ประสบความสำเร็จได้เช่นกัน 8.2) ตัววัดผลควรมีความชัดเจน ประยุกต์สู่วิธีการปฏิบัติได้ สามารถวัดได้ถูกต้อง 8.3) ควรมีการประเมินผลในการวัดผลประกอบด้วย เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของตัววัดผลว่าเหมาะสมหรือไม่ 8.4) การกำหนดตัววัดผลไม่ควรเลื่อนลอย มองไม่เห็นความเป็นรูปธรรม 8.5) ตัววัดผลของแต่ละแผนกหรือแต่ละบุคคลไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน แต่ต้องกำหนดให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับองค์กร 8.6) การกำหนดตัววัดผลที่ทำนายจะช่วยกระตุ้นให้เรามีพลังในการเอาชนะเป้าหมายได้มากขึ้น ด้วย 8.7) การกำหนดตัววัดผลที่ไม่มีแรงจูงใจจะทำให้การบรรลุเป้าหมายขาดแรงจูงใจเช่นกัน 8.8) ควรกำหนดตัววัดผลจากข้อมูลที่เป็นจริงขององค์กร ไม่ใช่ตั้งขึ้นโดยไม่มีหลักการ

4.1.6. การนำ OKRs มาใช้ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการนำ OKRs มาใช้ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ ได้มีนักวิชาการเสนอไว้ (HREX asia, 2564) ดังนี้

1) ควรเริ่มต้นที่การปรับ Mindset ของบุคลากรและองค์กรก่อน โดยต้องปรับความเข้าใจให้ตรงกันว่าจุดประสงค์ของ OKRs คืออะไร แล้ว OKRs มีรายละเอียดอย่างไร เราควรใช้อย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพ เพราะหากองค์กรหรือบุคลากรยังไม่เข้าใจการนำ OKRs มาใช้อาจสร้างความกดดันหรือเป็นผลเสียกับองค์กรได้หรือบางคนสนใจแค่ผลลัพธ์ก็อาจตั้ง OKRs ที่บรรลุผลได้ง่าย เพื่อสร้างผลงานที่ดีให้กับตน นั่นก็ทำให้การนำ OKRS มาใช้ไม่เป็นผลดีสักเท่าไร องค์กรหรือบุคลากรทุกคนควรเข้าใจว่า OKRs คือ การตั้งเป้าหมายและเป็นแรงผลักดันในการบรรลุเป้าหมาย ไม่ใช่การประเมินผลการทำงานเพื่อมอบค่าชม รางวัล หรือผลตอบแทนอื่น

2) ควรตั้งเป้าหมายร่วมกัน การตั้ง OKRS ที่ดีนั้นทุกคนควรเข้าใจเป้าหมาย และตั้งเป้าหมายตลอดจนตัวชี้วัดร่วมกัน เมื่อทุกคนเข้าใจทิศทางที่ตรงกันก็อาจนำไปสู่การตั้ง OKRs ของตนเองได้อีกด้วย และเมื่อ OKRS ของทุกคนสอดคล้องกันก็จะยิ่งช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกันให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างยอดเยี่ยม

3) อย่ากลัวเป้าหมาย หลังจากปรับ Mindset ของทีมแล้ว ควรทำความเข้าใจเป้าหมายร่วมกันว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับการเอาชนะ หากตั้งเป้าหมายสูงแล้วกลัวไปก่อน ก็ยอมแพ้ตั้งแต่เริ่มต้น ก็ยากที่จะสำเร็จได้เช่นกัน หรือบางองค์กรมีการ

ลงโทษ ลดเงินเดือน หรือตำหนิต่าง ๆ เมื่อทำพลาด เป้าหมายนั้นไม่ใช่สิ่งที่ดีที่จะนำมาใช้ในการ feedback เรื่อง OKRs นี้ และจะทำให้เกิดความเครียด ความไม่กล้า ความกลัวการผิดพลาด ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการทำงานและการบรรลุเป้าหมายของ OKRs ในทางกลับกัน หากทุกคนเข้าใจการใช้ OKRs ก็จะทำให้มีหลักยึดในการพุ่งชนเป้าหมายมากขึ้น มีพลังมากขึ้น ไม่กลัวอุปสรรค และเต็มที่จะทำอะไรก็ตามที่ทำให้บริษัทประสบความสำเร็จ

4) ตั้งเป้าหมายบนพื้นฐานข้อมูลความเป็นจริง การตั้งเป้าหมายควรมีที่ไปที่มา จากการวิเคราะห์ข้อมูล หรือการคาดการณ์ที่ไม่เกินความจริงจนเกินไปนัก การตั้งเป้าหมายที่มีหลักฐานยืนยันได้จะช่วยสร้างจิตวิทยาให้เราเห็นหนทางของความสำเร็จ และมีความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะเป้าหมายได้ดี ในขณะที่หากเราตั้งเป้าหมายหลกลอย หรือตั้งเกินความเป็นจริงจนเกิดความท้อ ไม่ท้าทายต่อการเอาชนะ ก็อาจทำให้การตั้ง OKRS นั้นไม่ประสบความสำเร็จ

5) มีการกำหนดกรอบเวลาที่ชัดเจน การตั้ง OKRs ที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีการตั้งกรอบของเวลาร่วมกัน ว่า OKRs นี้จะใช้วัดการทำงานช่วงใด ล้นสุดเมื่อไร และจะวัดผลเมื่อไร หากมีกรอบเวลาที่ชัดเจนก็จะทำให้เราวางแผนการทำงานได้ดีอีกด้วย และจะรู้ว่กำหนดการวัดผลเมื่อใด ทำงานมากกลางทางก็สามารถประเมินผลได้ว่าเราอยู่ระดับไหน และจะท่อย่างไ้ที่จะผลักดันให้บรรลุตาม OKRs ที่ตั้งเป้าไว้ได้ ซึ่งการกำหนดกรอบเวลาจะช่วยทำให้ทุกอย่างมีแก่นที่ชัดเจนยิ่งขึ้นด้วย

6) มีการประเมินผลที่ถูกต้อง ชัดเจน และโปร่งใส การทำ OKRs ที่ดีต้องมีการประเมินผลทุกครั้ง เพราะการประเมินผลจะเป็นตัวบอกเราว่าเราสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้หรือไม่ แต่การประเมินผลนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานข้อมูลที่ต้อง ชัดเจน เปิดเผยได้ และต้องทำอย่างโปร่งใส เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือสำหรับทุกคน การประเมินผลที่ดียังจะนำไปสู่การตั้ง OKRs ในครั้งต่อไปได้ด้วย ตั้งแต่การเป็นบรรทัดฐานไปจนถึงการเป็นหลักการในการคาดการณ์อนาคตสำหรับกำหนดเป้าหมายใหม่

4.1.7. แนวทางการนำ Objective and Key Result (OKRs) ไปใช้ในองค์กร เครื่องมือการจัดการที่มีจำนวนมากและต่างมุ่งการวัดผลกระบวนการและการปฏิบัติงาน ในทุกระดับขององค์กร ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวกต่อองค์กรในการปรับปรุง พัฒนาคน ให้มีศักยภาพ พัฒนางานให้มีคุณภาพมากขึ้น และส่งผลกระทบทางลบต่อบุคลากร เนื่องจากอาจเกิดภาวะกดดัน ความเครียด และความไม่เข้าใจ ระหว่างผู้ทำหน้าที่กำหนดวัตถุประสงค์องค์กรและผู้ที้นำวัตถุประสงค์องค์กรไปปฏิบัติ ให้สอดคล้องและสำเร็จ

ตามที่ระบุไว้ ดังนั้น การนำเครื่องมือการจัดการใดมาใช้นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารระดับสูงควรทำความเข้าใจสภาพและบริบทขององค์การซึ่งการนำ Objective and Key Results (OKRs) ไปใช้ในองค์การนั้น (HREX asia, 2564) มีข้อควรคำนึง ดังนี้

1) โครงสร้างขององค์การ ควรพิจารณาใน 3 มิติ ได้แก่ ความซับซ้อน ความเป็นทางการ และการรวมอำนาจในการตัดสินใจ ในส่วนของโครงสร้างองค์การ สะท้อนถึงภารกิจหน้าที่การแบ่งงานกันทำสายการบังคับบัญชา ขนาดของการควบคุม และการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว การกำหนดเครื่องมือการบริหารจัดการใดก็ตาม มาใช้ในหน่วยงานทางหน่วยงานควรวิเคราะห์โครงสร้างขององค์การให้ชัดเจนทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ อาทิ จำนวนหน่วยงานที่อยู่ใต้บังคับบัญชา จำนวนบุคลากร และจำนวนภารกิจที่ต้องปฏิบัติในสายงาน

2) วัฒนธรรมองค์การ โดยองค์การควรสร้างจิตสำนึก ความเป็นหุ้นส่วน ร่วมกันกำหนดวิถึประพฤติปฏิบัติ ความเชื่อ ค่านิยมของบุคลากร ในองค์การเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การไปสู่ความสำเร็จ

3) การสื่อสารองค์การ ควรพิจารณาให้ครอบคลุมการสื่อสารทุกระดับ ทั้งการสื่อสารตามสายการบังคับบัญชา การสื่อสารจากเบื้องล่างสู่เบื้องบน เป็นการสื่อสารเพื่อให้เกิดเสียงสะท้อนจากผู้ปฏิบัติงานถึงผู้บริหาร และการสื่อสารโดยการให้ข้อมูลระหว่างเพื่อนร่วมงานในหน่วยงานเดียวกัน ซึ่งอยู่ในระดับอำนาจหน้าที่เดียวกัน ภายในองค์การและมีผู้บังคับบัญชาคนเดียวกัน รวมถึงควรมีการติดตามผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้กระบวนการสื่อสารเป็นแบบสองทาง ทำให้ทราบว่า การสื่อสารมีความถูกต้องหรือไม่

4) การกำหนดวัตถุประสงค์องค์การที่ทำนายและกำหนดผลสัมฤทธิ์ที่วัดผลได้ในเชิงของการนำไปปฏิบัติ บุคลากรควรกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าต้องการดำเนินการใด และผลสัมฤทธิ์นั้นต้องเกิดภายในระยะเวลาเท่าใด ตลอดจนการกำหนดสัดส่วนของการเพิ่มขึ้นหรือลดลงควรมีอัตราเท่าใด เพื่อสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงและสามารถวัดผลการดำเนินงานได้อย่างชัดเจน

5) การรวบรวมข้อมูลและผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล การนำเครื่องมือการจัดการใดมาใช้ในองค์การนั้น นอกจากการกำหนดวัตถุประสงค์และผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจนแล้ว บุคลากรทุกฝ่ายต้องทำงานร่วมกันในการรวบรวมข้อมูลและกำหนดผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล ซึ่งการทำงานร่วมกันควรกำหนดทิศทางการทำงานและ

ระยะเวลาให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์การ และคัดเลือกบุคลากรตามความรู้ ทักษะ และศักยภาพ สร้างความท้าทายให้กับกลุ่มในการทำงานด้วยการนำข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริงที่ใหม่ๆ มาแลกเปลี่ยนและช่วยสนับสนุนการทำงาน ดังนั้น การนำ Objective and Key Results (OKRs) ไปใช้ในองค์การจะทำให้บุคลากรทุกฝ่ายรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จและสามารถปฏิบัติภาระงานได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ ผู้บริหารจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญและควรมีภาวะผู้นำ เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดของการวัดผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้บุคลากรทุกฝ่ายเกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถใช้ Objective and Key Results (OKRs) ได้ และมีการตรวจสอบและทวนสอบได้ทุกไตรมาส เพื่อทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงการกำหนด เป้าหมายและวัตถุประสงค์อย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจนและสอดคล้อง กับทิศทางการดำเนินงานขององค์การ ปรับใช้กับองค์การได้ง่าย ไม่ซับซ้อน มุ่งขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้บุคลากรปฏิบัติงานให้เป็นไปตามที่องค์การคาดหวัง การ กำหนด Objective and Key Results ต้องสอดคล้องกับจุดหมายขององค์การ แสดงให้เห็น ถึงความโปร่งใสและ การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกัน เนื่องจากบุคลากรในองค์การ สามารถเห็นวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน (อังคณา แซ่เจีย, 2561)

ในการพัฒนาองค์การไปสู่ความเป็นเลิศหรือมีสมรรถนะสูง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัย ความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายในการร่วมแรงร่วมใจเป็นส่วนหนึ่งในการเผชิญปัญหา และการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่มีความรุนแรง รวมถึงการแข่งขันจากภายนอก ดังนั้น เพื่อให้บุคลากรเกิดความพร้อมต่อการแข่งขันและการก้าวสู่การเป็นองค์การที่มี สมรรถนะสูง องค์การจะต้องมีความเข้มแข็งภายในด้วยการนำเครื่องมือการจัดการต่าง ๆ หรือแนวคิดการจัดการต่าง ๆ มาใช้ในองค์การ โดยมุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนามากกว่า การตรวจสอบจับผิด อันจะส่งผลต่อขวัญและกำลังใจของบุคลากร ซึ่งเป็นเรื่องที่ทุกฝ่าย ต้องค้นหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อให้บุคลากรไม่รู้สึกถึงความกดดันและความเครียด ซึ่ง ส่งผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพในการทำงาน Objective and Key Results (OKRs) จึง เป็นอีกแนวคิดหนึ่งที่น่ามาใช้ในองค์การ เนื่องจากเป็นเครื่องมือการจัดการที่กระตุ้นให้ทุก ฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและตระหนักถึงสภาพปัญหา พร้อมทั้งมุ่ง ค้นหาตัวชี้วัดที่เหมาะสมกับเป้าหมายขององค์การอย่างชัดเจน ทั้งในเชิงปริมาณและ คุณภาพที่วัดผลได้ และเป็นการท้าทายความสามารถของบุคลากรทุกคนที่จะต้องมุ่งเน้น การพัฒนางานให้เพิ่มขึ้นตลอดช่วงระยะเวลาที่กำหนดเงื่อนไขความสำเร็จ และพยายาม ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม รวมถึงการสร้างนวัตกรรม

ใหม่ในการทำงาน ทั้งนี้ ความสำเร็จของการนำ OKRs มาใช้ในองค์กรควรมีการพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ อาทิ โครงสร้างองค์การ วัฒนธรรมองค์การ การสื่อสารในองค์กร การกำหนดวัตถุประสงค์และผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจน การรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ และการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูล เพื่อการบริหารองค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้แนวคิด OKRs เป็นอีกหนึ่งแนวทางในการกำกับทิศทางของการดำเนินงานที่มีเป้าหมายร่วมกัน โดยมีการตั้งเป้าหมาย (Objective) และกำหนดตัววัดผลหรือผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Key Results) เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายและสัมฤทธิ์ผล หากนำแนวคิด OKRs มาใช้ในการบริหารงานจะช่วยให้การบริหารงานนั้นสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีมากยิ่งขึ้น การนำแนวคิดการจัดการต่าง ๆ มาใช้ในองค์กรเพื่อบ่งเน้นการปรับปรุง พัฒนา จะส่งผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพในการทำงานขององค์การ ดังนั้น Objective and Key Results (OKRs) จึงเป็นอีกแนวคิดหนึ่งที่น่าสนใจนำมาใช้ในองค์กร ซึ่งการพัฒนาองค์การสู่ความเป็นเลิศจำเป็นต้องอย่างยิ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายในการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายขององค์การทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพที่สามารถวัดผลได้ เป็นการท้าทายความสามารถของบุคลากรทุกคนที่ต้องมุ่งพัฒนางาน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิด OKRs มาใช้ในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 เพื่อต้องการแก้ไขปรับปรุง พัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยกำหนดวิธีการพัฒนาแก้ไขให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสิ่งที่ต้องการพัฒนามากที่สุด 3 ข้อ และกำหนดผลลัพธ์ข้อละ 1-2 ผลลัพธ์ ที่ท้าทายและกระตุ้นความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาในตลอดช่วงระยะเวลาที่กำหนดเงื่อนไขความสำเร็จ การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจะช่วยให้ผู้บริหารมีความสามารถในการเข้าถึงปัญหาหรือโอกาสที่สลับซับซ้อน และค้นพบแนวทางในการดำเนินการใหม่ ๆ หรือไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน โดยผู้นำหรือผู้บริหารจะต้องมีความฉลาดทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อช่วยให้สามารถตอบสนองและแก้ไขปัญหาในสถานการณ์จริงได้ดีขึ้นและช่วยให้เกิดการพัฒนาในองค์กรมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร โดยผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบสหสัมพันธ์ (Correlational Research) ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติในการวิจัย ซึ่งแบ่งการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร

1.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

- 1.1.1 แหล่งข้อมูล
- 1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 1.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 1.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 1.1.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

- 1.2.1 กลุ่มเป้าหมาย
- 1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 1.2.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์และอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 3 การศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัยแต่ละระยะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

การดำเนินงานในระยะนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.1 แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยการนำข้อมูลที่รวบรวมได้จำนวน 14 แหล่ง เพื่อนำมาจัดใหม่ให้เป็นหมวดหมู่ โดยสร้างเป็นตารางแจกแจงความถี่และใช้เกณฑ์คัดเลือกองค์ประกอบที่มีความถี่ร้อยละ 40 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก มีรายละเอียด ดังนี้

1.1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด เอกสารและงานวิจัยของนักวิชาการ เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 13 แหล่ง ได้แก่ ชุตีรัตน์ กาญจนธนชัย (2563) สกาวรัตน์ เมืองจันทร์ (2564) มุฮัมหมัดรุซลัน ลีอากะลุติง (2565) ณัฐธิดา ทิศภาค (2565) อธิพัชร์ นิธิกิตติสุขเกษม (2565) เมธิตา วงษ์คลองเชื่อน (2565) พรวิภา เซยกลิ่น (2566) ชญานิศ โฆษิตพิมานเวช (2566) ลัทธวรรณ วงษ์โพย (2566) นราภรณ์ คำแหงพล (2567) สุภาพร ศรีพรหม (2567) Niyazi Aktas (2564) Danyang Xu & Suwat Julsuwan (2567)

1.1.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด เอกสารและงานวิจัยของนักวิชาการ เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 แหล่ง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ (2560) อัจฉรา สอนโว (2560) จันทรญา ไทยรัตน์ (2561) สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552)

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการสังเคราะห์ ได้แก่ แบบสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และแบบสังเคราะห์องค์ประกอบองค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วนำข้อมูลมาสร้างตารางสังเคราะห์องค์ประกอบโดยเรียงลำดับจากปีที่เก่าไปหาปีที่ใหม่และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแจงความถี่จากแหล่งข้อมูลที่สังเคราะห์ได้ โดยใช้แบบสังเคราะห์เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นตาราง

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสังเคราะห์เอกสารภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและแบบสังเคราะห์เอกสารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มาสรุปผลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ โดยองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาใช้เกณฑ์ร้อยละ 40 ขึ้นไป ส่วนองค์ประกอบระบบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป

1.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบ ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิง ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล
ของผู้บริหารสถานศึกษาและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่
ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

- 1) อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทาง
การศึกษา มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน
- 2) ผู้บริหารสถานศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน
- 3) ครู มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีประสบการณ์ในการ
ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive
Sampling) เพื่อพิจารณาตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำ
เชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นนี้ คือ แบบสอบถามความเหมาะสมขององค์ประกอบ
ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับที่สร้างขึ้นจาก
การวิเคราะห์ตัวแปรและองค์ประกอบตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3
ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ
ตรวจสอบรายการ(Checklist) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ
แบบสอบถาม ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษาและตำแหน่งงานปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะ
ผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
2) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 3) การสื่อสารดิจิทัล 4) การเรียนรู้ดิจิทัล และการ
ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ 1) การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล

2)การคัดกรองนักเรียน 3)การส่งเสริมและพัฒนาการเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5)การส่งต่อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ดังนี้

2.3.1 ติดต่อผู้ทรงคุณวุฒิโดยตรง เพื่อสอบถามความสมัครใจและความเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือในการวิจัย

2.3.2 ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อขอหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาองค์ประกอบ

2.3.3 ส่งแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านด้วยตนเองและขอรับคืนด้วยตนเอง และรวบรวมผลการตอบแบบสอบถาม ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และให้ความหมายของค่าเฉลี่ยเป็น รายข้อ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

4.51 – 5.00 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสมมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสมมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสมปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสมน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าเป็นองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความเหมาะสม

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์และอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1.1 ประชากร

ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครประจำปีการศึกษา 2568 รวมทั้งสิ้น 2,248 คน จาก 45 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร, 2568)

2.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ปีการศึกษา 2568 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, อ้างถึงใน อ้างถึงใน วาโร เฟ็งส์วส์ดี, 2568) ได้ขนาดกลุ่ม

ตัวอย่าง จำนวน 327 คน ซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 328 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 54 คน ครูที่รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 54 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 220 คน จาก 45 โรงเรียน วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) โดยวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดให้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม โดยใช้วิธีเลือกแบบ

เจาะจง

ขั้นที่ 2 เลือกบุคลากรในโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2.1.2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 18 โรงเรียน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจงผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน เลือกแบบเจาะจงครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนละ 1 คน และสุ่มครูที่ปรึกษา โรงเรียนละ 3 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากแบบใส่คืน ได้กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 5 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนขนาดเล็ก รวมจำนวนทั้งสิ้น จำนวน 90 คน

2.1.2.2 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 18 โรงเรียน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจงผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน สุ่มแบบเจาะจงครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนละ 1 คน และสุ่มครูที่ปรึกษาโรงเรียนละ 4 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากแบบใส่คืน ได้กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 6 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวนทั้งสิ้นจำนวน 108 คน

2.1.2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ จำนวน 9 โรงเรียน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจงผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน เลือกแบบเจาะจงรองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน เลือกแบบเจาะจงครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนละ 2 คน และสุ่มครูที่ปรึกษา โรงเรียนละ 10 คน โดยสุ่มเจาะจงครูที่ปรึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 4 โรงเรียน เป็นโรงเรียนละ 11 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากแบบใส่คืน ได้กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 14 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษได้โรงเรียนละ 15 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ รวมจำนวนทั้งสิ้นจำนวน 130 คน

ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 54 คน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 54 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 220 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 328 ดังรายละเอียดที่แสดงใน ตาราง 8

ตาราง 8 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก
จำนวน 18 โรงเรียน

รายชื่อโรงเรียนขนาดเล็ก	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูที่รับผิดชอบ	ครูที่ปรึกษา	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูที่รับผิดชอบ	ครูที่ปรึกษา	รวม
1. ท่าแร่ศึกษา	2	1	33	36	1	1	3	5
2. เนลิมพระเกียรติฯ	1	1	23	25	1	1	3	5
3. ด่านม่วงคำพิทยาคม	1	1	27	29	1	1	3	5
4. โพนพิทยาคม	1	1	28	30	1	1	3	5
5. บ้านบัวราษฎร์บำรุง	1	1	26	28	1	1	3	5
6. ลำปลาหางวิทยา	1	1	12	14	1	1	3	5
7. เทพสวัสดิ์วิทยา	1	1	13	15	1	1	3	5
8. ภูริทัตต์วิทยา	1	1	17	19	1	1	3	5
9. บะฮีวิทยาคม	1	1	21	23	1	1	3	5
10. ช้างมิ่งพิทยาคม	1	1	13	15	1	1	3	5
11. วาริชวิทยา	1	1	18	20	1	1	3	5
12. นิคมหน้าอุ้นเจริญวิทยา	2	1	33	36	1	1	3	5
13. โคกสีวิทยาสรรค์	2	1	27	30	1	1	3	5
14. บงเหนือวิทยาคม	1	1	18	20	1	1	3	5
15. ศึกษาประชาสามัคคี	2	1	22	25	1	1	3	5
16. หนองแวงวิทยา	1	1	19	21	1	1	3	5
17. โพธิ์ชัยทองพิทยาคม	1	1	12	14	1	1	3	5
18. ท่าสงครามวิทยา	1	1	16	18	1	1	3	5
รวม	22	22	378	418	18	18	54	90

ตาราง 9 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงาน
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษา โรงเรียนขนาดกลาง
จำนวน 18 โรงเรียน

รายชื่อโรงเรียนขนาดกลาง	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูที่รับผิดชอบ	ครูที่ปรึกษา	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูที่รับผิดชอบ	ครูที่ปรึกษา	รวม
1. ดงมะไฟวิทยา	2	1	32	35	1	1	4	6
2. กุสุมาลย์วิทยาคม	4	1	80	85	1	1	4	6
3. โพธิ์แสนวิทยา	2	1	42	45	1	1	4	6
4. เต่างอยพัฒนศึกษา	3	1	55	59	1	1	4	6
5. ร่มเกล้า	4	1	71	76	1	1	4	6
6. คำเพิ่มวิทยา	2	1	34	37	1	1	4	6
7. ท่านผู้หญิงจันทิมาพึงบารมี	2	1	35	38	1	1	4	6
8. กุดบากพัฒนศึกษา	4	1	73	78	1	1	4	6
9. พรรณาวุฒาจารย์	4	1	72	77	1	1	4	6
10. มัชฌิมวาริชภูมิ	4	1	63	68	1	1	4	6
11. ธรรมบวรวิทยา	3	1	46	50	1	1	4	6
12. แวงวิทยาคม	2	1	40	43	1	1	4	6
13. หนองหลวงศึกษา	2	1	45	48	1	1	4	6
14. ส่องดาววิทยาคม	2	1	39	42	1	1	4	6
15. คำตากล้าราชประชาสงเคราะห์	4	1	54	59	1	1	4	6
16. กุดเรือคำพิทยาคาร	2	1	40	43	1	1	4	6
17. โพนงามศึกษา	4	1	61	66	1	1	4	6
18. เจริญศิลป์ศึกษา	2	1	42	45	1	1	4	6
รวม	52	18	924	994	18	18	72	108

ตาราง 10 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ
งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่
และใหญ่พิเศษ จำนวน 9 โรงเรียน

รายชื่อโรงเรียนขนาดใหญ่	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้รับผิดชอบ	ครูที่ปรึกษา	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้รับผิดชอบ	ครูที่ปรึกษา	รวม
1. สกลราชวิทยานุกูล*	5	1	194	200	2	2	11	15
2. สกลนครพัฒนศึกษา	4	1	84	89	2	2	10	14
3. ธาตุพนารายณ์วิทยา*	5	1	149	155	2	2	11	15
4. พังโคนวิทยาคม	5	1	92	98	2	2	10	14
5. เจริญอุดมศึกษาฯ	5	1	111	117	2	2	10	14
6. สว่างแดนดิน*	5	1	138	144	2	2	11	15
7. มัชฌมวารินวิาส*	5	1	132	138	2	2	11	15
8. บ้านม่วงพิทยาคม	4	1	78	83	2	2	10	14
9. อากาศอำนวยศึกษา	5	1	130	136	2	2	10	14
รวม	43	9	1108	1160	18	18	94	130

* โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

หมายเหตุ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ปี 2568

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิง
ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร แบ่งออก 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ
ตรวจสอบรายการ(Checklist) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ
แบบสอบถาม ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษาและตำแหน่งงานปัจจุบัน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ข้อคำถามจำแนกตามองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 3) การสื่อสารดิจิทัล 4) การเรียนรู้ดิจิทัล

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำนวน 5 องค์ประกอบ คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและการแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อ

เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายความว่า มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ "มากที่สุด"

4 หมายความว่า มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ "มาก"

3 หมายความว่า มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ "ปานกลาง"

2 หมายความว่า มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ "น้อย"

1 หมายความว่า มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ "น้อยที่สุด"

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอเพิ่มเติม

2.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

2.2.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อนำมาวิเคราะห์และใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม

2.2.2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสังเคราะห์แนวคิด แล้วร่างเป็นข้อคำถามที่ครอบคลุมในเนื้อหาของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2.2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้อง และคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

2.2.2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่

ปรึกษาวิทยานิพนธ์และนำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยการตรวจสอบสำนวนภาษาที่ใช้และเนื้อหาให้ครอบคลุม ผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยาม

ศัพท์เฉพาะ

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยาม

ศัพท์เฉพาะ

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยาม

ศัพท์เฉพาะ

หลังจากนั้นนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ได้แก่ 1) อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการศึกษา มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน 2) ผู้บริหารสถานศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน 3) ครู มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

2.2.2.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิไปเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

2.2.2.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

2.2.2.7 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ

เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (item-total correlation) โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกต้องเท่ากับ 0.264 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

2.2.2.8 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) โดยค่าความเชื่อมั่นจะต้องเท่ากับ 0.70 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

2.2.2.9 นำแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครที่ได้ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแล้ว จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากสถานศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร และผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

2.3.2 ผู้วิจัยติดต่อและส่งแบบสอบถามจำนวน 328 ฉบับ ถึงผู้บริหารสถานศึกษา และครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการส่งทางระบบสนับสนุนการบริการจัดการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพร้อมแนบ QR Code และเดินทางไปส่งด้วยตัวเองและขอความอนุเคราะห์ฝากผู้ที่ติดต่อได้ส่งเป็นรูปภาพ QR Code เพื่อตอบแบบสอบถาม แล้วส่งแบบสอบถามกลับมายังผู้วิจัย และผู้วิจัยจะรวบรวมไฟล์จากไฟล์ Google form

2.3.3. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้คืน และนำมาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ จากนั้นนำแบบสอบถามไปตรวจให้คะแนนเกณฑ์ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.3.4. กรณีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ครบ ผู้วิจัยต้องติดตามแบบสอบถาม เพื่อให้ได้แบบสอบถามกลับคืนมาให้ครบด้วยตัวเอง และได้กลับมาครบ 328 ฉบับ

2.3.5 ผู้วิจัยได้รับกลับคืนมาทั้งหมด 328 ฉบับ ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ 328 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วจึงนำข้อมูลไปศึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อนำไปจัดกระทำข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล คำนวณค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและสถิติ ดังนี้

2.4.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ซึ่งเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2.4.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ซึ่งเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และ ตอนที่ 3 ซึ่งเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) โดยมีเกณฑ์แปลผลคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายความว่า มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับ “มากที่สุด”

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายความว่า มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับ “มาก”

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายความว่า มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับ “ปานกลาง”

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายความว่า มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับ “น้อย”

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายความว่า มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับ “น้อยที่สุด”

2.4.3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) แล้วนำค่าที่คำนวณได้มาทำการแปลผลโดยมีเกณฑ์ ดังนี้ (วาโร พึ่งสวัสดิ์, 2568)

ค่า r 0.70–1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง

ค่า r 0.41–0.70 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง

ค่า r 0.10–0.40 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับต่ำ

2.4.4 ศึกษาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เพื่อหาตัวแปรในองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.5.1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.5.1.1 ความถี่

2.5.1.2 ร้อยละ

2.5.1.3 ค่าเฉลี่ย

2.5.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.5.1.4 Stepwise Mutiple Regression

2.5.2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.5.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและเนื้อหาที่วัด ด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (Index of Item–Objective Congruence: IOC) โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยรายข้อ

2.5.2.2 อำนาจจำแนกรายข้อด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item–total Correlation Coefficient) ของเพียร์สัน

2.5.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

2.5.3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

2.5.3.1 สมมุติฐานข้อ 1 และข้อ 2 ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.5.3.2 สมมุติฐานข้อ 3 ใช้วิธีการค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

2.5.3.3 สมมุติฐานข้อ 4 ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multile Regression Analysis)

ระยะที่ 3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของแนวทางการพัฒนาการภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ผู้วิจัยนำผลการศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีอำนาจพยากรณ์ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยจะนำข้อมูลด้านนั้น ๆ มาวางแผนทางการพัฒนา จัดทำเป็นแบบสอบถามตามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คนพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

- 1) อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการศึกษา มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน
- 2) ผู้บริหารสถานศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน
- 3) ครู มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่แบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) โดยผู้วิจัยได้สร้างและ พัฒนาขึ้น ภายใต้กรอบแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ(Checklist) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษาและตำแหน่งงานปัจจุบัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

5 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความเหมาะสม/เป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความเหมาะสม/เป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความเหมาะสม/เป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความเหมาะสม/เป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความเหมาะสม/เป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.2.2 การสร้างและการคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

- 1) ผู้วิจัยเลือกองค์ประกอบที่มีค่าอำนาจพยากรณ์สูงกว่าภาพรวมเพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
- 2) ศึกษา แนวคิดและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แหล่งข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เอกสาร ตำรา รายงาน วิจัย วิทยานิพนธ์ บทความ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- 3) ร่างแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 4) นำร่างแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อแก้ไข ปรับปรุง และให้ข้อเสนอแนะ
- 5) ปรับปรุงร่างแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
- 6) จัดพิมพ์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เพื่อส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน พิจารณา

7) นำเสนอแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีอำนาจพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครโดยนำเสนอในรูปแบบความเรียง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถามความคิดเห็นแล้ว โดยมีการดำเนินการดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ไปยังผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.3.2 นำหนังสือรับรองจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครพร้อมด้วยแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งถึงผู้ทรงคุณวุฒิคนละ 1 ฉบับ เพื่อขอร่วมมือในการตอบแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีการนัดหมายล่วงหน้าเพื่อชี้แจงแนะนำเบื้องต้น กำหนดนัดหมายสถานที่ก่อนที่ผู้วิจัยจะไปสอบถามพร้อมทั้งส่งเอกสารโครงร่างและแบบสอบถามล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน

3.3.3 เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดจำนวน 5 คน และตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แล้วนำข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปในการหาค่าทางสถิติ ซึ่งถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีเกณฑ์พิจารณาความเหมาะสมของแนวทางในการพัฒนาที่มีความเหมาะสมตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์แปลผลคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความเหมาะสมอยู่/ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความเหมาะสมความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความเหมาะสมความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

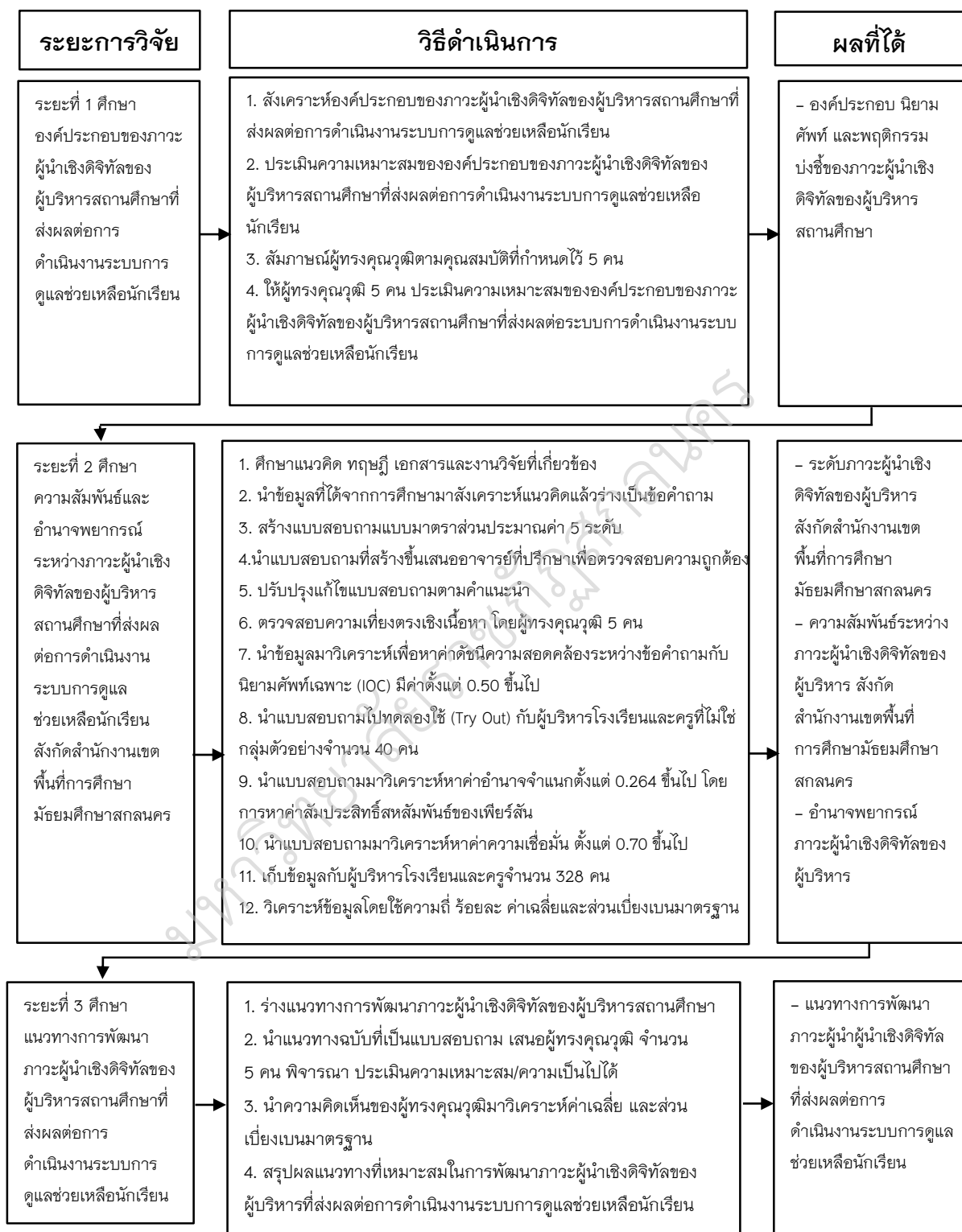
ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าเป็นแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มีความเหมาะสม

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการดำเนินการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครดังภาพประกอบ 5

ระยะการดำเนินการวิจัยสรุปได้ ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ตาราง 11 แผนการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

ระยะของการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	กลุ่มเป้าหมาย/ แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	สถิติ/การ วิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้	ระยะเวลา ดำเนินการ
ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. สังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แนวคิด ทฤษฎี และ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 14 แหล่ง	แบบสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ความถี่และร้อยละ	องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	เมษายน – พฤษภาคม 2568
	3. นำแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน	-แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ -แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามพฤติกรรมพึงชี้กับนิยามศัพท์เฉพาะองค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		เมษายน – พฤษภาคม 2568
ระยะที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์และอำนาจพยากรณ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสังเคราะห์แนวคิดแล้วร่างเป็นข้อคำถาม 3. สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ 4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง 5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำ	แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์	-แบบสอบถามความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน -ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ	ความถี่ ร้อยละ วิเคราะห์เชิงเนื้อหา	- ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา สกลนคร	มิถุนายน – กันยายน 2568

ตาราง 11 (ต่อ)

ระยะของการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ	สถิติ/การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้	ผลที่ได้
ระยะที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์และอำนาจพยากรณ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา สกลนคร	6. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน	แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ	ค่าความเที่ยงตรง และค่าความเชื่อมั่น	- ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ	มิถุนายน – กันยายน 2568
	7. นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC)					
	8. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษา และครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง			วิเคราะห์ ข้อมูล ค่าเฉลี่ย และ ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา สกลนคร	
	9. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน			ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน	- อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการ	
	10. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น			ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา	ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ	
	11. เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	กลุ่มตัวอย่าง คือผู้บริหารสถานศึกษา และครูจำนวน 328 คน		ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา สกลนคร	

ตาราง 11 (ต่อ)

ระยะของการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ	สถิติ/การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้	ระยะเวลาดำเนินการ
ระยะที่ 3 ศึกษา แนวทางการ พัฒนากา ศึกษ ผู้บริหาร ของผู้ สถานศึกษา ส่งผลต่อ ดำเนินงาน ระบบการ ดูแล ช่วยเหลือ นักเรียน สังกัด สำนักงานเขต พื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษา สกลนคร	1. ร่างแนวทางการพัฒนากา ผู้บริหารที่ ผู้บริหารที่ ต่อการดำเนินงาน ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน 2. นำแนวทางการ ฉบับร่างเสนอ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณาประเมิน ความเหมาะสม 3. นำความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ มาวิเคราะห์และ สรุปผลแนวทางที่ เหมาะสมในการ พัฒนากา ผู้บริหารที่ ผู้บริหารที่ ต่อการดำเนินงาน ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	-เอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ของ -ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน	แบบสอบถาม ชนิดมาตรา ส่วนประมาณ ค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับ ความ เหมาะสมของ แนวทางการ พัฒนา	ค่าเฉลี่ยและ ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	แนวทางการ พัฒนากา ผู้บริหาร ดิจิทัลของ ผู้บริหาร สถานศึกษาที่ ส่งผลต่อ ดำเนินงาน ระบบการ ดูแล ช่วยเหลือ นักเรียน สังกัด สำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษา สกลนคร	กันยายน 2568- มกราคม 2569

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศึกษาสกลนคร ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ซึ่งมีการดำเนินงานตามลำดับดังนี้

- 1.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
- 1.2 ผลการศึกษาองค์ประกอบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 1.3 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
- 1.4 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ซึ่งมีการดำเนินงานตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตาม การดำรงตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ขนาดโรงเรียนและประสบการณ์การทำงาน
- 2.2 การศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
- 2.3 การศึกษาระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

2.4 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

2.5 การวิเคราะห์ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

2.6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีอำนาจพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ซึ่งมีการดำเนินงานตามลำดับ ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาแบบ t – test
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบเอฟ (F-test)
χ^2	แทน ค่าสถิติทดสอบไคสแควร์
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
df	แทน ระดับของความเป็นอิสระ
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
r_{xy}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
b	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์หรือประสิทธิภาพในอำนาจ พยากรณ์
Y'	แทน ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ได้ จากสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Z'	แทน ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ได้จากสมการ พยากรณ์ใน รูปคะแนนมาตรฐาน
X	แทนภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล
X_1	แทน ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
X_2	แทน ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล
X_3	แทน ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล
X_4	แทน ด้านการสื่อสารดิจิทัล
X_t	แทน ภาพรวมของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
Y	แทน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
Y_1	แทน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
Y_2	แทน การคัดกรองนักเรียน
Y_3	แทน ด้านการส่งเสริมนักเรียน
Y_4	แทน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา
Y_5	แทน การส่งต่อนักเรียน
Y_t	แทน ภาพรวมของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

**ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร**

**1.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษา**

ผลการศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาพบว่า มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 3) การสื่อสารดิจิทัล 4) การเรียนรู้ดิจิทัล

**1.2 ผลการศึกษาองค์ประกอบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน**

ผลการศึกษาองค์ประกอบของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพบว่า มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียน 5) การส่งต่อนักเรียน

**1.3 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล
ของผู้บริหารสถานศึกษา ดังตารางในตาราง 12**

ตาราง 12 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล
ของผู้บริหารสถานศึกษา

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ค่าสถิติ (n=328)		การแปลความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.70	0.53	มากที่สุด
2. การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	4.64	0.50	มากที่สุด
3. การสื่อสารดิจิทัล	4.67	0.44	มากที่สุด
4. การเรียนรู้ดิจิทัล	4.70	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.67	0.51	มากที่สุด

จากตาราง 12 ผลการประเมินภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน พบว่า ผลการประเมินองค์ประกอบในภาพรวม พบว่า มีความเหมาะสมใน ระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D.=0.51) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกองค์ประกอบ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้
 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.70, S.D.=0.53) เรียนรู้ดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.70, S.D.=0.49)
 การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.67, S.D.=0.50) และ ความไว้วางใจ ($\bar{X}$ = 4.67,
 S.D.=0.44) ตามลำดับ

1.4 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังตารางในตาราง 13

ตาราง 13 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการดำเนินงานระบบการดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ค่าสถิติ (n=328)		ระดับ ความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.54	0.50	มากที่สุด
2. การคัดกรองนักเรียน	4.42	0.77	มาก
3. การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	4.57	0.50	มากที่สุด
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	4.48	0.50	มาก
5. การส่งต่อนักเรียน	4.60	0.49	มากที่สุด
การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนภาพรวม	4.52	0.56	มากที่สุด

จากตาราง 13 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการ
 ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.52,
 S.D.=0.56) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ 1) การส่งต่อนักเรียน ($\bar{X}$ = 4.60, S.D.=0.49) 2) การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ($\bar{X}$ = 4.57,
 S.D.=0.50) 3) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}$ = 4.54, S.D.=0.50) 4) การป้องกันและ
 แก้ไขปัญหา นักเรียน ($\bar{X}$ = 4.48, S.D.=0.50) และ 5) การคัดกรองนักเรียน ($\bar{X}$ = 4.42,
 S.D.=0.77) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำนวน 328 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด 328 ฉบับ ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม มีความสมบูรณ์ 328 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามการดำรงตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา ดังแสดงตาราง 13

ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามตาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง		
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	54	16.45
1.2 ครูผู้รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	54	16.45
1.3 ครูที่ปรึกษา	220	67.10
รวม	328	100
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ปริญญาตรี	187	57.00
2.2 ปริญญาโท	111	33.90
2.3 ปริญญาเอก	66	9.10
รวม	328	100

ตาราง 14 (ต่อ)

ผู้ตอบแบบสอบถามตาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. ประสบการณ์ทำงาน		
2.1 น้อยกว่า 10 ปี	78	28.80
2.2 มากกว่า 10-15 ปี	190	57.90
2.3 มากกว่า 15-20 ปี	28	8.50
2.4 21 ปีขึ้นไป	32	9.80
รวม	328	100
3. ขนาดของโรงเรียน		
3.1 โรงเรียนขนาดเล็ก	90	24.40
3.2 โรงเรียนขนาดกลาง	109	33.20
3.3 โรงเรียนขนาดใหญ่	77	23.50
3.4 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	52	15.90
รวม	328	100

จากตาราง 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 328 คน เมื่อจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูที่ปรึกษา จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 67.10 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 57.00 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10-15 ปี จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 55.79 เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20

2.2 ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

2.2.1 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 15 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ค่าสถิติ (n=328)		การแปลความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.44	0.49	มาก
2. การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	4.46	0.50	มาก
3. การสื่อสารดิจิทัล	4.46	0.48	มาก
4. การเรียนรู้ดิจิทัล	4.50	0.63	มาก
เฉลี่ยรวม	4.47	0.44	มาก

จากตาราง 15 ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.46) รองลงมาคือ การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล และการสื่อสารดิจิทัล ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.46 (S.D. = 0.50 และ 0.48 ตามลำดับ)

2.2.2 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
รายด้านและรายข้อ ดังแสดงในตาราง 15

ตาราง 16 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	ค่าสถิติ (n=328)		ระดับ ความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้บริหารมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์บริบทขององค์กร	4.49	0.64	มาก
2. ผู้บริหารมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.41	0.63	มาก
3. ผู้บริหารมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาสร้างและพัฒนาวัตกรรม	4.44	0.65	มาก
4. ผู้บริหารมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน	4.42	0.66	มาก
5. ผู้บริหารมีการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	4.45	0.67	มาก
6. ผู้บริหารมีการพัฒนาเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.45	0.65	มาก
เฉลี่ยรวม	4.44	0.49	มาก

จากตาราง 16 พบว่า การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D.=0.49) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) ผู้บริหารมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์ห้บริบทขององค์กร ($\bar{X} = 4.49$, S.D.=0.64) 2) ผู้บริหารมีการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.67) และ 3) ผู้บริหารมีการพัฒนาเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.65)

2.2.3 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล

การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	ค่าสถิติ (n=328)		ระดับ ความ คิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้บริหารมีการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล	4.46	0.64	มาก
2. ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล	4.52	0.62	มากที่สุด
3. ผู้บริหารมีการวัดผลและประเมินผลการทำงานในองค์กร	4.43	0.69	มาก
4. ผู้บริหารมีการกำกับติดตามการทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.44	0.66	มาก
5. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในองค์กร	4.45	0.67	มาก
เฉลี่ยรวม	4.46	0.50	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.50) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.62) 2) ผู้บริหารมีการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้

ทางเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.64) และ 3) ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในองค์กร ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.67)

2.2.4 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการสื่อสารดิจิทัล ดังแสดง
ในตาราง 18

ตาราง 18 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการสื่อสารดิจิทัล

การสื่อสารดิจิทัล	ค่าสถิติ (n=328)		ระดับ ความ คิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้บริหารมีการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล	4.43	0.68	มาก
2. ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล	4.41	0.66	มาก
3. ผู้บริหารมีการวัดผลและประเมินผลการทำงานในองค์กร	4.46	0.65	มาก
4. ผู้บริหารมีการกำกับติดตามการทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.48	0.66	มาก
5. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในองค์กร	4.50	0.64	มาก
6. ผู้บริหารใช้ข้อความที่ชัดเจนในการมอบหมายงานผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล	4.44	0.66	มาก
7. ผู้บริหารนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารอย่างมีเหตุผล	4.50	0.63	มาก
เฉลี่ยรวม	4.46	0.48	มาก

จากตาราง 18 พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการสื่อสารดิจิทัล ภาพรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.48) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย
3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็น
และสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในองค์กร $\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.64) และ

ผู้บริหารนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.63)

2) ผู้บริหารมีการกำกับติดตามการทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.66) และ 3) ผู้บริหารมีการวัดผลและประเมินผลการทำงานในองค์กร ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.65)

2.2.3 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล ดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล

ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล	ค่าสถิติ (n=328)		ระดับ ความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล	4.55	0.60	มากที่สุด
2. ผู้บริหารมีวิจรณ์ญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสม	4.50	0.64	มากที่สุด
3. ผู้บริหารนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการแก้ไขปัญหา	4.46	0.66	มาก
4. ผู้บริหารเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด	4.48	0.62	มาก
5. ผู้บริหารมีการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.53	0.62	มากที่สุด
6. ผู้บริหารมีความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัล	4.45	0.62	มาก
เฉลี่ยรวม	4.50	0.63	มาก

จากตาราง 19 พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D.=0.63) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.55$, S.D.=0.60) 2) ผู้บริหารมีการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.53$, S.D.=0.62) และ 3) ผู้บริหารมีวิจรณ์ญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.50$, S.D.=0.64)

2.3 ผลการศึกษาระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

2.3.1 ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ภาพรวม

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ค่าสถิติ (n=328)		ระดับ ความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.53	0.49	มากที่สุด
2. การคัดกรองนักเรียน	4.55	0.45	มากที่สุด
3. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.53	0.48	มากที่สุด
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.53	0.47	มากที่สุด
5. การส่งต่อนักเรียน	4.51	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.53	0.43	มากที่สุด

จากตาราง 20 พบว่า ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
($\bar{X} = 4.53$, S.D.=0.43) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ 1) การ
คัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.55$, S.D.=0.45) 2) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.53$,
S.D.=0.49) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.53$, S.D.=0.48) และการป้องกันและแก้ไข
ปัญหา ($\bar{X} = 4.53$, S.D.=0.47) และ 3) การส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.51$, S.D.=0.48)

2.3.2 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
ดังแสดงในตาราง 21

ตาราง 21 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การรู้จักนักเรียน
เป็นรายบุคคล รายด้านและรายข้อ

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ค่าสถิติ (n=328)		ระดับความ คิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียน ความสามารถ พิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียนทุกคน	4.64	0.58	มากที่สุด
2. สถานศึกษามีการออกเยี่ยมบ้าน ของนักเรียนครบทุกคน	4.44	0.66	มากที่สุด
3. สถานศึกษามีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียน ระหว่างครูที่ ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชา ที่เกี่ยวข้อง	4.49	0.67	มาก
4. สถานศึกษามีการบันทึกและเก็บรวบรวม ข้อมูลการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างเป็นระบบ	4.53	0.62	มากที่สุด
5. สถานศึกษามีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์ เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา นักเรียน ได้อย่างถูกต้อง	4.56	0.63	มากที่สุด
6. สถานศึกษามีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา	4.53	0.66	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.53	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 21 พบว่า ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D.=0.49) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก
ไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียน
ความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียนทุกคน ($\bar{X} = 4.64$, S.D.=0.58)
2) สถานศึกษามีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์ เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม
การป้องกัน และการแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X} = 4.56$, S.D.=0.63) 3)
สถานศึกษามีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างเป็น
ระบบ ($\bar{X} = 4.53$, S.D.=0.62) และสถานศึกษามีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็น
รายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา ($\bar{X} = 4.53$, S.D.=0.66)

2.3.3 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การคัดกรองนักเรียน ดังแสดงใน
ตาราง 22

ตาราง 22 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การคัดกรองนักเรียน

การคัดกรองนักเรียน	ค่าสถิติ (n=328)		ระดับความ คิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้ แบบประเมิน SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire)	4.64	0.55	มากที่สุด
2. สถานศึกษามีการใช้ระเบียบสะสม ในการคัดกรองนักเรียน ด้านการเรียน	4.53	0.60	มากที่สุด
3. สถานศึกษามีการคัดกรองความสามารถพิเศษ ของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน	4.50	0.66	มาก
4. สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบ ประเมินความ ฉลาดทางอารมณ์ (EQ)	4.55	0.60	มากที่สุด
5. สถานศึกษามีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียน จากแบบ บันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี	4.49	0.65	มาก
6. สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการ รู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรอง นักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ	4.58	0.60	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.55	0.45	มากที่สุด

จากตาราง 22 พบว่า ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การคัดกรองนักเรียน ภาพรวมอยู่ใน
ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D.=0.45) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย
3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมิน SDQ
(Strengths and Difficulties Questionnaire) ($\bar{X} = 4.64$, S.D.=0.55) 2) สถานศึกษามีการ
วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียน
ออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ ($\bar{X} = 4.58$,

S.D.=0.60) 3) สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ($\bar{X}$ = 4.55, S.D.=0.60)

2.3.4 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
ดังแสดงในตาราง 23

ตาราง 23 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การส่งเสริม
และพัฒนานักเรียน

การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	ค่าสถิติ (n=328)		ระดับความ คิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมสอนเสริมแก่นักเรียนทุกคน	4.52	0.66	มากที่สุด
2. สถานศึกษามีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการประกวดแข่งขันในเวทีต่าง ๆ	4.51	0.64	มากที่สุด
3. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลายครอบคลุมความต้องการของนักเรียน	4.53	0.62	มากที่สุด
4. สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ นักเรียน	4.54	0.64	มากที่สุด
5. สถานศึกษามีการส่งเสริมให้มีกลุ่มนักเรียนแกนนำในระดับ ห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/ ระดับสถานศึกษา	4.55	0.62	มากที่สุด
6. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง	4.52	0.63	มากที่สุด
7. สถานศึกษามีการบันทึกสรุปผลที่เกิด ขึ้นกับนักเรียนหลังการ จัดกิจกรรมทุกครั้งและมีการประเมินผลการจัดกิจกรรม และ จัดทำรายงานเพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินการส่งเสริม พัฒนานักเรียน ของสถานศึกษา	4.52	0.63	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.53	0.48	มากที่สุด

จากตาราง 23 พบว่า ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.53, S.D.=0.48) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก

ไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) สถานศึกษามีการส่งเสริมให้มีกลุ่มนักเรียนแกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/ระดับสถานศึกษา ($\bar{X}$ =4.55, S.D.=0.62) 2) สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้นักเรียน ($\bar{X}$ =4.54, S.D.=0.64) 3) สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลายครอบคลุมความต้องการของนักเรียน ($\bar{X}$ =4.53, S.D.=0.62)

2.3.5 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การป้องกันและแก้ไขปัญหา
นักเรียน ดังแสดงในตาราง 24

ตาราง 24 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การป้องกันและแก้ไข
ปัญหานักเรียน

การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน	ค่าสถิติ (n=328)		ระดับ ความ คิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. สถานศึกษามีการตรวจหาสารเสพติดแก่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.51	0.64	มากที่สุด
2. สถานศึกษามีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถีและการตั้งครรภ์ ในวัยเรียน	4.54	0.60	มากที่สุด
3. สถานศึกษามีการติดตามช่วยเหลือนักเรียน ที่ติด O ร. มส. มพ. และ นักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด	4.57	0.61	มากที่สุด
4. สถานศึกษามีการจัดหาทุนการศึกษา ให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ	4.53	0.62	มากที่สุด
5. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผล การเรียน บกพร่อง	4.52	0.65	มากที่สุด
6. สถานศึกษามีการส่งเสริมให้นักเรียน มีทักษะชีวิต รู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้น ในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหา ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้	4.51	0.63	มากที่สุด
7. สถานศึกษามีมาตรการพิจารณาโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่ เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลนักเรียน	4.54	0.64	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.53	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 24 พบว่า ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การป้องกันและแก้ไขปัญหา

นักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D.=0.47) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) สถานศึกษามีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มพ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด ($\bar{X} = 4.57$, S.D.=0.61) 2) สถานศึกษามีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถีและการตั้งครรภ์ในวัยเรียน ($\bar{X} = 4.54$, S.D.=0.60) และสถานศึกษามีมาตรการพิจารณาลงโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลนักเรียน ($\bar{X} = 4.54$, S.D.=0.64) และ 3) สถานศึกษามีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.53$, S.D.=0.62)

2.3.6 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การส่งต่อนักเรียน ดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 25 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การส่งต่อนักเรียน

การส่งต่อนักเรียน	ค่าสถิติ (n=328)		ระดับ ความ คิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ครูผู้สอนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา	4.56	0.62	มากที่สุด
2. ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว	4.46	0.64	มาก
3. ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน	4.53	0.63	มากที่สุด
4. สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหได้ไปยังหน่วยงานภายนอก	4.46	0.66	มาก
5. สถานศึกษามีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียนและผู้ปกครองหากมีการส่งต่อนักเรียน ไปยังหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา	4.51	0.65	มากที่สุด
6. สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษเด็กอัจฉริยะเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกทาง	4.49	0.62	มาก
7. สถานศึกษามีการดำเนินการบันทึกข้อมูล การส่งต่อรายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียนและประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ	4.54	0.65	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.51	0.48	มากที่สุด

จากตาราง 25 พบว่า ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การส่งต่อนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D.=0.48) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) ครูผู้สอนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา ($\bar{X} = 4.56$, S.D.=0.62) 2) สถานศึกษามีการดำเนินการบันทึกข้อมูล การส่งต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียนและประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.54$, S.D.=0.65) 3) ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน ($\bar{X} = 4.53$, S.D.=0.63)

2.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ดังแสดงในตาราง 26

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จากตัวแปรทั้งหมด

ตัวแปร	X	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	Y	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
X	1										
X ₁	.900* *	1									
X ₂	.912**	.770**	1								
X ₃	.940**	.792**	.804**	1							
X ₄	.906* *	.725**	.756**	.846**	1						
Y	.780**	.662* *	.700**	.760**	.734**	1					
Y ₁	.741**	.634**	.667**	.735**	.676**	.906* *	1				
Y ₂	.710**	.610**	.637**	.692* *	.660* *	.908* *	.796**	1			
Y ₃	.725**	.600* *	.645**	.707**	.706**	.929* *	.806* *	.786**	1		
Y ₄	.689* *	.579**	.608* *	.673**	.662* *	.929* *	.774**	.821**	.856* *	1	
Y ₅	.701**	.604**	.640**	.669* *	.651**	.900* *	.761**	.756**	.796**	.801**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 26 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยรวม ($r_{xy}=0.780$) สัมพันธ์กันในทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษารายด้านกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน โดยเรียงลำดับด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ การสื่อสารดิจิทัล (X_3) ($r_{x_3y} = .760$) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_4) ($r_{x_4y} = .734$) การเรียนรู้ดิจิทัล (X_2) ($r_{x_2y} = .700$) และการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) ($r_{x_1y} = .662$) ตามลำดับ

2.5 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีอำนาจพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

การวิเคราะห์ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจ
พยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ดังแสดงในตาราง 27

ตาราง 27 การวิเคราะห์ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจ
พยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
Regression	38.945	3	12.987	175.934**	.001
Residual	23.907	324	.074		
Total	62.852	327			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การ
ถดถอยพหุคูณ พบว่า ค่า $F = 175.934$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($Sig = .001$)
แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกนซ์และตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว มีความสัมพันธ์
กันในเชิงเส้นตรง ซึ่งสามารถนำไปสร้างสมการต่อไปได้

2.6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา ที่มีอำนาจพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

เมื่อดำเนินการตรวจสอบความเป็นอิสระต่อกันระหว่างตัวแปรที่เป็น
องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยนำตัวแปรพยากรณ์ทั้ง
5 ตัว มาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ดังแสดง
ในตาราง 28

ตาราง 28 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adj. R ²	B	S.E. _b	β	t	Sig
ค่าคงที่ (constant)	-	-	-	1.126	.151	-	7.482	<.001
การสื่อสารดิจิทัล (X ₃)	.760	.578	.577	.343	.066	.379	5.206	<.001
การเรียนรู้ดิจิทัล (X ₄)	.779	.607	.605	.251	.062	.268	4.052	<.001
การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X ₂)	.787	.620	.577	.168	.052	.192	3.241	<.001

ค่าคงที่ = 1.126 R = .787 R² = .620 Adj. R² = .577 S.E._{est} = .27164

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 28 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 4 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้านที่สามารถพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง 3 ด้าน ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X₃) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ .379 รองลงมา คือ การเรียนรู้ดิจิทัล (X₄) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ .268 และการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X₂) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ .192 ตามลำดับ ทั้ง 3 ตัวแปรนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เท่ากับ .620 หรือร้อยละ 61.6 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ .272

สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบได้ ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.126 + .343(X_3) + .251(X_4) + .168(X_2)$$

หรือเขียนในรูปคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้:

$$Z'_Y = .379(Z_{X_3}) + .268(Z_{X_4}) + .192(Z_{X_2})$$

สรุปจากสมการพยากรณ์มาตรฐานแสดงว่า ถ้าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการสื่อสารดิจิทัล การเรียนรู้ดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล สามารถร่วมกันพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนได้ร้อยละ 61.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการสื่อสารดิจิทัลมีอิทธิพลสูงสุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในสามด้านนี้จะส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

การวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ผู้วิจัยได้นำเอาตัวแปรของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ
ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านที่มีอำนาจพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน มาหาแนวทางการพัฒนา โดยนำเอาตัวแปรดังกล่าวไปสร้างเป็นแบบสอบถาม
ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และปลายเปิดรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน

การนำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่
ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ดังแสดงในตาราง 29

ตาราง 29 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ตัวแปร	ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	การดำเนินงานระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	สรุปผล
X ₁	การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	×	ไม่นำไปพัฒนา
X ₂	การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	✓	นำไปพัฒนา
X ₃	การสื่อสารดิจิทัล	✓	นำไปพัฒนา
X ₄	การเรียนรู้ดิจิทัล	✓	นำไปพัฒนา

หมายเหตุ ✓ หมายถึง มีอำนาจพยากรณ์แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน
× หมายถึง ไม่มีอำนาจพยากรณ์แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล
ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลที่ควรนำไป
พัฒนา มีจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การสื่อสารดิจิทัล (X3) มีอำนาจพยากรณ์การดำเนินงาน
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงควรนำไปพัฒนาเป็นลำดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับผล
การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณที่พบว่าการสื่อสารดิจิทัลมีอิทธิพลสูงสุดต่อการ
ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\beta = .379$) 2) การเรียนรู้ดิจิทัล (X4) มีอำนาจ
พยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงควรนำไปพัฒนาเป็นลำดับที่
สอง ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลรองลงมา ($\beta = .268$) 3) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X2)
มีอำนาจพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงควรนำไปพัฒนาเป็น
ลำดับที่สาม ซึ่งมีอิทธิพลเป็นอันดับสาม ($\beta = .192$)

ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรทั้ง 3 ด้านที่มีอำนาจพยากรณ์ไปยกร่างแนวทางการ
พัฒนา ซึ่งแนวทางการพัฒนาจะใช้หลัก OKRs ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ (O) ผลลัพธ์ (KR)
และแนวทางการพัฒนา จากนั้นจึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ประเมินความ
เหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนา ผลปรากฏดังตาราง 30

ตาราง 30 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล
 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
 ด้านการสื่อสารดิจิทัล

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการสื่อสารดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
วัตถุประสงค์หลัก O₁ เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำเชิง ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการสื่อสาร ดิจิทัล ให้สามารถสื่อสารผ่านช่องทางดิจิทัลได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ชัดเจน และสร้างสรรค์	4.40	1..34	มาก	4.40	1..34	มาก
ผลลัพธ์หลัก KR 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถใช้เครื่องมือและแพลตฟอร์มดิจิทัล อย่างน้อย 3 ช่องทางในการสื่อสารกับบุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ได้อย่าง เหมาะสม ใช้ช่องการติดต่อ เนื้อหาภาษาที่ใช้ และมีประสิทธิภาพ คือรวดเร็ว การเข้าถึง ข้อมูลเข้าใจ โดยมีการสื่อสารที่ชัดเจน ตรง ประเด็น และสร้างความเข้าใจที่ดีในการทำงาน ร่วมกัน	4.40	1..34	มาก	4.20	1.30	มาก
แนวทางการพัฒนา						
1.1.1 ผู้บริหารจัดอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้ แพลตฟอร์มสื่อสารดิจิทัล อย่างน้อย 3 ช่องทาง เช่น Line Official Account, Microsoft Teams, Google Workspace เพื่อพัฒนาทักษะ การสื่อสารผ่านช่องทางดิจิทัลที่หลากหลาย	4.6 0	0.89	มากที่สุด	4.60	0.89	มาก ที่สุด
1.1.2 ผู้บริหารพัฒนาทักษะการเขียนข้อความ ดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นความชัดเจน กระชับ และเข้าใจง่าย รวมถึงการมอบหมาย งานผ่านระบบดิจิทัล	4.4 0	1.34	มาก	4.60	0.89	มากที่สุด

ตาราง 30 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการสื่อสารดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.1.3. ผู้บริหารสร้างชุมชนการเรียนรู้ (Community of Practice) สำหรับผู้บริหารเพื่อ แลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีในการสื่อสารดิจิทัล และสร้างทัศนคติเชิงบวก	3.80	0.45	มาก	4.00	0.00	มาก
1.1.4. ผู้บริหารจัดกิจกรรม Workshop "Digital Communication Mindset" เพื่อสร้างความ เชื่อมั่นและทัศนคติเชิงบวกต่อเทคโนโลยีดิจิทัล และ สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัย (Safe Learning Environment) โดยเน้นว่าความ ผิดพลาดเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้	4.60	0.89	มากที่สุด	4.60	0.89	มากที่สุด
ผลลัพธ์หลัก KR 1.2 โรงเรียนมีผลงานหรือแนวคิดนวัตกรรมจากการ ทำงานเป็นทีมอย่างน้อย 2 ผลงานต่อปี การศึกษา	4.60	0.89	มากที่สุด	4.20	1.10	มาก
แนวทางพัฒนา						
1.2.1 ผู้บริหารส่งเสริมการใช้เครื่องมือทำงาน ร่วมกันออนไลน์ เช่น Google Workspace, Microsoft 365 เพื่อสนับสนุนการทำงานเป็น ทีมและการสร้างนวัตกรรม	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2.2 ผู้บริหารจัดเวทีนำเสนอและแลกเปลี่ยน นวัตกรรมดิจิทัล ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อเป็นแรงจูงใจและต้นแบบที่ดี	4.60	0.89	มากที่สุด	4.20	1.10	มาก
1.2.3 ผู้บริหารจัดทำคลังข้อมูลดิจิทัลและ ระบบจัดเก็บเอกสารอิเล็กทรอนิกส์	4.60	0.89	มากที่สุด	4.20	1.10	มาก
1.2.4. ผู้บริหารสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการ ทำงานร่วมกันโดยการจัดกิจกรรมสร้างความ เข้าใจถึงประโยชน์ของการทำงานร่วมกันผ่าน เครื่องมือดิจิทัล สร้างวัฒนธรรมการให้ กำลังใจและชื่นชมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก

ตาราง 30 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ด้านการสื่อสารดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ผลลัพธ์หลัก KR 1.3 ผู้บริหารสถานศึกษามี ทัศนคติเชิงบวกต่อตนเองและผู้อื่นในการ สื่อสารผ่านสังคมออนไลน์ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ มีเหตุผล และสร้างความเข้าใจ ร่วมกันระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และ ชุมชน โดยวัดจากความพึงพอใจของครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80	4.00	1.22	มาก	4.00	1.22	มาก
แนวทางพัฒนา						
1.3.1 ผู้บริหารเข้ารับการฝึกอบรมเชิง ปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับ ผู้บริหาร เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการ ใช้เครื่องมือดิจิทัลที่ทันสมัย และจัดอบรมการ ใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการประชาสัมพันธ์ และการสร้างความเข้าใจ เช่น Facebook Page, YouTube, Line Official Account	4.60	0.89	มากที่สุด	4.60	0.89	มากที่สุด
1.3.2 ผู้บริหารจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการ สร้างเนื้อหาดิจิทัล เช่น Infographic, Video Content, Digital Storytelling เพื่อการสื่อสารที่ น่าสนใจและเข้าใจง่าย	4.20	0.84	มาก	4.20	0.84	มาก
1.3.3 ผู้บริหารสร้างแนวทางการสื่อสารสังคม ออนไลน์ที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงจริยธรรมและ ความรับผิดชอบในการใช้สื่อสังคมออนไลน์	4.60	0.89	มากที่สุด	4.60	0.89	มากที่สุด
1.3.4 ผู้บริหารจัดกิจกรรม "Digital Leadership Mindfulness" เพื่อสร้างความมั่นใจ และการรับรู้ตนเองเชิงบวก มีการอบรมการ สร้างภาพลักษณ์บนโลกออนไลน์ และฝึก ให้เห็นคุณค่าความดีที่เห็นที่หลากหลย	4.00	0.00	มาก	3.80	0.45	มาก
ภาพรวมแนวทางการพัฒนา	4.46	0.81	มาก	4.34	0.87	มาก

จากตาราง 30 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการสื่อสารดิจิทัล โดยภาพรวมของความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.46, S.D. = 0.81) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.34, S.D. = 0.87) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์หลัก O1 คือ เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการสื่อสารดิจิทัลให้สามารถสื่อสารผ่านช่องทางดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ชัดเจน และสร้างสรรค์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 1.34) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 1.34)

ผลลัพธ์หลัก KR 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้เครื่องมือและแพลตฟอร์มดิจิทัลอย่างน้อย 3 ช่องทางในการสื่อสารกับบุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนได้อย่างเหมาะสม ใช้ช่องทางการติดต่อเนื้อหาภาษาที่ใช้และมีประสิทธิภาพคือรวดเร็ว การเข้าถึงข้อมูลเข้าใจ โดยมีการสื่อสารที่ชัดเจน ตรงประเด็น และสร้างความเข้าใจที่ดีในการทำงานร่วมกัน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 1.34) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.30) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่า ทุกแนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ประกอบด้วย 4 แนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) ผู้บริหารจัดอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้แพลตฟอร์มสื่อสารดิจิทัลอย่างน้อย 3 ช่องทาง เช่น Line Official Account, Microsoft Teams, Google Workspace เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านช่องทางดิจิทัลที่หลากหลาย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) 2) ผู้บริหารพัฒนาทักษะการเขียนข้อความดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นความชัดเจน กระชับ และเข้าใจง่าย รวมถึงการมอบหมายงานผ่านระบบดิจิทัล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 1.34) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) 3) ผู้บริหารสร้างชุมชนการเรียนรู้ (Community of Practice) สำหรับผู้บริหารเพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีในการสื่อสารดิจิทัลและสร้างทัศนคติเชิงบวก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.80, S.D. = 0.45) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.00) และ 4) ผู้บริหารจัดกิจกรรม Workshop "Digital Communication Mindset" เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและทัศนคติ

เชิงบวกต่อเทคโนโลยีดิจิทัลและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัย (Safe Learning Environment) โดยเน้นว่าความผิดพลาดเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89)

ผลลัพธ์หลัก KR 1.2 โรงเรียนมีผลงานหรือแนวคิดนวัตกรรมจากการทำงานเป็นทีมอย่างน้อย 2 ผลงานต่อปีการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.10)

เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่า ทุกแนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ประกอบด้วย 4 แนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1)

ผู้บริหารส่งเสริมการใช้เครื่องมือทำงานร่วมกันออนไลน์ เช่น Google Workspace, Microsoft 365 เพื่อสนับสนุนการทำงานเป็นทีมและการสร้างนวัตกรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.80, S.D. = 0.45) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.80, S.D. = 0.45) 2) ผู้บริหารจัดเวทีนำเสนอและแลกเปลี่ยนนวัตกรรมดิจิทัลในระดับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อเป็นแรงจูงใจและต้นแบบที่ดี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.10)

3) ผู้บริหารจัดทำคลังข้อมูลดิจิทัลและระบบจัดเก็บเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.10) และ 4) ผู้บริหารสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการทำงานร่วมกันโดยการจัดกิจกรรมสร้างความเข้าใจถึงประโยชน์ของการทำงานร่วมกันผ่านเครื่องมือดิจิทัล สร้างวัฒนธรรมการให้กำลังใจและชื่นชมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.00) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.00)

ผลลัพธ์หลัก KR 1.3 ผู้บริหารสถานศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อตนเองและผู้อื่นในการสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีเหตุผล และสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยวัดจากความพึงพอใจของครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 1.22) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 1.22) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่า ทุกแนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ประกอบด้วย 4 แนวทางการพัฒนา ได้แก่

1) ผู้บริหารเข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้บริหารเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัลที่ทันสมัย และจัดอบรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการประชาสัมพันธ์และการสร้างความเข้าใจ เช่น Facebook Page, YouTube, Line Official Account มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) 2) ผู้บริหารจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการสร้างเนื้อหาดิจิทัล เช่น Infographic, Video Content, Digital Storytelling เพื่อการสื่อสารที่น่าสนใจและเข้าใจง่าย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 0.84) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 0.84) 3) ผู้บริหารสร้างแนวทางการสื่อสารสังคมออนไลน์ที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงจริยธรรมและความรับผิดชอบในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) และ 4) ผู้บริหารจัดกิจกรรม "Digital Leadership Mindfulness" เพื่อสร้างความมั่นใจและการรับรู้ตนเองเชิงบวก มีการอบรมการสร้างภาพลักษณ์บนโลกออนไลน์ และฝึกปรับปรุงเห็นคุณค่าความคิดเห็นที่หลากหลาย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.00) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.80, S.D. = 0.45)

ตาราง 31 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการ เรียนรู้ดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
วัตถุประสงค์หลัก O ₂ เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาด้านการเรียนรู้ดิจิทัล ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างมี ประสิทธิภาพ	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 31 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ผลลัพธ์หลัก KR 2.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจและ วิจาร์ณญาณในการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา โดยคำนึงถึง เช่นบริบทของสถานศึกษา ด้านความพร้อมของ โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล โดยความพึงพอใจของ บุคลากรในสถานศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70	4.60	0.89	มากที่สุด	4.40	1.34	มาก
แนวทางการพัฒนา						
2.1.1 ผู้บริหารจัดการอบรมหลักสูตรการรู้เท่าทัน เทคโนโลยีดิจิทัล ครอบคลุมเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น AI, Cloud Computing, Big Data, IoT และการ ประยุกต์ใช้ในการศึกษา	4.40	0.89	มาก	4.40	0.89	มาก
2.1.2 ผู้บริหารจัดการศึกษาดูงาน (Benchmarking) สถานศึกษาที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมี ประสิทธิภาพ เพื่อเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี	4.60	0.89	มากที่สุด	4.60	0.89	มากที่สุด
2.1.3 ผู้บริหารสร้างทักษะสร้างความเข้าใจว่าการ เลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสมคือการดูแลและใส่ใจต่อ ผู้อื่น	4.60	0.89	มากที่สุด	4.60	0.89	มากที่สุด
ผลลัพธ์หลัก KR 2.2 ผู้บริหารสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการ แก้ไขปัญหาและบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน ดิจิทัลของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็น ประจำทุกวัน โดยมองเห็นเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ สร้างโอกาสและพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.40	1.34	มาก	4.40	1.34	มาก
แนวทางการพัฒนา						
2.2.1. ผู้บริหารเข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การใช้ระบบบริหารจัดการสถานศึกษา เช่น ระบบ บริหารงานวิชาการ ระบบบริหารงานบุคคล ระบบ การเงิน และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.00	1.73	มาก	4.20	1.30	มาก

ตาราง 31 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
2.2.2 ผู้บริหารฝึกพัฒนาทักษะการวิเคราะห์และใช้ ข้อมูล (Data-Driven Decision Making) เพื่อการ ตัดสินใจเชิงบริหาร ฝึกการตีความข้อมูลมองหาจุด แข็งและโอกาส และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้ ข้อมูลในเชิงสร้างสรรค์และพัฒนาคุณภาพ	4.00	1.73	มาก	4.00	1.73	มาก
2.2.3 ผู้บริหารจัดทำแผนบริหารจัดการโครงสร้าง พื้นฐานดิจิทัล ของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับ ความต้องการและงบประมาณ	4.20	1.30	มาก	4.20	1.30	มาก
ผลลัพธ์หลัก KR 2.3 ผู้บริหารสถานศึกษามีความมั่นใจและความ ภาคภูมิใจในทักษะดิจิทัล และมีทักษะในการใช้ เครื่องมือดิจิทัลอย่างเชี่ยวชาญ โดยบุคลากรมี ความพึงพอใจต่อการทำงานร่วมกัน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80	4.20	1.30	มาก	4.20	1.30	มาก
แนวทางการพัฒนา						
2.3.1 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้เครื่องมือดิจิทัล เฉพาะทาง เช่น โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล (Excel, Power BI), การออกแบบสื่อ (Canva), การจัดการ โครงการ (Trello, Asana) สร้างโอกาสให้ผู้บริหารได้ แสดงทักษะและสร้างความภาคภูมิใจ	4.00	1.73	มาก	4.00	1.73	มาก
2.3.2 ผู้บริหารพัฒนาทักษะการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching & Mentoring) โดยผู้บริหารที่มีความ เชี่ยวชาญถ่ายทอดให้กับผู้บริหารท่านอื่น	4.40	0.89	มาก	4.20	1.10	มาก
2.3.3 ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self- Learning) ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Coursera, edX, YouTube Learning และการแชร์ความรู้ใน ชุมชนการเรียนรู้	4.40	0.89	มาก	4.40	0.89	มาก

ตาราง 31 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
2.3.4 ผู้บริหารสร้างเวทีการแบ่งปันความรู้ ยกย่อง ชื่นชมผู้ที่แบ่งปันความรู้ ไม่ว่าจะเรื่องง่ายหรือเรื่อง ยาก สร้างกลุ่ม "Digital Champions" ที่เป็นแรง บันดาลใจและต้นแบบที่ดี	4.00	0.00	มาก	3.80	0.45	มาก
ภาพรวมแนวทางการพัฒนา	4.20	1.29	มาก	4.20	1.24	มาก

จากตาราง 31 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล โดยภาพรวมของความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 1.29) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 1.24) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์หลัก O2 คือ เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการเรียนรู้ดิจิทัลให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45)

ผลลัพธ์หลัก KR 2.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจและวิจารณญาณในการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงเช่นบริบทของสถานศึกษาด้านความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล โดยความพึงพอใจของบุคลากรในสถานศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 1.34) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่า ทุกแนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ประกอบด้วย 3 แนวทางการพัฒนา ได้แก่

1) ผู้บริหารจัดอบรมหลักสูตรการรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัลครอบคลุมเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น

AI, Cloud Computing, Big Data, IoT และการประยุกต์ใช้ในการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.89) 2) ผู้บริหารจัดศึกษาดูงาน (Benchmarking) สถานศึกษาที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) และ 3) ผู้บริหารสร้างทักษะสร้างความเข้าใจว่าการเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสมคือการดูแลและใส่ใจต่อผู้อื่น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89)

ผลลัพธ์หลัก KR 2.2 ผู้บริหารสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการแก้ไขปัญหาและบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นประจำทุกวัน โดยมองเห็นเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสร้างโอกาสและพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 1.34) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 1.34) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่า ทุกแนวทางการพัฒนา มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 3 แนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) ผู้บริหารเข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้ระบบบริหารจัดการสถานศึกษา เช่น ระบบบริหารงานวิชาการ ระบบบริหารงานบุคคล ระบบการเงิน และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 1.73) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.30) 2) ผู้บริหารฝึกพัฒนาทักษะการวิเคราะห์และใช้ข้อมูล (Data-Driven Decision Making) เพื่อการตัดสินใจเชิงบริหาร ฝึกการตีความข้อมูลมองหาจุดแข็งและโอกาส และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้ข้อมูลในเชิงสร้างสรรค์และพัฒนาคุณภาพ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 1.73) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 1.73) และ 3) ผู้บริหารจัดทำแผนบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการและงบประมาณ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.30) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.30)

ผลลัพธ์หลัก KR 2.3 ผู้บริหารสถานศึกษามีความมั่นใจและความภาคภูมิใจในทักษะดิจิทัลและมีทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างเชี่ยวชาญ โดยบุคลากรมีความพึงพอใจต่อการทำงานร่วมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.30) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.30) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่า ทุกแนวทางการพัฒนา มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 4 แนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้เครื่องมือดิจิทัลเฉพาะทาง เช่น โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล (Excel, Power BI), การออกแบบสื่อ (Canva), การจัดการโครงการ (Trello, Asana) สร้างโอกาสให้ผู้บริหารได้แสดงทักษะและสร้างความรู้ความภาคภูมิใจ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 1.73) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 1.73)

2) ผู้บริหารพัฒนาทักษะการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching & Mentoring) โดยผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญถ่ายทอดให้กับผู้บริหารท่านอื่น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.10) 3) ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Learning) ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Coursera, edX, YouTube Learning และการแชร์ความรู้ในชุมชนการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.89) และ

4) ผู้บริหารสร้างเวทีการแบ่งปันความรู้ ยกย่องชื่นชมผู้ที่แบ่งปันความรู้ไม่ว่าจะเรื่องง่ายหรือเรื่องยาก สร้างกลุ่ม “Digital Champions” ที่เป็นแรงบันดาลใจและต้นแบบที่ดี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.00) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.80, S.D. = 0.45)

ตาราง 32 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล
 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
 ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
วัตถุประสงค์หลัก O ₃ เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ให้ สามารถสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาได้อย่างยั่งยืน	4.40	1.34	มาก	4.40	1.34	มาก
ผลลัพธ์หลัก KR 3.1 สถานศึกษามีวัฒนธรรมการเรียนรู้ทาง เทคโนโลยีดิจิทัลที่เข้มแข็ง โดยบุคลากรมีการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานอย่าง สม่ำเสมอ เป็นประจำทุกวัน หรือทุกครั้งที่มีการ ประชุมเดือนละครั้ง	4.00	1.73	มาก	4.00	1.73	มาก
แนวทางการพัฒนา						
3.1.1 ผู้บริหารจัดทำนโยบายและแผนพัฒนา ดิจิทัลของสถานศึกษา ที่ชัดเจนและสอดคล้อง กับนโยบายระดับชาติ โดยมีการสื่อสารให้ บุคลากรเข้าใจและมีส่วนร่วม	4.40	0.55	มาก	4.40	0.55	มาก
3.1.2 ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร สนับสนุนการพัฒนาดิจิทัล ทั้งด้านอุปกรณ์ โครงสร้างพื้นฐาน และการอบรมพัฒนา บุคลากร	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.89	มากที่สุด
3.1.3 ผู้บริหารจัดระบบการยกย่องและให้รางวัล บุคลากรที่มีผลงานดีเด่นด้านดิจิทัล เพื่อสร้าง แรงจูงใจ	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 32 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ผลลัพธ์หลัก KR 3.2 ผู้บริหารมีระบบการวัด ประเมินผล และกำกับ ติดตามการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา อย่างเป็นระบบ โดยมีการสร้างพัฒนาตัวชี้วัดที่ มุ่งเน้นการพัฒนาความก้าวหน้า มากกว่าการ ลงโทษ สร้างเกณฑ์การประเมิน วัดผลได้ สื่อสารให้บุคลากรเข้าใจ อย่างน้อยเทอมละ 1 ครั้ง	4.20	1.30	มาก	4.20	1.30	มาก
แนวทางการพัฒนา						
3.2.1 ผู้บริหารพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์การ ประเมินการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษาที่ ชัดเจนและวัดผลได้	4.40	0.89	มาก	4.40	0.89	มาก
3.2.2 ผู้บริหารจัดระบบรายงานและติดตามผล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อย่างสม่ำเสมอ เช่น ราย ไตรมาสหรือรายภาคเรียน	4.60	0.89	มากที่สุด	4.60	0.89	มากที่สุด
3.2.3 ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการกำกับ ติดตามงาน เช่น ระบบ Dashboard, Google Forms สำหรับการรายงานผล	4.40	1.34	มาก	4.40	1.34	มาก
ผลลัพธ์หลัก KR 3.3 บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนา และใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีทัศนคติเชิงบวก และรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกันและมีความ ภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งของการ เปลี่ยนแปลง โดยมีผู้ปฏิบัติตามมีส่วนร่วมไม่ น้อยกว่าร้อยละ 70 ของบุคลากรทั้งหมด	4.20	1.79	มาก	4.20	1.79	มาก

ตาราง 32 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
แนวทางการพัฒนา						
3.3.1 ผู้บริหารจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใน สถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อย เดือนละ 1 ครั้งกับการประชุมประจำเดือน	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3.2 ผู้บริหารสร้างทีมงานขับเคลื่อนดิจิทัล (Digital Transformation Team) ที่ประกอบด้วย บุคลากรจากทุกฝ่ายเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3.3 ผู้บริหารจัดกิจกรรมยกย่องและเชิดชู เกียรติ บุคลากรที่มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเป็นแรงจูงใจและต้นแบบ	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
ภาพรวมแนวทางการพัฒนา	4.55	0.99	มากที่สุด	4.55	0.99	มากที่สุด

จากตาราง 32 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม
และความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่
ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล โดยภาพรวมของความ
เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = 0.99) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับ
มากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = 0.99) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์หลัก O3 คือ เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษาด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลให้สามารถสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรม
การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาได้อย่างยั่งยืน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 1.34) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 1.34)
ผลลัพธ์หลัก KR 3.1 สถานศึกษามีวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่เข้มแข็ง
โดยบุคลากรมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำทุกวัน
หรือทุกครั้งที่มีการประชุมเดือนละครั้ง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00,

S.D. = 1.73) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 1.73) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่า ทุกแนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ประกอบด้วย 3 แนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) ผู้บริหารจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาดิจิทัลของสถานศึกษาที่ชัดเจนและสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ โดยมีการสื่อสารให้บุคลากรเข้าใจและมีส่วนร่วม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.55) 2) ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนการพัฒนาดิจิทัลทั้งด้านอุปกรณ์โครงสร้างพื้นฐาน และการอบรมพัฒนาบุคลากร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.80, S.D. = 0.45) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) และ 3) ผู้บริหารจัดระบบการยกย่องและให้รางวัลบุคลากรที่มีผลงานดีเด่นด้านดิจิทัลเพื่อสร้างแรงจูงใจ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00)

ผลลัพธ์หลัก KR 3.2 ผู้บริหารมีระบบการวัด ประเมินผล และกำกับติดตามการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยมีการสร้างพัฒนาตัวชี้วัดที่มุ่งเน้นการพัฒนาความก้าวหน้ามากกว่าการลงโทษ สร้างเกณฑ์การประเมิน วัดผลได้สื่อสารให้บุคลากรเข้าใจอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.30) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.30) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่า ทุกแนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ประกอบด้วย 3 แนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) ผู้บริหารพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาที่ชัดเจนและวัดผลได้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.89) 2) ผู้บริหารจัดระบบรายงานและติดตามผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอ เช่น รายไตรมาสหรือรายภาคเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.89) และ 3) ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการกำกับติดตามงาน เช่น ระบบ Dashboard, Google Forms สำหรับการรายงานผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 1.34) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 1.34)

ผลลัพธ์หลัก KR 3.3 บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีทัศนคติเชิงบวกและรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกันและมีความภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลง โดยมีผู้ปฏิบัติตามมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของบุคลากรทั้งหมด มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.79) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.79) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่าทุกแนวทางการพัฒนาที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย 3 แนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) ผู้บริหารจัดการที่รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้งกับการประชุมประจำเดือน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.80, S.D. = 0.45) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.80, S.D. = 0.45) 2) ผู้บริหารสร้างทีมงานขับเคลื่อนดิจิทัล (Digital Transformation Team) ที่ประกอบด้วยบุคลากรจากทุกฝ่ายเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00) และ 3) ผู้บริหารจัดการกิจกรรมยกย่องและเชิดชูเกียรติบุคลากรที่มีผลงานดีเด่นด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเป็นแรงจูงใจและต้นแบบ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.80, S.D. = 0.45) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.80, S.D. = 0.45)

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สรุปได้ดังนี้

1. สรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการสื่อสารดิจิทัล

1.1 ผู้บริหารจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้แพลตฟอร์มสื่อสารดิจิทัลอย่างน้อย 3 ช่องทาง เช่น Line Official Account, Microsoft Teams, Google Workspace เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านช่องทางดิจิทัลที่หลากหลาย

1.2 ผู้บริหารพัฒนาทักษะการเขียนข้อความดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ

โดยเน้นความชัดเจน กระชับ และเข้าใจง่าย รวมถึงการมอบหมายงานผ่านระบบดิจิทัล

1.3 ผู้บริหารสร้างชุมชนการเรียนรู้ (Community of Practice) สำหรับผู้บริหารเพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีในการสื่อสารดิจิทัลและสร้างทัศนคติเชิงบวก

1.4 ผู้บริหารจัดกิจกรรม Workshop "Digital Communication Mindset" เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและทัศนคติเชิงบวกต่อเทคโนโลยีดิจิทัลและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัย (Safe Learning Environment) โดยเน้นว่าความผิดพลาดเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้

1.5 ผู้บริหารส่งเสริมการใช้เครื่องมือทำงานร่วมกันออนไลน์ เช่น Google Workspace, Microsoft 365 เพื่อสนับสนุนการทำงานเป็นทีมและการสร้างนวัตกรรม

1.6 ผู้บริหารจัดเวทีนำเสนอและแลกเปลี่ยนนวัตกรรมดิจิทัลในระดับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อเป็นแรงจูงใจและต้นแบบที่ดี

1.7 ผู้บริหารจัดทำคลังข้อมูลดิจิทัลและระบบจัดเก็บเอกสารอิเล็กทรอนิกส์

1.8 ผู้บริหารสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการทำงานร่วมกันโดยการจัดกิจกรรมสร้างความเข้าใจถึงประโยชน์ของการทำงานร่วมกันผ่านเครื่องมือดิจิทัล สร้างวัฒนธรรมการให้กำลังใจและชื่นชมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

1.9 ผู้บริหารเข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้บริหารเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัลที่ทันสมัย และจัดอบรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการประชาสัมพันธ์และการสร้างความเข้าใจ เช่น Facebook Page, YouTube, Line Official Account

1.10 ผู้บริหารจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการสร้างเนื้อหาดิจิทัล เช่น Infographic, Video Content, Digital Storytelling เพื่อการสื่อสารที่น่าสนใจและเข้าใจง่าย

1.11 ผู้บริหารสร้างแนวทางการสื่อสารสังคมออนไลน์ที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงจริยธรรมและความรับผิดชอบในการใช้สื่อสังคมออนไลน์

1.12 ผู้บริหารจัดกิจกรรม "Digital Leadership Mindfulness" เพื่อสร้างความมั่นใจและการรับรู้ตนเองเชิงบวก มีการอบรมการสร้างภาพลักษณ์บนโลกออนไลน์ และฝึกจับฟังเห็นคุณค่าความคิดเห็นที่หลากหลาย

2. สรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล

2.1 ผู้บริหารจัดอบรมหลักสูตรการรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัลครอบคลุมเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น AI, Cloud Computing, Big Data, IoT และการประยุกต์ใช้ในการศึกษา

2.2 ผู้บริหารจัดศึกษาดูงาน (Benchmarking) สถานศึกษาที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี

2.3 ผู้บริหารสร้างทักษะสร้างความเข้าใจว่าการเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสมคือการดูแลและใส่ใจต่อผู้อื่น

2.4 ผู้บริหารเข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้ระบบบริหารจัดการสถานศึกษา เช่น ระบบบริหารงานวิชาการ ระบบบริหารงานบุคคล ระบบการเงิน และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.5 ผู้บริหารฝึกพัฒนาทักษะการวิเคราะห์และใช้ข้อมูล (Data-Driven Decision Making) เพื่อการตัดสินใจเชิงบริหาร ฝึกการตีความข้อมูลมองหาจุดแข็งและโอกาส และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้ข้อมูลในเชิงสร้างสรรค์และพัฒนาคุณภาพ

2.6 ผู้บริหารจัดทำแผนบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการและงบประมาณ

2.7 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้เครื่องมือดิจิทัลเฉพาะทาง เช่น โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล (Excel, Power BI), การออกแบบสื่อ (Canva), การจัดการโครงการ (Trello, Asana) สร้างโอกาสให้ผู้บริหารได้แสดงทักษะและสร้างความภาคภูมิใจ

2.8 ผู้บริหารพัฒนาทักษะการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching & Mentoring) โดยผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญถ่ายทอดให้กับผู้บริหารท่านอื่น

2.9 ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Learning) ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Coursera, edX, YouTube Learning และการแชร์ความรู้ในชุมชนการเรียนรู้

2.10 ผู้บริหารสร้างเวทีการแบ่งปันความรู้ ยกย่องชื่นชมผู้ที่แบ่งปันความรู้ไม่ว่าจะเรื่องง่ายหรือเรื่องยาก สร้างกลุ่ม "Digital Champions" ที่เป็นแรงบันดาลใจและต้นแบบที่ดี

3. สรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการ
สร้างวัฒนธรรมดิจิทัล

3.1 ผู้บริหารจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาดิจิทัลของสถานศึกษาที่
ชัดเจนและสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ โดยมีการสื่อสารให้บุคลากรเข้าใจและ
มีส่วนร่วม

3.2 ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนการพัฒนา
ดิจิทัลทั้งด้านอุปกรณ์ โครงสร้างพื้นฐาน และการอบรมพัฒนาบุคลากร

3.3 ผู้บริหารจัดระบบการยกย่องและให้รางวัลบุคลากรที่มีผลงานดีเด่น
ด้านดิจิทัลเพื่อสร้างแรงจูงใจ

3.4 ผู้บริหารพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินการใช้เทคโนโลยี
ดิจิทัลในสถานศึกษาที่ชัดเจนและวัดผลได้

3.5 ผู้บริหารจัดระบบรายงานและติดตามผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
อย่างสม่ำเสมอ เช่น รายไตรมาสหรือรายภาคเรียน

3.6 ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการกำกับติดตามงาน เช่น ระบบ
Dashboard, Google Forms สำหรับการรายงานผล

3.7 ผู้บริหารจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้
เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้งกับการประชุม
ประจำเดือน

3.8 ผู้บริหารสร้างทีมงานขับเคลื่อนดิจิทัล (Digital Transformation
Team) ที่ประกอบด้วยบุคลากรจากทุกฝ่ายเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม

3.9 ผู้บริหารจัดกิจกรรมยกย่องและเชิดชูเกียรติบุคลากรที่มีผลงาน
ดีเด่นด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเป็นแรงจูงใจและต้นแบบ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยทั้งหมด 3 ระยะ และได้ดำเนินการสรุปผล อภิปรายผลและนำเสนอข้อเสนอแนะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.1 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย 1) อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 1 คน 2) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน และ 3) ครูจำนวน 2 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด

ระยะที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์และอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

2.1 ตัวแปรที่ศึกษา

2.1.1 ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 3) การเรียนรู้ดิจิทัล 4) การดิจิทัลสื่อสารดิจิทัล

2.1.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและการแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อนักเรียน

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 2,248 คน จากทั้งหมด 45 โรงเรียน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้อำนวยการจำนวน 45 รองผู้อำนวยการ 86 รวมจำนวนทั้งสิ้น 131 คน ครูผู้รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 90 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 1,773 คนจาก 45 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร, 2568, ออนไลน์)

2.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครปีการศึกษา 2568 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 327 คน แต่จะใช้กลุ่มตัวอย่าง 328 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 54 คน ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแล 54 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 220 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยอาศัยตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560) โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ระยะที่ 3 การศึกษาแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

3.1 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

3.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย 1) อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 1 คน 2) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน และ 3) ครูจำนวน 2 คน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามี
- 4 องค์ประกอบดังนี้ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 3) การสื่อสาร

ดิจิทัล 4) การเรียนรู้ดิจิทัล และจากการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน พบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 4 องค์ประกอบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 3) การสื่อสารดิจิทัล 4) การเรียนรู้ดิจิทัล

2. องค์ประกอบของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมี 5 องค์ประกอบดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนาการเรียน 4) การป้องกันและการแก้ไขปัญหาการเรียน 5) การส่งต่อนักเรียน ภาพรวมมีเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

3. ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน วิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การเรียนรู้ดิจิทัล รองลงมาการสื่อสารดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล พบว่าอยู่ในระดับมากและค่าเฉลี่ยเท่ากัน และการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด

4. ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน

5. ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .780 ส่วนภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 4 ด้าน และการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการสื่อสารดิจิทัล มีความสัมพันธ์สูงสุด รองลงมาเป็นการเรียนรู้ดิจิทัล รองลงมาเป็นการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล และการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล แม้จะมีความสัมพันธ์ต่ำ แต่ยังอยู่ในระดับสูง

6. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่นำมา

วิเคราะห์ จำนวน 4 ด้าน พบว่าพบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ การสื่อสารดิจิทัล (X_3) การเรียนรู้ดิจิทัล (X_4) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_2) ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ การสื่อสารดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ (β) เท่ากับ .379 รองลงมาคือ การเรียนรู้ดิจิทัล (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ .268 และการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ .192 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ร้อยละ 61.6 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .271$

สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y} = 1.126 + .343(X_3) + .251(X_4) + .168(X_2)$$

และสามารถเขียนสมการการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z'Y = .379(ZX_3) + .268(ZX_4) + .192(ZX_2)$$

7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีจำนวน 3 ด้าน ที่ต้องได้รับการพัฒนา ประกอบด้วย การเรียนรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล แนวทางการพัฒนา โดยรวมความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และรวมความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยขอนำเสนอการอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มี 4 องค์ประกอบดังนี้ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 3) การสื่อสารดิจิทัล 4) การเรียนรู้ดิจิทัล และจากการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน พบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 4 องค์ประกอบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) การมี

วิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การเรียนรู้ดิจิทัล 3) การสื่อสารดิจิทัล 4) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลมากที่สุด ยังสะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการสร้างบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสารผ่านช่องทางดิจิทัลในระดับที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของมูฮำหมัดรุสลัน ลีอบากะลูติง และนิรันดร์ จุลทิพย์ (2565)

ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้

1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ความรู้ดิจิทัล 3) การสื่อสารดิจิทัล 4) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล เป็นองค์ประกอบหลักของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของนราภรณ์ คำแพงพล (2567) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1)การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2)การเรียนรู้ดิจิทัล 3)การสื่อสารดิจิทัล 4)ด้านการสร้างวัฒนธรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของคมสันต์ จันสอน (2566) ได้ศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล พบว่ามีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้ 1) การรู้ดิจิทัล 2) วิสัยทัศน์ดิจิทัล 3) วัฒนธรรมดิจิทัล และ 4) การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล พบว่ามีองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ

2. องค์ประกอบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมี

5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียน 5) การส่งต่อนักเรียน แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษามีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างสม่ำเสมอและมีมาตรฐานเดียวกัน โดยครอบคลุมทุกขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นไปตามหลักการบริหารจัดการที่มีคุณภาพและคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของนิษาภรณ์ เหล่าเขตกิจ (2560) ได้กล่าวว่า การดำเนินงาน ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การรู้จักผู้เรียน เป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริม และพัฒนานักเรียน การป้องกัน และแก้ไขปัญหา และการส่งต่อนักเรียนนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา สอนโว (2560) ได้กล่าวว่า กระบวนการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนที่มีขั้นตอนชัดเจนโดยวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน มีคุณภาพและมีหลักฐานในการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินงานในโรงเรียน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล

2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไข ปัญหา 5) การส่งต่อนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561) ได้กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นขั้นตอนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อนักเรียน

3. ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จากการวิเคราะห์ พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่ดังกล่าวมี คักยภาพ ความรู้ และทักษะในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในยุคดิจิทัล ที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมทางการศึกษา ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยของ ชูติรัตน์ กาญจนธนะชัย (2563) ที่ระบุว่าภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามี บทบาทสำคัญต่อการบริหารจัดการองค์กรในยุคดิจิทัล โดยผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ ความรู้ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ มุฮัมหมัดรุซลัน ลีบาเกะลุติง และนิรันดร์ จุลทรัพย์ (2565) ที่พบว่าภาวะผู้นำเชิง ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาวิเคราะห์ได้รวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้บริหารได้นำ เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและพัฒนาสถานศึกษาได้เป็นอย่างดีและมี ประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราภรณ์ คำแหงพล (2567) ที่ศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ถึงมากที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบันมีความพร้อมด้านภาวะ ผู้นำเชิงดิจิทัล และสามารถใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กร ทางการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและความยั่งยืน

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จากข้อมูลพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งอาจจะมาจากการที่ผู้บริหารเก่งมีความรู้ ความสามารถ และทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบริบทของการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ดังนั้น จึงทำให้ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากและทุกด้าน

4. ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่าอยู่ในระดับ

สูงสุดทั้งในภาพรวมและเมื่อพิจารณาเป็นรายมิติ ผลที่ได้รับนี้บ่งชี้ว่า สถานศึกษาในพื้นที่มีการบริหารจัดการระบบดูแลผู้เรียนอย่างเป็นระบบ มีความต่อเนื่อง และครอบคลุมกระบวนการหลักทั้ง 5 ขั้นตอนของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปรึกษาให้ความสำคัญกับระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในฐานะเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน ครอบคลุมทั้งมิติทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นอกจากนี้ การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบดิจิทัลในการติดตามเฝ้าระวัง และให้ความช่วยเหลือผู้เรียนอย่างใกล้ชิดและทันต่อสถานการณ์ ยังส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ที่กำหนดให้ระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน โดยเน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วมและบูรณาการระหว่างผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และเครือข่ายหน่วยงานสนับสนุน เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง ยิ่งไปกว่านั้น ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านที่ยืนยันว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม จะส่งผลให้การดูแล การแก้ไข และการส่งเสริมผู้เรียนเกิดประสิทธิผลสูงและช่วยบรรเทาปัญหาด้านพฤติกรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และปัญหาทางสังคมของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครอยู่ในระดับสูงสุดอย่างชัดเจน ซึ่งสะท้อนถึงความเข้มแข็งของระบบและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้มีทิศทางที่แตกต่างจากการศึกษาของพรวิมล กลิ่นศรีสุข (2564) ที่ศึกษาการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จังหวัดนครพนม ซึ่งพบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากเท่านั้น ความแตกต่างดังกล่าวอาจเกิดจากปัจจัยหลายประการ อาทิ ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล สภาพแวดล้อมของพื้นที่ และบริบททางสังคมที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังแตกต่างจากงานวิจัยของนิษฐา กลิ่นเอี่ยม (2561) ที่ศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนวัดป่าจิว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ซึ่งพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ความแตกต่างนี้อาจเกิดจากบริบทสภาพแวดล้อมและวิธีการเก็บข้อมูลที่ไม่เหมือนกัน

5. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แสดงให้เห็นว่า คุณลักษณะของผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารมีความเชื่อมโยงเชิงบวกกับประสิทธิผลของระบบดูแลนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .780 เมื่อพิจารณาเป็นรายมิติพบว่า ทั้ง 4 มิติของภาวะผู้นำดิจิทัลล้วนมีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานระบบดูแลนักเรียนในระดับนัยสำคัญ .01 ทุกมิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การสื่อสารถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนระบบดูแลนักเรียน เนื่องจากการประสานงานกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือตัวนักเรียน คณะครู ผู้ปกครอง และหน่วยงานสนับสนุนภายนอก การใช้ช่องทางสื่อสารดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้การประสานงานมีความรวดเร็ว ถูกต้องแม่นยำ และมีความต่อเนื่อง รวมทั้งสามารถติดตามความก้าวหน้า รายงานผล และแจ้งเตือนได้อย่างทันทั่วทั้ง นอกจากนี้ มิติการเรียนรู้ดิจิทัลยังมีความสำคัญลำดับรองลงมา เพราะผู้บริหารที่มีการพัฒนาตนเองด้านเทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ จะสามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลของตนเอง และมีความพร้อมในการนำเครื่องมือเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเสริมสร้างประสิทธิภาพระบบดูแลผู้เรียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภกร เกษม ประมูล (2560) ที่ศึกษาเรื่องความเชื่อมโยงระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารกับการดำเนินงานระบบดูแลนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ซึ่งพบความสัมพันธ์ในทิศทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 เช่นเดียวกัน สอดคล้องกับงานของ พิชามญช์ ม่วงแก้ว (2559) ที่ศึกษาในบริบทจังหวัดจันทบุรี พบว่าความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำอยู่ในระดับสูงสุด โดยองค์ประกอบตามลำดับคือ หลักการทำงาน เป้าหมาย และวิสัยทัศน์ ขณะที่การดำเนินงานระบบดูแลนักเรียนมีความสัมพันธ์ในระดับสูงสุดเช่นกัน โดยเฉพาะ 3 ด้านแรกคือ การส่งต่อ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรอง พร้อมทั้งสอดคล้องกับการศึกษาของ เกรียงไกร สมรูป (2563) ในบริบทโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดกระบี่ ที่พบว่าทั้งภาวะผู้นำดิจิทัลและการดำเนินงานระบบดูแลนักเรียนอยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เช่นกัน

6. อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีจำนวน 3 ตัวแปร ที่สามารถพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ การเรียนรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล โดยทั้งสามด้านนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการ

ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ร้อยละ 61.6 ซึ่งจะช่วยให้สถานศึกษาสามารถจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับผลลัพธ์ที่ต้องการ และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.271 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการเรียนรู้ การสื่อสาร และวัฒนธรรมองค์กรเป็นสำคัญ โดยเฉพาะในบริบทของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ดิจิทัลจะช่วยให้ครูและบุคลากรสามารถใช้เทคโนโลยีในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ ติดตาม และช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเป็นระบบและทันต่อสถานการณ์ ขณะเดียวกัน การสื่อสารดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพช่วยให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นไปอย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และลดความคลาดเคลื่อนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ที่ระบุว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยระบบสารสนเทศ การสื่อสาร และการทำงานร่วมกันของบุคลากรในสถานศึกษา รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุฮัมมัด รุซลัน ลีบาเกะลูติง (2565) และ นราภรณ์ คำแพงพล (2567) ที่พบว่าภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร และการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล มีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ และระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา สามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลให้ดียิ่งขึ้นไปได้

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 4 องค์ประกอบ และพบว่าภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผู้บริหารสำนักงานเขต และผู้บริหารสถานศึกษา สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้

1.3 จากผลการวิจัยที่พบว่าภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 3 ด้าน ได้แก่ การเรียนรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ซึ่งผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาและนำไปใช้ในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้และการจัดการการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้

1.4 ผลการวิจัยทำให้ได้แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา ตัวแปรด้านที่มีอำนาจพยากรณ์สูงสุดคือ การเรียนรู้ดิจิทัล โดยมี 12 แนว ทางการพัฒนา รองลงมาคือการสื่อสารดิจิทัล มี 10 แนวทางการพัฒนา และ การสร้าง วัฒนธรรมดิจิทัล มี 9 แนวทางการพัฒนา ตามลำดับ ซึ่งผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด ให้เป็นผู้มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลที่จะส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอแนวปฏิบัติ ดังนี้

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการพัฒนาการใช้สื่อและ เทคโนโลยีในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2 ควรศึกษาการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอื่น เพื่อช่วยให้เห็นถึงความแตกต่างของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาในบริบทที่แตกต่างกัน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบท ของแต่ละพื้นที่

2.3 ควรมีการส่งเสริมพัฒนาให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมภาวะผู้นำเชิง ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารดิจิทัล การเรียนรู้ดิจิทัล และ การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล โดยเฉพาะการมีวิสัยทัศน์ผู้บริหารควรมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล เพื่อที่จะส่งเสริมสนับสนุนในด้านอื่น ๆ ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกกาญจน์ สุรินทร์นา. (2566). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กมลทิพย์ อินแก้วเครือ. (2564). ทักษะและภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. In *Proceeding National & International Conference*, 2(14), 985.
- กรมสุขภาพจิต. (2554). *คู่มือครูที่ปรึกษากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ: ยูเร็นสอิมเมจกรุ๊ป.
- กรมสุขภาพจิต. (2556). *คู่มือการใช้เครื่องมือด้านสุขภาพจิต*. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กันตชาติ กุตนอก. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กาญจนา เขียวหวาน, และคณะ. (2565). การระดมทรัพยากรเพื่อความเป็นเลิศด้านวิชาการของสถานศึกษา. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*, 13(1), 113-127.
- เกรียงไกร สมรูป. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. *วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์*, 7(2), 70.
- คมสันท์ จันสอน, และอุไร สุทธิแย้ม. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. *วารสารคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 6(2), 219-231.
- จักรพงษ์ ตระการไทย, และนเรศ ชันชะวี. (2564). การดำเนินการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล. *วารสารบริหารการศึกษาบวบัณฑิต*, 21(1), 41-49.

- จันทร์ฉาย ไทรัตน์. (2561). การบริหารและการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ค.ม. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- จิตรกร จันทร์สุข, และจิรนนท์ วัชรกุล. (2564). การศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัล สำหรับผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. *Sisaket Rajabhat University Journal*, 15(2), 36–49.
- จิรพล สังข์โพธิ์, สุวรรณ จันทิวาสารกิจ, และเสาวณีย์ อยู่ดีรัมย์. (2560). ภาวะผู้นำ ในการบริหารยุคดิจิทัล: องค์การไอทีและองค์การที่เกี่ยวข้องกับไอทีในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิรนนท์ มูลมาตร, และคณะ. (2564). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของ สถานศึกษาในยุคดิจิทัลทรานส์ฟอร์เมชัน. *วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย*, 17(2), 45.
- จุฑาทิพย์ พงษา. (2558). สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชญานิต โสภิตพิมานเวช. (2566). สถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น*, 6(5), 578–597.
- ชีวิน อ่อนละออ, สุชาติ บางวิเศษ, กานนท์ แสนเภา, และสวิตา อ่อนละออ. (2563). ภาวะ ผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับนักบริหารการศึกษา. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย*, 10(1), 108–119.
- ชุตีรัตน์ กาญจนธนชัย. (2563). ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 18(2), 103–111.

- ชูชาติ พุทธลา. (2561). องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณัฐฉัตร รุ่งกลิ่นขจรกุล. (2549). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์:
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ณัฐธินิชา พรปทุมชัยกิจ, และคณะ. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร.
วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 15(2), 52-54.
- ณัฐณารณ์ เอกนราจินดาวัฒน์. (2563). ภาวะผู้นำทางการบริหารการพัฒนา.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ณัฐธิดา ทิศภาค. (2565). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ณัฐวีร์ ดันดีลัจจธรรม, ชัยพัชร เลิศรักษาทวีกุล, และคณะ. (2564). สรุปสาระหัวข้อ
สนทนา Digital Leadership.
<https://stepstraining.co/trendy/digital-leadership>
- ทองศักดิ์ วงศ์ชมภู. (2566). การบริหารวัฒนธรรมดิจิทัลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2. วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 3(9), 43-55.
- ทศพล สุวรรณราช, และชลารณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี. วารสาร
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 7(3), 160-177.
- ธนกร จันทะนาม. (2563). การศึกษาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- ธีระนันต์ โมธรรม. (2566). องค์ประกอบภาวะผู้นำแบบยั่งยืนของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 6(3), 77-92.
- นครินทร์ นิมมา. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. *ศึกษาวารสารศึกษาศาสตร์*, 8(2), 181-192.
- นราภรณ์ คำแพงพล. (2567). การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารศิลปการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*, 8(2), 373-394.
- นิศาชล บำรุงภักดี. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นิษฐา กลิ่นเอี่ยม. (2561). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนวัดป่าจิว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- นิษากรณีย์ เหล่าเขตกิจ. (2560). แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านบึงหล่ม อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ค.ม. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- นุจรี เมฆพิทักษ์. (2565). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักไตรสิกขา ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- บวร ปภัสราทร. (2561). การสื่อสารเคลื่อนที่จากยุคที่หนึ่งสู่ยุคที่ห้า มุมมองของพลเมืองดิจิทัล. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- บุญชูรัตน์ พันธุ์วัฒน์. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- พรวิภา เซยกลิน. (2566). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชญ์พจี สายเชื้อ. (2561). องค์การที่มีความยืดหยุ่น.
<https://www.prachachat.net/facebook-instant-article/news-182372>
- พิชญ์พิมล สุนทวงศ. (2565). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิชามญช์ ม่วงแก้ว. (2559). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- พิชามญช์ อินตะโม. (2565). การประยุกต์ใช้ LiDAR sensor ร่วมกับระบบ IOT ในการประเมินสภาพแอควิกหรือสภาพการอิมตัวด้วยน้ำ (aquic condition) เพื่อการจำแนกดินในสภาพพื้นที่ที่แตกต่างกัน จังหวัดร้อยเอ็ด. ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการกรมพัฒนาที่ดิน ประจำปี 2565. กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- เพ็ญศรี นิตยา. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท วีระโอเวอร์ซีส์ เทรคดิง จำกัด. งานนิพนธ์ บธ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภวัต สุวรรณธนะ. (2564). แนวโน้มการบูรณาการการใช้ OKRs ร่วมกับ KPIs ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมเคมีและปิโตรเคมีในจังหวัดระยอง. งานนิพนธ์ บธ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภาณุมาศ จันทร์ศรี. (2562). โมเดลการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา: การวิจัยแบบผสมผสานวิธี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- มูฮำหมัดรุซลัน ลือปาอะลูดิง, และนิรันดร์ จุลทรัพย์. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตราง กระบี่*. สารนิพนธ์ ศษ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- เมธิตา วงษ์คลองเขื่อน. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองคาย. วารสารครุศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 4(2), 1-17.
- โรจนศักดิ์ อินทนน. (2566). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รักเกียรติ หงษ์ทอง, และธนพงษ์ อุดมทรัพย์. (2559). *ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ในบริบทการนำการเปลี่ยนแปลง. วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์*, 18(2), 71-87.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2556). *ภาวะผู้นำ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งรัตน์ พลชัย. (2563). *ภาวะผู้นำกับการบริหารในยุคดิจิทัล. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มมร วิทยาเขตอีสาน*, 1(3), 53-62.
- รุสมัน มะนอ และอำนาจ ทองโปรง. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 15(1), 143-145.
- ลัทธวรรณ วงษ์ไพบ. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาลัย.
- เลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์. (2564). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วารสารรัชต์ภาคย์*, 15(38), 224-240.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2568). *วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา*. สกลนคร: สมศักดิ์การพิมพ์.
- วรมน วิตะเสวีระ. (2557). *กลยุทธ์การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41*. วิทยานิพนธ์ กษ.ด. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

- วรฤทธิ บุตรศรีภูมิ. (2563). สภาพและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 30. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วันชัย ราชวงศ์. (2562). ภาวะผู้นำสถานศึกษายุคดิจิทัล. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพ การบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 1(4), 25–32.
- วีรวัฒน์ การุณวงษ์. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ศุภกรเกษม ปรงผล. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สการวรัตน์ เมืองจันทร์. (2567). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. ใน การประชุมการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 25(2). (น. 2228–2237). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. (2561). สารสำคัญในการปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ: สำนักงานข้าราชการพลเรือน.
- สถานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ. (2564). รายงาน การพัฒนาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ปี 2564: การฟื้นตัวจากวิกฤตโควิด-19 สู่ความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสังคม. กรุงเทพฯ: פריןท์เอเบิล.
- สัญญา เคนาภูมิ และเสาวลักษณ์ โกศลกิตติธัมพร. (2560). กรอบแนวคิดการศึกษา การวางแผนและการบริหารแผน. วารสารวิชาการแพรวากาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, 4(2), 389–411.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). องค์ความรู้การพัฒนาระบบราชการ. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผล การเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570)*. ราชกิจจานุเบกษา.
http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2565/E/258/T_0001.PDF
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2561). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจรรยา ขาวสกุล และคณะ. (2560). *ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. ลำปาง: รายงาน สืบเนื่องการประชุม วิชาการและการนำเสนอผลงานวิจัยชาติ (Conference Proceedings) ครุศาสตร์วิจัย ครั้งที่ 3 : 2560 นวัตกรรมแห่งการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- สุจรรยา ขาวสกุล. (2563). การพัฒนาด้านชีวิตภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษ. *วารสารศึกษา วารสารวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล*, 7(2), 127–142.
- สุชนา โกมลวานิช. (2563). *องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23*. ใน การประชุมวิชาการ เสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติครั้งที่ 21 มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (1–8.). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุนิสา ศรีสมภาร, และโสภณ เพ็ชรพวง. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชนอำเภอเมือง นครราชสีมา. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 5(3), 14–26.
- สุภาพร ศรีพรหม. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็น องค์กรแห่งนวัตกรรมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง*, 7(5), 816–831.

- สุริรัตน์ รอดพัน, นเรศ ชันธุระวี และสุวิมล โพธิ์กลิ่น. (2564). การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 9(35), 36-45.
- อติพัทธ์ นิธิกิตติสุขเกษม. (2565) ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษาคุณย์ กศน. อำเภอลำปาง สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดลำปาง. วารสาร *journal of Modern Learning Development*, 7(9), 38-54.
- อลงกต สุทธการ. (2564). แนวทางการส่งเสริมการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอำนาจ. การค้นคว้าอิสระ กษ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อังคณา แซ่เจีย. (2561). รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางสุขภาวะของนักเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยสยาม.
- อัจฉรา สอนโว. (2560). ประสิทธิภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสังคหวัตถุ 4 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25. วิทยานิพนธ์ พ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อัญทิรา วาตี. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัมภายุท โพธิ์นอก. (2558). สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. ค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2562, <http://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/52232/-edu-t2s1-t2-t2s3->

- เอกรัตน์ เชื้อวงศ์ และวัลลภา อาริรัตน์. (2564). *องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. การประชุมวิชาการเสนอ ผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 22. 25 มีนาคม 2564. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น*
- Aktas, N., & Karaca, F, (2022) *The relationship between Turkish high school administrators' technology leadership self-efficacies and their attitudes and competencies towards technology use in education*. Participatory Educational Research, Marmara University, İstanbul, Turkey. 9(5), 430–448. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1348937.pdf>
- Biddle, V.S. (2009). Student Assistance Program Outcomes of Students at Risk for Suicide. *Dissertation Abstracts International*, 69(8), p. 118.
- Biddle, V.S. (2009). Student Assistance Program Outcomes of Students at Risk for Suicide. [Abstract]. *Dissertation Abstracts International*, 69, 8–A. Retrieved March 6, 2012, from <http://search.proquest.com/docview/304384721/abstract/135473FB70E42F7CE11/1?accountid=31098>.
- Broadribb, K. (2014). *Digital Leaders: The New Technology Gurus in School*. <https://wholeeducation.wordpress.com/2014/11/18/digital-leaders-the-new-technology-gurus-in-school>
- Duickert. (2016). *Digital Leadership: Erfolgreiches Führen in Zeiten der Digital Economy*. Haufe.
- Esther Shein. (2021). *7 Skills of Successful Digital*. Retrieves August 20, 2022, from <https://www.cio.com/article/189078/skills-of-successful-digitalleaders.html>
- Flanagan L., & Jacobsen M. (2003). Technology leadership for the twenty-first century principal. *Journal of Educational Administration*, 41(2), 124–142.
- GDS. (2022). What are Digital Leadership Skills? Retrieves August 2, 2022, from <https://gdsgroup.com/insights/article/what-is-digital-leadership/>
- Gerald, C. (Jerry) Kane. (2018). *Common traits of the best digital leaders*. Retrieved July 1, 2019, from <https://sloanreview.mit.edu/article/commontraits-of-the-best-digital-leaders>.

- Good, C. V. (1973). Dictionary of Education (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Hood, D. (2017). 10 skills for digital leadership at accounting firms. Retrieved August 20, 2022, from <https://www.accountingtoday.com/opinion/10-skills-for-digital-leadership-at-accounting-firms/>
- Horace, B. E. & Ava, C. E. (1974). A Comprehensive Dictionary of Psychological and Psychoanalytical Terms. New York, NY: Longmans Green.
- HREX.asia. (2564). เป้าหมายท้าทายสไตล์ OKRs คืออะไร? ทำไม Google ถึงทำได้จริง. สืบค้นจาก th.hrex.asia
- Hudson, P. (2006). A framework for understanding the development of organizational safety culture. *Safety Science*, 44(6), pp. 204-206.
- Hutson, B. L. (2006). *Monitoring for success: Implementing a proactive probation program for diverse, at-risk college students* (Doctoral dissertation). University of North Carolina at Greensboro.
- Kerdtip, C. (2006). *Development model of education technology leadership for school administrators under the office of basic education commission In southern Thailand*. Doctoral Dissertation. Thailand: Songkla University.
- Outcomes. (2012). Dissertation Abstracts International, 67(7) : 138-A. Retrieved March 6, 2012, from <http://search.proquest.com/docview/305275600/abstract/1354741D2B051CCA922/1?accountid=31098>.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Ribble, M., Bailey, G. & Ross, T.W. (2004). Addressing Appropriate Technology Behavior. *Learning & Leading with Technology*. 32(1), 6-12.
- Sheninger, E. C. (2013). *Digital leadership: changing paradigms for changing times*. United States of America: Corwin
- Stodd, J. (2014). 10 Reasons for social leadership. Retrieved August 1, 2019, from <https://julianstodd.wordpress.com/2016/07/09/10-reasons-for-social-leadership/>

- Sullivan, L., (2017). *8 Skills Every Digital Leader Needs*. Online. Retrieved May 5, 2021, from <https://www.cmswire.com/digital-workplace/8-skills-every-digital-leaderneeds/>
- Williams, F.M. (2007). *Student Assistance Programs (SAP) : An Organizational and Theoretical Perspective on Building Bridges for Healthy Youth*. Dissertation Abstracts International, 68(8) : 160–A. Retrieved March 6, 2012, from [http://search.proquest.com/docview/304815334/abstract/1354747DF8E5C12BB2D/ 1?accountid=31018](http://search.proquest.com/docview/304815334/abstract/1354747DF8E5C12BB2D/1?accountid=31018).
- Williams, F.M., Jr. (2008). Student Assistance Programs (SAP): An Organizational and Theoretical Perspective on Building Bridges for Healthy Youth, *Dissertation Abstracts International*, 68(8): unpagued.
- Wodtke, C. R. (2016). *Radical focus: Achieving your most important goals with objectives and key results*. Cucina Media.
- Woodward, O., & DeMille, O. (2015). What is social leadership? Retrieved August 1, 2020, from <http://www.thesocialleader.com/socialleadership>.
- Xu, D., & Julsuwan, S. (2024). The study of components technology leadership of teachers in public art education management take nanning, guangxi. *Asian Journal of Education and Training*, 13(4), 109–120.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๒๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม

อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมภู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๒๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน นายธนกร แก้วบัวสา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมภู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๒๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม

อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน นายศุภกิต ถิ่นทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมพู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทร์รักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนวิสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมพู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๒๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน นางสาววราณี ธงไพร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมภู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๒๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน นายนิรภัย คิดโสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริญ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมภู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมภู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติเป็นผู้อยู่เกี่ยวข้องตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ไพบุลย์ สุรารักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๒๑๒๕๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุมัติให้ท่านเป็นผู้เกี่ยวข้องในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมภู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ว่าที่ร้อยโท ดร.ศยานนท์ ศิริจันทร์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมพู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๕๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมพู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ว่าที่ร้อยตรีหญิงรัชนิกร คัดโสดา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมภู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางศิริรา รักษาสระ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนวิสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมภู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม

อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมภู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๘๕๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิติโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธราเทพ เตมียะรักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทร์รักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมภู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๘๕๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ว่าที่ร้อยตรีวัชรินทร์ ยศตะโคตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมภู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๘๕๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางอรอุษา พินิจมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมภู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๘๕๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางพรพิศ แสนมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมภู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๘๕๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางสาวณัฐชนันท์ โพชะราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๕๗๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายไพฑูรย์ โคตรชมภู โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๒๘ ๘๑๐๐

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

1. ดร.เอกลักษณ์ เพียสา

กรรมการหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. นายฉนกร แก้วบัวสา

ผู้อำนวยการโรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา

วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

3. นายศุภกิต ถิ่นทอง

ผู้อำนวยการโรงเรียนโพนงามศึกษา

วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

4. นายนิรภัย คัดโสดา

ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนโพนงามศึกษา

วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

5. นางสาววรุณี ธงไพร

ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนโพนงามศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ดร.อภิสิทธิ์ ศรีสมสุข
กรรมการหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ดร.ไพบุลย์ สุรารักษ์
ผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษาประชาสามัคคี
วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
3. นายศุภกิต ถิ่นทอง
ผู้อำนวยการโรงเรียนโพนงามศึกษา
วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
4. ว่าที่ร้อยโท ดร.ศยานนท์ ศิริจันทร์
รองผู้อำนวยการโรงเรียนท่าสงครามวิทยา
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
5. นางศิริรา รักษาสระ
ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนคำตากล้าราชประชาสงเคราะห์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธราเทพ เตมีรักษ์
กรรมการหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ว่าที่ร้อยตรีวัชรินทร์ ยศตะโคตร
ผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษาประชาสามัคคี
วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
3. นางอรอุษา พินิจมนตรี
รองผู้อำนวยการโรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา
วิทยฐานะรองผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
4. นางพรพิศ แสงมนตรี
ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
5. นางสาวณัฐชนันท์ โพชะราช
ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนโพนงามศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยระยะที่ 1
การประเมินความเหมาะสม
ขององค์ประกอบ

**แบบสอบถามประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ
ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ
การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน**

ชื่อเรื่องงานวิจัย

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ข้อมูลผู้วิจัย

นายไพฑูรย์ โคตรชมภู

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 095-628-8100

e-mail: PHAITOON.KH67@snru.ac.th

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี

ประธานกรรมการ

ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์

กรรมการ

คำชี้แจง

แบบประเมินความเหมาะสมเพื่อการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์เชิงดิจิทัล 2) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 3) การสื่อสารดิจิทัล และ 4) การเรียนรู้ดิจิทัล การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรู้จักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและการแก้ไขนักเรียน และ 5) การส่งต่อนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านหากไม่เห็นด้วยกรุณาให้ข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นเพิ่มเติมในช่องว่างที่กำหนดให้ ซึ่งตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ได้กำหนดเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยระดับความเหมาะสมขององค์ประกอบ มีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ท่านได้พิจารณายืนยันความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและการทำงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

นายไพฑูรย์ โคตรชมภู

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

1. ตำแหน่ง

- ☐ อาจารย์ระดับอุดมศึกษา ☐ ศึกษานิเทศก์
☐ ผู้บริหารโรงเรียน ☐ ครู

2. ระดับการศึกษา

- ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ น้อยกว่า 5-10 ปี ☐ มากกว่า 10-15 ปี ☐ มากกว่า 15-20 ปี ☐ 21 ปี

ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา: ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาหมายถึง

ความสามารถของบุคคลในการเป็นผู้นำหรือพฤติกรรมการเป็นผู้นำที่มาประสิทธิภาพเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมกลุ่ม เป็นการผสมผสานคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้นำที่ช่วยสามารถจูงใจบุคคลอื่นให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เป็นการใช้อำนาจทั้งทางตรงและทางอ้อมหรือการมีอิทธิพลต่อกลุ่มที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มทำตามที่ต้องการ เป็นสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้ตามซึ่งผู้นำใช้อิทธิพลต่อพฤติกรรมของกลุ่ม และเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

ข้อ	ตัวบ่งชี้องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของบริหารสถานศึกษา	ระดับความ เหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1. การมีวิสัยทัศน์เชิงดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมขององค์กร เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนานวัตกรรมดิจิทัล สร้างภาพอนาคตขององค์กรที่ทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล โดยการเรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง การสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับ การให้ความสำคัญสูงสุดกับงานวิชาการ และการบูรณาการกระบวนการรวมพลัง การจูงใจ การวางแผน และการสร้างนวัตกรรมทางดิจิทัลเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้							
1.1	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์บริบทขององค์กร						
1.2	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล						
1.3	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาสร้างและพัฒนาวัตกรรม						
1.4	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน						

ข้อ	ตัวบ่งชี้องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของบริหารสถานศึกษา	ระดับความ เหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1.5	การเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง						
1.6	การพัฒนาเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง						
2. การคิดสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลภายในองค์กร โดยการส่งเสริมการเรียนรู้ การคัดเลือก การวัดและประเมินผลการทำงาน และการกำกับติดตามอย่างเป็นระบบ ภายใต้กรอบของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและจริยธรรม ด้วยความระมัดระวังและความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างแพร่หลาย พัฒนาวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่ทันสมัย สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างจริยธรรมองค์การและเป็นสังคมดิจิทัล รวมถึงการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์กร							
2.1	สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล						
2.2	ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล						
2.3	การวัดผลและประเมินผลการทำงานในองค์กร						
2.4	กำกับติดตามการทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ						
2.5	เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในองค์กร						
3. ด้านการสื่อสารดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของที่แสดงออกถึงความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน และการกระทำเพื่อสื่อสารให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในการทำงาน โดยสื่อสารอย่างตรงประเด็นและตรงไปตรงมาด้วยภาษาและถ้อยคำที่เข้าใจง่าย ใช้ข้อมูลที่ชัดเจน มีทัศนคติเชิงบวกต่อตนเองและผู้สื่อสาร รวมถึงการมีทัศนคติเชิงบวกต่อการสื่อสารดิจิทัล การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารอย่างมีเหตุผล การสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ และการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น เพื่อใช้ในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู นักเรียน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้การสื่อสารและการดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ							
3.1	แสดงออกถึงความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน						
3.2	มีสื่อสารตรงประเด็นและตรงไปตรงมาโดยภาษาที่เข้าใจง่าย						
3.3	มีทัศนคติเชิงบวกต่อตนเองและผู้อื่น						
3.4	มีทัศนคติเชิงบวกต่อการสื่อสารดิจิทัล						
3.5	ใช้ข้อมูลที่ชัดเจนในการมอบหมายงานผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล						

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา: การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่ปรึกษา หรือบุคลากรภายนอกรวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน กระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

ข้อ	ตัวบ่งชี้องค์ประกอบการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียนด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียนทุกคน จัดให้มีกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านของนักเรียน ผ่านการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อนสนิท และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ มีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง มีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา							
1.1	มีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียนด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียนทุกคน						
1.2	มีการออกเยี่ยมบ้านของนักเรียนครบทุกคน						
1.3	มีการพูดคุยกับนักเรียนสัมภาษณ์เพื่อนสนิทและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียน						
1.4	มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง						
1.5	มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ						
1.6	มีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมการป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง						
1.7	มีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา						

ข้อ	ตัวบ่งชี้องค์ประกอบการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
2. การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยสถานศึกษามีการใช้แบบประเมิน SDQ ใช้ระเบียบวิธีที่เหมาะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน มีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน ใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) มีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี มีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ							
2.1	มีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมิน SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire)						
2.2	มีการใช้ระเบียบวิธีที่เหมาะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน						
2.3	มีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียนจากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน						
2.4	มีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)						
2.5	มีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี						
2.6	มีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน						
2.7	มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรอง นักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติกลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหาและกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ						
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพมีความภาคภูมิใจในตนเอง โดยสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมสอนเสริม มีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการแข่งขันในเวทีต่าง ๆ มีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลาย ครอบคลุมความต้องการของนักเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียน มีการส่งเสริมให้กลุ่มนักเรียนแกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/ระดับสถานศึกษา มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้ง และมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงานเพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา							

ข้อ	ตัวบ่งชี้องค์ประกอบการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
3.1	มีการจัดกิจกรรมการสอนเสริมแก่นักเรียนทุกคน						
3.2	มีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการแข่งขันในเวทีต่าง ๆ						
3.3	มีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลาย ครอบคลุมความต้องการของนักเรียน						
3.4	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ นักเรียน						
3.5	มีการส่งเสริมให้มีกลุ่มนักเรียนแกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้น/ระดับสถานศึกษา						
3.6	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของนักเรียน						
3.7	มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังจัดกิจกรรมทุกครั้งและมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงาน เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา						
4. การป้องกันและการใช้ปัญหา หมายถึง ความสามารถของสถานศึกษาที่ทำโดยมีการตรวจสอบหาสาเหตุติดแก่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถี และการตั้งครรภ์ในวัยเรียน มีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มพ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด มีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจมีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิตรู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น มีมาตรการพิจารณาโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความเสมอภาค							
4.1	มีการตรวจสอบหาสาเหตุติดแก่นักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง						
4.2	มีการรณรงค์อบรมให้ความรู้เรื่องเพศวิถีและการตั้งครรภ์ในวัยเรียน						
4.3	มีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มพ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด						

ข้อ	ตัวบ่งชี้องค์ประกอบการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
4.4	มีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ						
4.5	มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง						
4.6	มีการส่งเสริมให้กับนักเรียนมีทักษะชีวิต รู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้						
4.7	มีมาตรการพิจารณาลงโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล						
5. การส่งต่อนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนของครูผู้สอนที่มีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้าน พฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน สถานศึกษา มีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก มีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียนและผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอก สถานศึกษา มีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกต้อง มีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่งต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และ ประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ							
5.1	มีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยัง ครูที่ปรึกษา						
5.2	มีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว						
5.3	มีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน						
5.4	มีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก						
5.5	มีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียนผู้ปกครองหากมีการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา						
5.6	มีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกต้อง						

ข้อ	ตัวบ่งชี้องค์ประกอบการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
5.7	มีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่งต่อ รายงาน ผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียนและ ประเมินผล การส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์
นายไพฑูรย์ โคตรชมภู
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เครื่องมือวิจัยระยะที่ 2
การประเมินความสอดคล้อง
ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์

**แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะของ
องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ
การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน**

ชื่อเรื่องงานวิจัย

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ข้อมูลผู้วิจัย

นายไพฑูรย์ โคตรชมพู

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 095-628-8100

e-mail: PHAITOON.KH67@snru.ac.th

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี

ประธานกรรมการ

ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทักษ์

กรรมการ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและองค์ประกอบของการดำเนินงานระบบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร โดยแบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะขององค์ประกอบของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน หากไม่เห็นด้วยกรุณาให้ข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นเพิ่มเติมในช่องว่างที่กำหนดให้ ซึ่งตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ได้กำหนดระดับความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะขององค์ประกอบ มีความหมาย ดังนี้

+1 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ท่านได้พิจารณายืนยันความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะขององค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

นายไพฑูรย์ โคตรชมภู

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ตำแหน่ง

- ☐ อาจารย์ระดับอุดมศึกษา
- ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
- ☐ ครู

2. ระดับการศึกษา

- ☐ ปริญญาโท
- ☐ ปริญญาเอก
- ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ 5-10 ปี
- ☐ 11-15 ปี
- ☐ 16-20 ปี
- ☐ 21 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์

เฉพาะขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา: ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาหมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเป็นผู้นำหรือพฤติกรรมการเป็นผู้นำที่มาประสิทธิภาพเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมกลุ่ม เป็นการผสมผสานคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้นำที่ช่วยสามารถจูงใจบุคคลอื่นให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เป็นการใช้อำนาจทั้งทางตรงและทางอ้อมหรือการมีอิทธิพลต่อกลุ่มที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มทำตามที่ต้องการ เป็นสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้ตามซึ่งผู้นำใช้อิทธิพลต่อพฤติกรรมของกลุ่ม และเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
1	ด้านที่ 1 วิสัยทัศน์ดิจิทัล				
นิยาม ศัพท์	ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมขององค์กร เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนานวัตกรรมดิจิทัล สร้างภาพอนาคตขององค์กรที่ทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล โดยการเรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง การสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับ การให้ความสำคัญสูงสุดกับงานวิชาการ และการบูรณาการกระบวนการรวมพลัง การจูงใจ การวางแผน และการสร้างนวัตกรรมทางดิจิทัลเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้				
1	ผู้บริหารมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีใช้ในการวิเคราะห์บริบทขององค์กร				
2	ผู้บริหารมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล				
3	ผู้บริหารมีการสร้างนวัตกรรมทางเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา				
4	ผู้บริหารมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน				
5	ผู้บริหารมีการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง				
6	ผู้บริหารมีการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง				
2	ด้านที่ 2 การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล				
นิยาม ศัพท์	ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลภายในองค์กร โดยการส่งเสริมการเรียนรู้ การคัดเลือก การวัดและประเมินผลการทำงาน และการกำกับติดตามอย่างเป็นระบบ ภายใต้กรอบของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและจริยธรรม ด้วยความระมัดระวังและความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างแพร่หลาย พัฒนาวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่ทันสมัย สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างจริยธรรมองค์กรและเป็นสังคมดิจิทัล รวมถึงการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีใช้ในการปฏิบัติงานขององค์กร				
7	ผู้บริหารมีการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
8	ผู้บริหารมีการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล				
9	ผู้บริหารมีการวัดผลและประเมินผลการทำงานในองค์กร				
10	ผู้บริหารมีการกำกับติดตามการทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ				
11	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในองค์กร				
3	ด้านที่ การสื่อสารดิจิทัล				
นิยามศัพท์	พฤติกรรมของที่แสดงออกถึงความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน และการกระทำเพื่อสื่อสารให้เกิดความสัมพันธอันดีในการทำงาน โดยการสื่อสารโดยตรงประเด็นและตรงไปตรงมาด้วยภาษาและถ้อยคำที่เข้าใจง่าย ใช้ข้อความที่ชัดเจน มีทัศนคติเชิงบวกต่อตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการมีทัศนคติเชิงบวกต่อการสื่อสารดิจิทัล การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารอย่างมีเหตุผล การสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ และการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น เพื่อใช้ในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู นักเรียน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้การสื่อสารและการดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ				
12	ผู้บริหารมีการแสดงออกถึงความสามารถด้านดิจิทัลในการฟัง พูด อ่าน เขียน				
13	ผู้บริหารมีสื่อสารตรงประเด็นและตรงไปตรงมาด้านดิจิทัลโดยภาษาที่เข้าใจง่าย				
14	ผู้บริหารมีทัศนคติเชิงบวกด้านดิจิทัลต่อตนเองและผู้อื่น				
15	ผู้บริหารมีทัศนคติเชิงบวกต่อการสื่อสารดิจิทัล				
16	ผู้บริหารใช้ข้อความที่ชัดเจนในการมอบหมายงานผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล				
17	ผู้บริหารนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารอย่างมีเหตุผล				
18	ผู้บริหารมีการสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์สร้างความเข้าใจร่วมกัน				
4	ด้านที่ 4 การเรียนรู้ดิจิทัล				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
นิยามศัพท์	พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล มีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสม สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการแก้ไขปัญหาและการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการมีความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างเชี่ยวชาญ				
19	ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล				
20	ผู้บริหารมีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสม				
21	ผู้บริหารนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการแก้ไขปัญหา				
22	ผู้บริหารเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด				
23	ผู้บริหารมีการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
24	ผู้บริหารมีความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัล				

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์

เฉพาะขององค์ประกอบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา: การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่ปรึกษา หรือบุคคลภายนอกรวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน กระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
1	ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล				
นิยาม ศัพท์	สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียนด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียนทุกคน จัดให้มีกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านของนักเรียน ผ่านการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อนสนิท และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ มีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง มีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา				
1	สถานศึกษามีการดำเนินกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านนักเรียน				
2	สถานศึกษามีการสัมภาษณ์นักเรียนและผู้ปกครองเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียน				
3	สถานศึกษามีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างครูผู้สอนและครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง				
4	สถานศึกษามีการบันทึกและเก็บข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคลอย่างเป็นระบบ				
5	สถานศึกษามีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน ส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขอย่างถูกต้อง				
6	สถานศึกษามีการดำเนินกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
7	สถานศึกษามีการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนในด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ				
2	ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน				
นิยาม ศัพท์	การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยสถานศึกษามีการใช้แบบประเมิน SDQ ใช้ระเบียนสะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน มีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน ใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) มีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี มีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ				
8	สถานศึกษามีการคัดกรองโดยใช้แบบประเมิน SDQ และ EQ				
9	สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลจากระเบียนสะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน				
10	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนด้านความสามารถพิเศษจากการสัมภาษณ์				
11	สถานศึกษาใช้แบบประเมิน EQ เพื่อประเมินคัดกรองความฉลาดทางด้านอารมณ์				
12	สถานศึกษามีการคัดกรองสุขภาพนักเรียนจากแบบบันทึกประจำปี				
13	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน				
14	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียน ปกติ เสี่ยง มีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ				
3	ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน				
นิยาม ศัพท์	การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพมีความภาคภูมิใจในตนเอง โดยสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริม มีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการแข่งขันในเวทีต่าง ๆ มีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลายครอบคลุมความต้องการของนักเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน มีการส่งเสริมให้กลุ่มนักเรียนแกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/ระดับ				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
	สถานศึกษา มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้ง และมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงานเพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา				
15	สถานศึกษามีการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนให้เป็นผู้มีความภาคภูมิใจในตนเอง				
16	สถานศึกษามีการส่งเสริมกิจกรรมการสอนเสริมให้แก่ นักเรียนทุกคน				
17	สถานศึกษามีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการแข่งขันในกิจกรรมต่าง ๆ				
18	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลายครอบคลุมความต้องการของนักเรียน				
19	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม ให้แก่นักเรียน				
20	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะความสามารถของตนเอง				
21	สถานศึกษามีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังกิจกรรมทุกครั้งและจัดทำรายงานเพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา				
4	ด้านที่ 4 การป้องกันและการแก้ไขปัญหา				
นิยาม ศัพท์	ความสามารถของสถานศึกษาที่ทำโดยมีการตรวจสอบหาสาเหตุติดแก่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถี และการตั้งครรภ์ในวัยเรียน มีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มผ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด มีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิตรู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น มีมาตรการพิจารณาโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความเสมอภาค				
22	สถานศึกษามีการตรวจสอบหาสาเหตุติดแก่นักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
23	สถานศึกษามีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถีและการตั้งครรภ์ในวัยเรียน				
24	สถานศึกษามีการติดตามช่วยเหลือ นักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มพ. และนักเรียน ที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด				
25	สถานศึกษามีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ				
26	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง				
27	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิต รู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้				
28	สถานศึกษามีมาตรการพิจารณาลงโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล				
5	ด้านที่ 5 การส่งต่อนักเรียน				
นิยามศัพท์	การดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนของครูผู้สอนที่มีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว ครูที่ปรึกษาที่มีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้าน พฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหได้ไปยังหน่วยงานภายนอก มีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียนและผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา มีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกต้อง มีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่งต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือ นักเรียน และ ประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ				
29	ครูผู้สอนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา				
30	ครูที่ปรึกษาที่มีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขไปยังครูแนะแนว				
31	ครูที่ปรึกษาที่มีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้าน พฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครองหรือกิจการนักเรียน				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
32	สถานศึกษามีการดำเนินงานส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก				
33	สถานศึกษามีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียนและผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอก สถานศึกษา				
34	สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกต้อง				
35	สถานศึกษามีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่งต่อรายงานผลการติดตามนักเรียน และประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เครื่องมือระยะที่ 2
แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามประกอบการวิจัย

เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ

ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จะไม่มีผลต่อผู้ตอบแบบสอบถาม แต่จะใช้เพื่อประกอบและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการศึกษาและพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

3. เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้นแล้วกรุณาส่งคืนตามที่อยู่ของเปล่า จ่าหน้าซองถึงผู้วิจัย ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นายไพฑูรย์ โคตรชมพู

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารและพัฒนการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เห็นว่าตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. สถานภาพ

- ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
- ☐ ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- ☐ ครูที่ปรึกษา

2. ระดับการศึกษา

- ☐ ปริญญาตรี
- ☐ ปริญญาโท
- ☐ ปริญญาเอก

3. ประสบการณ์ในการทำงาน (กรณีครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนและครูที่ปรึกษา นับตั้งแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่จนถึงปัจจุบัน กรณีผู้บริหาร
สถานศึกษา นับตั้งแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ
โรงเรียน หรือรักษาราชการแทนจนถึงปัจจุบัน)

- ☐ น้อยกว่า 5-10 ปี
- ☐ มากกว่า 10-15 ปี
- ☐ มากกว่า 15-20 ปี
- ☐ มากกว่า 20 ปี

4. ขนาดของโรงเรียน

- ☐ โรงเรียนขนาดเล็ก
- ☐ โรงเรียนขนาดกลาง
- ☐ โรงเรียนขนาดใหญ่

ตอนที่ 2

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านแบบสอบถามแต่ละข้อให้ชัดเจน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับ
ความคิดเห็นที่ตรงกับความจริง เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย ตามเกณฑ์ ดังนี้

5 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
00	ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงาน ที่ชัดเจน					

คำอธิบาย

ข้อ 00 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับ
ความคิดเห็น 5 แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน
อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ด้านที่ 1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล					
1	ผู้บริหารมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์บริบทขององค์กร					
2	ผู้บริหารมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล					
3	ผู้บริหารมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาสร้างและพัฒนาวัตกรรม					
4	ผู้บริหารมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน					
5	ผู้บริหารมีการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง					
6	ผู้บริหารมีการพัฒนาเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง					
	ด้านที่ 2 การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล					
7	ผู้บริหารมีการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล					
8	ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล					
9	ผู้บริหารมีการวัดผลและประเมินผลการทำงานในองค์กร					
10	ผู้บริหารมีการกำกับติดตามการทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					
11	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในองค์กร					
	ด้านที่ 3 การสื่อสารดิจิทัล					
12	ผู้บริหารมีการแสดงออกถึงความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน					
13	ผู้บริหารมีสื่อสารตรงประเด็นและตรงไปตรงมาโดยภาษาที่เข้าใจง่าย					
14	ผู้บริหารมีทัศนคติเชิงบวกต่อตนเองและผู้อื่น					
15	ผู้บริหารมีทัศนคติเชิงบวกต่อการสื่อสารดิจิทัล					
16	ผู้บริหารใช้ข้อความที่ชัดเจนในการมอบหมายงานผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล					
17	ผู้บริหารนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารอย่างมีเหตุผล					
18	ผู้บริหารมีการสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์สร้างความเข้าใจร่วมกัน					
	ด้านที่ 4 การเรียนรู้ดิจิทัล					
19	ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล					
20	ผู้บริหารมีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสม					
21	ผู้บริหารนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการแก้ไขปัญหา					

ตอนที่ 3

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านแบบสอบถามแต่ละข้อให้ชัดเจน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความเป็นจริง เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย ตามเกณฑ์ ดังนี้

5 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
00	สถานศึกษามีการประชุมวางแผนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					

คำอธิบาย

ข้อ 00 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น 5 แสดงว่า ท่านมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในสถานศึกษา “สถานศึกษามีการประชุมวางแผนการดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน” อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
1	สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียนด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียนทุกคน					
2	สถานศึกษามีการออกเยี่ยมบ้านของนักเรียนครบทุกคน					
3	สถานศึกษามีการพูดคุยกับนักเรียนสัมภาษณ์เพื่อนสนิทและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียน					
4	สถานศึกษามีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง					
5	สถานศึกษามีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ					
6	สถานศึกษามีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนการส่งเสริมการป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง					
7	สถานศึกษามีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา					
	ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน					
8	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมิน SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire)					
9	สถานศึกษามีการใช้ระเบียบวิธีที่เหมาะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน					
10	สถานศึกษามีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียนจากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน					
11	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)					
12	สถานศึกษามีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี					
13	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน					
14	สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรอง นักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติกลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหาและกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ					
	ด้านที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน					

ข้อ	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
15	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการสอนเสริมแก่นักเรียนทุกคน					
16	สถานศึกษามีการส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการประกวดแข่งขันในเวทีต่าง ๆ					
17	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลาย ครอบคลุมความต้องการของนักเรียน					
18	สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียน					
19	สถานศึกษามีการส่งเสริมให้กลุ่มนักเรียนแกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้น/ระดับสถานศึกษา					
20	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของนักเรียน					
21	สถานศึกษามีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังจัดกิจกรรมทุกครั้งและมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงาน เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา					
ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน						
22	สถานศึกษามีการตรวจหาสารเสพติดแก่นักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
23	สถานศึกษามีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถีและการตั้งครรภ์ในวัยเรียน					
24	สถานศึกษามีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด O ร. มส. มพ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด					
25	สถานศึกษามีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ					
26	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง					
27	สถานศึกษามีการส่งเสริมให้กับนักเรียนมีทักษะชีวิต รู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้					
28	สถานศึกษามีมาตรการพิจารณาโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล					

เครื่องมือระยะที่ 3
การประเมินความเหมาะสมของ
แนวทางการพัฒนา

**แบบประเมินความเหมาะสมแนวทางการพัฒนา
ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร**

ผู้วิจัย นายไพฑูรย์ โคตรชมภู
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รศ.ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทะรักษ์	กรรมการ

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาพิจารณาความเหมาะสมแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ ไว้ ณ โอกาสนี้

นายไพฑูรย์ โคตรชมภู
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
โทรศัพท์เคลื่อนที่ 095-628-8100

แบบประเมินสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสม
ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. ตำแหน่งปัจจุบัน

- ☐ อาจารย์ระดับอุดมศึกษา
- ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
- ☐ ครู

2. สำเร็จการศึกษาระดับ

- ☐ปริญญาตรี
- ☐ปริญญาโท
- ☐ปริญญาเอก
- ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ น้อยกว่า 5 ปี
- ☐ 5-10 ปี
- ☐ 11-15 ปี
- ☐ 16-20 ปี
- ☐ 21 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ตามความ
คิดเห็นของท่าน หากท่านมีข้อเสนอแนะกรุณาเขียนลงในข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยระดับ
ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการ
เป็นองค์กรนวัตกรรมของโรงเรียน มีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิง
ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ**มากที่สุด**
- 4 หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิง
ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ**มาก**
- 3 หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิง
ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ**ปานกลาง**
- 2 หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิง
ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ**น้อย**
- 1 หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิง
ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ**น้อยที่สุด**

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

องค์ประกอบที่เลือก	ข้อคำถาม	แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
00 พฤติกรรมของที่แสดงออกถึงความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน และการกระทำเพื่อสื่อสารให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในการทำงาน โดยการสื่อสารอย่างตรงประเด็นและตรงไปตรงมาด้วยภาษาและถ้อยคำที่เข้าใจง่าย ใช้ข้อความที่ชัดเจน มีทัศนคติเชิงบวกต่อตนเองและผู้สื่อสาร รวมถึงการมีทัศนคติเชิงบวกต่อการสื่อสารดิจิทัล	1) ผู้บริหารมีการแสดงออกถึงความสามารถด้านดิจิทัลในการฟัง พูด อ่าน เขียน 2) ผู้บริหารมีสื่อสารตรงประเด็นและตรงไปตรงมาด้านดิจิทัลโดยภาษาที่เข้าใจง่าย 3) ผู้บริหารมีทัศนคติเชิงบวกด้านดิจิทัลต่อตนเองและผู้อื่น 4.) ผู้บริหารมีทัศนคติเชิงบวกต่อการสื่อสารดิจิทัล	วัตถุประสงค์หลัก										
		O ₁ ผู้บริหารมีการแสดงออกถึงความสามารถด้านดิจิทัลในการฟัง พูด อ่าน เขียน										
		ผลลัพธ์หลัก KR 1.1 บุคลากรในโรงเรียนร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน										
		แนวทางพัฒนา										
		1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้แพลตฟอร์มสื่อสารดิจิทัล เช่น Line Official Account, Microsoft Teams, Google Workspace เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านช่องทางดิจิทัลที่หลากหลาย										

คำอธิบายคำตอบ

- ข้อ 00 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็น ดังนี้
- ความเหมาะสม “ผู้บริหารมีการแสดงออกถึงความสามารถด้านดิจิทัลในการฟัง พูด อ่าน เขียน” มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด
 - ความเป็นไปได้ “ผู้บริหารมีการแสดงออกถึงความสามารถด้านดิจิทัลในการฟัง พูด อ่าน เขียน” มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

องค์ประกอบที่เลือก	ข้อคำถาม	แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1) การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของที่ แสดงออกถึงความสามารถ ในการฟัง พูด อ่าน เขียน และการกระทำเพื่อสื่อสาร ให้เกิดความสัมพันธอันดีใน การทำงาน โดยการสื่อสาร อย่างตรงประเด็นและ ตรงไปตรงมาด้วยภาษาและ ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย ใช้ ข้อความที่ชัดเจน มีทัศนคติ เชิงบวกต่อตนเองและผู้ที่ สื่อสาร รวมถึงการมี ทัศนคติเชิงบวกต่อการ สื่อสารดิจิทัล การนำ เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อ	1) ผู้บริหารมีการ แสดงออกถึง ความสามารถด้านดิจิทัล ในการฟัง พูด อ่าน เขียน	วัตถุประสงค์หลัก O ₁ เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาด้านการสื่อสารดิจิทัล ให้สามารถ สื่อสารผ่านช่องทางดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ชัดเจน และสร้างสรรค์										
	2) ผู้บริหารมีสื่อสารตรง ประเด็นและตรงไปตรงมา ด้านดิจิทัลโดยภาษาที่ เข้าใจง่าย	ผลลัพธ์หลัก KR 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้ เครื่องมือและแพลตฟอร์มดิจิทัลอย่างน้อย 3 ช่องทางใน การสื่อสารกับบุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ได้ อย่างเหมาะสม ใช้ช่องการติดต่อ เนื้อหาภาษาที่ใช้และมี ประสิทธิภาพ คือรวดเร็ว การเข้าถึงข้อมูลเข้าใจ โดยมีการ สื่อสารที่ชัดเจน ตรงประเด็น และสร้างความเข้าใจที่ดีใน การทำงานร่วมกัน										
	3) ผู้บริหารมีทัศนคติเชิง บวกด้านดิจิทัลต่อตนเอง และผู้อื่น	แนวทางพัฒนา										
	4.) ผู้บริหารมีทัศนคติเชิง บวกต่อการสื่อสารดิจิทัล 6) ผู้บริหารใช้ข้อความที่ ชัดเจนในการมอบหมาย งานผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล	1. ผู้บริหารจัดอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้แพลตฟอร์ม สื่อสารดิจิทัล อย่างน้อย 3 ช่องทาง เช่น Line Official Account, Microsoft Teams, Google Workspace เพื่อ พัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านช่องทางดิจิทัลที่หลากหลาย										

องค์ประกอบที่เลือก	ข้อคำถาม	แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การสื่อสารอย่างมีเหตุผล การสื่อสารผ่านสังคม ออนไลน์อย่างมี ประสิทธิภาพ และการมี ปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น เพื่อ ใช้ในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และสร้าง ความเข้าใจร่วมกันระหว่าง ครู นักเรียน ชุมชน และผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษาให้การ สื่อสารและการดำเนินการ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	7.) ผู้บริหารนำเทคโนโลยี ดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสาร อย่างมีเหตุผล 8) ผู้บริหารมีการสื่อสารผ่าน สังคมออนไลน์สร้างความ เข้าใจร่วมกัน	2. ผู้บริหารพัฒนาทักษะการเขียนข้อความดิจิทัลที่มี ประสิทธิภาพ โดยเน้นความชัดเจน กระชับ และเข้าใจ ง่าย รวมถึงการมอบหมายงานผ่านระบบดิจิทัล										
		3. ผู้บริหารสร้างชุมชนการเรียนรู้ (Community of Practice) สำหรับผู้บริหารเพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ ดีในการสื่อสารดิจิทัลและสร้างทัศนคติเชิงบวก										
		4. ผู้บริหารจัดกิจกรรม Workshop "Digital Communication Mindset" เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและ ทัศนคติเชิงบวกต่อเทคโนโลยีดิจิทัล และ สร้าง บรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัย (Safe Learning Environment) โดยเน้นว่าความปลอดภัยเป็นส่วนหนึ่ง ของการเรียนรู้										
		ผลลัพธ์หลัก KR 1.2 โรงเรียนมีผลงานหรือแนวคิด นวัตกรรมจากการทำงานเป็นทีมอย่างน้อย 2 ผลงาน ต่อปีการศึกษา										
		แนวทางพัฒนา										

องค์ประกอบที่เลือก	ข้อคำถาม	แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
		1. ผู้บริหารส่งเสริมการใช้เครื่องมือทำงานร่วมกัน ออนไลน์ เช่น Google Workspace, Microsoft 365 เพื่อ สนับสนุนการทำงานเป็นทีมและการสร้างนวัตกรรม										
		2. ผู้บริหารจัดเวทีนำเสนอและแลกเปลี่ยนนวัตกรรม ดิจิทัล ในระดับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อเป็นแรงจูงใจและ ต้นแบบที่ดี										
		3. ผู้บริหารจัดทำคลังข้อมูลดิจิทัลและระบบจัดเก็บ เอกสารอิเล็กทรอนิกส์										
		4. ผู้บริหารสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการทำงานร่วมกัน โดยการจัดกิจกรรมสร้างความเข้าใจถึงประโยชน์ของการ ทำงานร่วมกันผ่านเครื่องมือดิจิทัล สร้างวัฒนธรรมการ ให้กำลังใจและชื่นชมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล										
		ผลลัพธ์หลัก KR 1.3 ผู้บริหารสถานศึกษามีทัศนคติเชิง บวกต่อตนเองและผู้อื่นในการสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ มีเหตุผล และสร้างความเข้าใจร่วมกัน ระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยวัดจากความ พึงพอใจของครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80										

องค์ประกอบที่เลือก	ข้อคำถาม	แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
		แนวทางพัฒนา										
		1. ผู้บริหารจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับผู้บริหาร เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการใช้ เครื่องมือดิจิทัลที่ทันสมัย และจัดอบรมการใช้สื่อสังคม ออนไลน์เพื่อการประชาสัมพันธ์และการสร้างความเข้าใจ เช่น Facebook Page, YouTube, Line Official Account										
		2. ผู้บริหารจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการสร้างเนื้อหา ดิจิทัล เช่น Infographic, Video Content, Digital Storytelling เพื่อการสื่อสารที่น่าสนใจและเข้าใจง่าย										
		3. ผู้บริหารสร้างแนวทางการสื่อสารสังคมออนไลน์ที่เป็น มาตรฐาน รวมถึงจริยธรรมและความรับผิดชอบในการใช้ สื่อสังคมออนไลน์										
		4. ผู้บริหารจัดกิจกรรม "Digital Leadership Mindfulness" เพื่อสร้างความมั่นใจและการรับรู้ตนเองเชิง บวก มีการอบรมการสร้างภาพลักษณ์บนโลกออนไลน์ และฝึกการรับฟังเห็นคุณค่าความคิดเห็นที่หลากหลาย										

องค์ประกอบที่เลือก	ข้อคำถาม	แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2) การเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ แสดงออกถึงความรู้ความ เข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล มี วิสัยทัศน์ในการเลือกใช้ สื่อดิจิทัลที่เหมาะสม สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัล เข้ามาช่วยในการแก้ไข ปัญหาและการบริหาร จัดการสถานศึกษาเพื่อ พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มี คุณลักษณะอันพึงประสงค์	1) ผู้บริหารมีความรู้ความ เข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล	วัตถุประสงค์หลัก O ₂ เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการเรียนรู้ดิจิทัล ให้มี ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างมี ประสิทธิภาพ										
	2) ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ใน การเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่ เหมาะสม											
	3) ผู้บริหารนำเทคโนโลยี ดิจิทัลเข้ามาช่วยในการแก้ไข ปัญหา	ผลลัพธ์หลัก KR 2.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจและวิสัยทัศน์ในการเลือกใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา โดย คำนึงถึง เช่นบริบทของสถานศึกษา ด้านความพร้อม ของโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล โดยความพึงพอใจของ บุคลากรในสถานศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70										
4) ผู้บริหารเลือกใช้ เทคโนโลยีให้เหมาะสมและ เกิดประโยชน์สูงสุด												
		แนวทางการพัฒนา										
		1. ผู้บริหารเข้ารับการอบรมหลักสูตรการรู้เท่าทัน เทคโนโลยีดิจิทัล ครอบคลุมเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น AI, Cloud Computing, Big Data, IoT และการประยุกต์ใช้ ในการศึกษา										

องค์ประกอบที่เลือก	ข้อคำถาม	แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มี ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลให้ เหมาะสมและเกิดประโยชน์ สูงสุด รวมถึงการบริหาร จัดการโครงสร้างพื้นฐานให้ สามารถใช้งานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และการมี ความรู้และทักษะในการใช้ เครื่องมือดิจิทัลอย่าง เชี่ยวชาญ	5) ผู้บริหารมีการบริหาร จัดการโครงสร้างพื้นฐานใช้ งานโดยเทคโนโลยีดิจิทัลได้ อย่างมีประสิทธิภาพ 6) ผู้บริหารมีทักษะในการใช้ เครื่องมือดิจิทัล	2. ผู้บริหารไปศึกษาดูงาน (Benchmarking) สถานศึกษาที่ มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อ เรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี										
		3. ผู้บริหารสร้างทักษะสร้างความเข้าใจว่าการเลือก เทคโนโลยีที่เหมาะสมคือการดูแลและใส่ใจต่อผู้อื่น										
		ผลลัพธ์หลัก KR 2.2 ผู้บริหารสามารถนำเทคโนโลยี ดิจิทัลมาใช้ในการแก้ไขปัญหาและบริหารจัดการ โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลของสถานศึกษาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ เป็นประจำทุกวัน โดยมองเห็นเทคโนโลยี เป็นเครื่องมือสร้างโอกาสและพัฒนาคุณภาพ การศึกษา										
		แนวทางการพัฒนา										
		1. ผู้บริหารเข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้ ระบบบริหารจัดการสถานศึกษา เช่น ระบบบริหารงาน วิชาการ ระบบบริหารงานบุคคล ระบบการเงิน และ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน										

องค์ประกอบที่เลือก	ข้อคำถาม	แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
		2. ผู้บริหารฝึกพัฒนาทักษะการวิเคราะห์และใช้ข้อมูล (Data-Driven Decision Making) เพื่อการตัดสินใจเชิงบริหาร ฝึกการตีความข้อมูลมองหาจุดแข็งและโอกาส และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้ข้อมูลในเชิงสร้างสรรค์และพัฒนาคุณภาพ										
		3. ผู้บริหารจัดทำแผนบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล ของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการ และงบประมาณ										
		ผลลัพธ์หลัก KR 2.3 ผู้บริหารสถานศึกษามีความมั่นใจและความภาคภูมิใจในทักษะดิจิทัล และมีทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างเชี่ยวชาญ โดยบุคลากร มีความพึงพอใจต่อการทำงานร่วมกัน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80										
		แนวทางการพัฒนา										
		1. ผู้บริหารเข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้เครื่องมือดิจิทัลเฉพาะทาง เช่น โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล (Excel, Power BI), การออกแบบสื่อ (Canva),										

องค์ประกอบที่เลือก	ข้อคำถาม	แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
		การจัดการโครงการ (Trello, Asana) สร้างโอกาสให้ ผู้บริหารได้แสดงทักษะและสร้างความภาคภูมิใจ										
		2. ผู้บริหารพัฒนาทักษะการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching & Mentoring) โดยผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญถ่ายทอด ให้กับผู้บริหารท่านอื่น										
		3. ผู้บริหารส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self- Learning) ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Coursera, edX, YouTube Learning และการแชร์ความรู้ในชุมชน การเรียนรู้										
		4. ผู้บริหารสร้างเวทีการแบ่งปันความรู้ ยกย่องชื่นชมผู้ ที่แบ่งปันความรู้ ไม่ว่าจะเรื่องง่ายหรือเรื่องยาก สร้าง กลุ่ม "Digital Champions" ที่เป็นแรงบันดาลใจและ ต้นแบบที่ดี										

องค์ประกอบที่เลือก	ข้อคำถาม	แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3) การสร้างวัฒนธรรม ดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของผู้บริหาร สถานศึกษาในการสร้าง วัฒนธรรมการเรียนรู้ทาง เทคโนโลยีดิจิทัลภายใน องค์กร โดยการส่งเสริมการ เรียนรู้ การคัดเลือก การวัด และประเมินผลการทำงาน และการกำกับติดตามอย่าง เป็นระบบ ภายใต้กรอบของ พระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารและจริยธรรม ด้วย ความระมัดระวังและความ	1) ผู้บริหารมีการสร้าง วัฒนธรรมการเรียนรู้ทาง เทคโนโลยีดิจิทัล	วัตถุประสงค์หลัก O ₃ เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ให้สามารถสร้าง บรรยากาศและวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใน สถานศึกษาได้อย่างยั่งยืน										
	2) ผู้บริหารมีการส่งเสริมและ สนับสนุนการเรียนรู้ทาง เทคโนโลยีดิจิทัล	ผลลัพธ์หลัก KR 3.1 สถานศึกษามีวัฒนธรรมการ เรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่เข้มแข็ง โดยบุคลากรมี การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานอย่าง สม่ำเสมอ เป็นประจำทุกวัน หรือทุกครั้งที่มีการประชุม เดือนละครั้ง										
	3) ผู้บริหารมีการวัดผลและ ประเมินผลการทำงานใน องค์กร		แนวทางการพัฒนา									
	4) ผู้บริหารมีการกำกับติดตาม การทำงานด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ		1. ผู้บริหารจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาดิจิทัลของ สถานศึกษา ที่ชัดเจนและสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ โดยมีการสื่อสารให้บุคลากรเข้าใจและมีส่วนร่วม									
	5) ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดง											

องค์ประกอบที่เลือก	ข้อความถาม	แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
รับผิดชอบต่อสังคม เพื่อ สร้างบรรยากาศการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลอย่าง แพร่หลาย พัฒนาวัฒนธรรม การเรียนรู้ดิจิทัลที่ทันสมัย สามารถแก้ปัญหาความ ขัดแย้ง สร้างจริยธรรม องค์การและเป็นสังคมดิจิทัล รวมถึงการเปิดโอกาสให้ผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความ คิดเห็นและสนับสนุนการนำ เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ใน การปฏิบัติงานขององค์กร	ความคิดเห็นและ สนับสนุนการนำ เทคโนโลยีดิจิทัลเข้า มาใช้ในองค์กร	2. ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนการ พัฒนาดิจิทัล ทั้งด้านอุปกรณ์ โครงสร้างพื้นฐาน และการอบรม พัฒนาบุคลากร										
		3. ผู้บริหารจัดระบบการยกย่องและให้รางวัลบุคลากรที่มี ผลงานดีเด่นด้านดิจิทัล เพื่อสร้างแรงจูงใจ										
		ผลลัพธ์หลัก KR 3.2 ผู้บริหารมีระบบการวัด ประเมินผล และกำกับติดตามการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาอย่าง เป็นระบบ โดยมีการสร้างพัฒนาตัวชี้วัดที่มุ่งเน้นการพัฒนา ความก้าวหน้า มากกว่าการลงโทษ สร้างเกณฑ์การประเมิน วัดผลได้ สื่อสารให้บุคลากรเข้าใจ อย่างน้อยเทอมละ 1 ครั้ง										
		แนวทางการพัฒนา										
		1. ผู้บริหารพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษาที่ชัดเจนและวัดผลได้										
		2. ผู้บริหารจัดระบบรายงานและติดตามผลการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล อย่างสม่ำเสมอ เช่น รายไตรมาสหรือรายภาคเรียน										
		3. ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการกำกับติดตามงาน เช่น ระบบ Dashboard, Google Forms สำหรับการรายงานผล										

องค์ประกอบที่เลือก	ข้อคำถาม	แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
		ผลลัพธ์หลัก KR 3.3 บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีทัศนคติเชิงบวกและรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกันและมีความภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลง โดยมีผู้ปฏิบัติตามมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของบุคลากรทั้งหมด										
		แนวทางการพัฒนา										
		1. ผู้บริหารจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้งกับการประชุมประจำเดือน										
		2. ผู้บริหารสร้างทีมงานขับเคลื่อนดิจิทัล (Digital Transformation Team) ที่ประกอบด้วยบุคลากรจากทุกฝ่ายเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม										
		3. ผู้บริหารจัดกิจกรรมยกย่องและเชิดชูเกียรติ บุคลากรที่มีผลงานดีเด่นด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเป็นแรงจูงใจและต้นแบบ										

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์
นายไพฑูรย์ โคตรชมภู นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ง

ค่าคุณภาพเครื่องมือ

(ค่าความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น)

ตาราง 33 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำ
 ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบ
 ดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 สกลนคร

ตอนที่	ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3	4	5			
2	1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	6	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2	7	+1	+1	0	+1	0	5	0.60	ใช้ได้
2	8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	12	+1	+1	+1	+1	0	5	0.8	ใช้ได้
2	13	+1	+1	+1	0	+1	5	0.80	ใช้ได้
2	14	+1	+1	0	+1	0	5	0.60	ใช้ได้
2	15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	18	0	+1	0	+1	+1	5	0.60	ใช้ได้
2	19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	24	+1	+1	0	+1	+1	5	0.80	ใช้ได้

ตาราง 33 (ต่อ)

ตอนที่	ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3	4	5			
3	1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	5	+1	+1	0	+1	+1	5	0.80	ใช้ได้
3	6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	7	+1	+1	0	+1	+1	5	0.80	ใช้ได้
3	8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	10	+1	+1	+1	+1	+1	5	0.80	ใช้ได้
3	11	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3	12	+1	+1	+1	+1	+1	5	0.80	ใช้ได้
3	13	+1	+1	+1	+1	+1	5	0.80	ใช้ได้
3	14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	17	+1	+1	+1	+1	0	5	0.80	ใช้ได้
3	18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	19	+1	+1	0	+1	0	5	0.60	ใช้ได้
3	20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	22	+1	+1	+1	+1	0	5	0.80	ใช้ได้
3	23	+1	+1	+1	+1	0	5	0.80	ใช้ได้
3	24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	25	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
3	26	+1	+1	+1	+1	0	5	0.80	ใช้ได้

ตาราง 33 (ต่อ)

ตอนที่	ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3	4	5			
3	27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	30	+1	+1	0	0	+1	4	0.60	ใช้ได้
3	31	+1	+1	+1	+1	0	5	0.80	ใช้ได้
3	32	+1	+1	+1	+1	0	5	0.80	ใช้ได้
3	33	+1	+1	+1	+1	0	5	0.80	ใช้ได้
3	34	+1	+1	+1	+1	0	5	0.80	ใช้ได้
3	35	+1	+1	+1	+1	0	5	0.80	ใช้ได้

ตาราง 34 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล
 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ด้านที่	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่น 0.909 และมีค่าอำนาจจำแนก รายข้ออยู่ระหว่าง 0.705–0.819	1	0.81
	2	0.75
	3	0.73
	4	0.72
	5	0.70
	6	0.78
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่น 0.858 และมีค่าอำนาจจำแนก รายข้ออยู่ระหว่าง 0.623–0.727	7	0.62
	8	0.67
	9	0.72
	10	0.68
	11	0.65
3. ด้านการสื่อสารดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่น 0.872 และมีค่าอำนาจจำแนก รายข้ออยู่ระหว่าง 0.484–0.786	12	0.48
	13	0.69
	14	0.49
	15	0.66
	16	0.71
	17	0.73
	18	0.78
4. ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่น 0.895 และมีค่าอำนาจจำแนก รายข้ออยู่ระหว่าง 0.576–0.789	19	0.66
	20	0.78
	21	0.78
	22	0.75
	23	0.57
	24	0.74

ตาราง 34 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y1) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.850 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.493–0.772	1	0.72
	2	0.77
	3	0.67
	4	0.51
	5	0.49
	6	0.68
ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y2) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.902 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.694–0.766	7	0.75
	8	0.74
	9	0.69
	10	0.76
	11	0.72
	12	0.71
ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน (Y3) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.901 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.527–0.789	13	0.71
	14	0.68
	15	0.78
	16	0.78
	17	0.72
	18	0.77
	19	0.52

ตาราง 34 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
ด้านที่ 4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y4) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.886 และมีค่าอำนาจ จำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.604–0.772	20	0.68
	21	0.71
	22	0.64
	23	0.67
	24	0.77
	25	0.67
	26	0.60
ด้านที่ 5 ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y5) ค่าความเชื่อมั่น รายด้านเท่ากับ 0.877 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง 0.551–0.763	27	0.58
	28	0.66
	29	0.72
	30	0.74
	31	0.76
	32	0.55
	33	0.63
ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 0.985		
ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.341 – 0.810		

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายไพฑูรย์ โคตรชมภู
วัน เดือน ปีเกิด	1 กรกฎาคม 2528
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	92 หมู่ 11 ตำบลคำตากล้า อำเภอคำตากล้า จังหวัดสกลนคร รหัสไปรษณีย์ 47250
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนโพนงามศึกษา อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน อำเภอเซตวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2551	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
พ.ศ. 2569	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2560	ครูผู้ช่วย โรงเรียนโพนงามศึกษา ตำบลโพนงาม อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
พ.ศ. 2563	ครู ค.ศ.1 โรงเรียนโพนงามศึกษา ตำบลโพนงาม อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
พ.ศ. 2567	ครู ค.ศ.2 โรงเรียนโพนงามศึกษา ตำบลโพนงาม อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร